

Официален вестник

на Европейския съюз

C 104

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
2 април 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
I	<i>Резолюции, препоръки и становища</i>	
	СТАНОВИЩА	
	Комитет на регионите	
	88-а пленарна сесия от 27 и 28 януари 2011 г.	
2011/C 104/01	Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Местни хранителни системи“	1
2011/C 104/02	Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Нови перспективи за преразглеждане на регламента за ЕГТС“	7
2011/C 104/03	Становище на Комитета на регионите относно „Европа — водеща световна туристическа дестинация — нова политическа рамка за европейския туризъм“	13
2011/C 104/04	Становище на Комитета на регионите относно „Местните и регионалните власти в Азербайджан и развитието на сътрудничеството между Азербайджан и ЕС“	18
2011/C 104/05	Становище на Комитета на регионите относно „Опростяване на изпълнението на рамковите програми за научни изследвания“	21
2011/C 104/06	Становище на Комитета на регионите относно „Младешта в движение“	26
2011/C 104/07	Становище на Комитета на регионите относно „Европейското кино в цифровата ера“	31
2011/C 104/08	Становище на Комитета на регионите относно „Устойчивост при използването на биомаса“	35

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 104/09	Становище на Комитета на регионите относно „За адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи“	39
---------------	---	----

III Подготвителни актове

Комитет на регионите

88-а пленарна сесия от 27 и 28 януари 2011 г.

2011/C 104/10	Становище на Комитета на регионите относно „Изменено предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Съюза“	44
2011/C 104/11	Становище на Комитета на регионите относно „Развитие на интегрираната морска политика и на познанията за морската среда до 2020 г.“	47
2011/C 104/12	Становище на Комитета на регионите относно „Единно европейско железопътно пространство“	53
2011/C 104/13	Становище на Комитета на регионите относно „Свободата на държавите-членки да вземат решения за отглеждането на ГМО на своя територия“	62

I

(Резолюции, препоръки и становища)

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

88-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 27 И 28 ЯНУАРИ 2011 Г.

Прогнозно становище на Комитета на регионите относно „Местни хранителни системи“

(2011/С 104/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ счита, че:

- местните хранителни системи подкрепят местната и регионалната икономика. Тези системи са от изключително значение за необлагодетелстваните райони. Тези системи са стимул за развитието на местния потенциал и фактор за подобряване на имиджа на недооценените и често пренебрегвани територии;
- по-кратките канали за разпространение водят до по-добро взаимодействие между потребителите и производителите. Те създават отношения на доверие и възможност за непосредствено проследяване на продуктите за потребителите. Те също така осигуряват основно равнище на продоволствена независимост;
- местните хранителни системи носят екологични ползи чрез по-устойчиви системи за производство;
- Европейската комисия би могла:
 1. да предложи на държавите-членки да обмислят цели за разработване на местни хранителни системи в своята стратегия за развитие на селските райони, които цели да се постигат от МРВ с подкрепата на ЕС и националните власти;
 2. да приеме определения за „местни хранителни продукти“ и „местни хранителни системи“, да въведе ново лого и да определи общ символ и схема за идентичност на местните продукти, които да допълнят разпоредбите относно политиката за качество на селскостопанските продукти на ЕС;
 3. да въведе схема за директен маркетинг на регистрираните местни продукти, която да се осъществи от държавите-членки на равнището на МРВ;
 4. да проучи дали член 26 от Директива 2004/18/ЕО относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки може да бъде изменен така, че „местното производство“ да стане стандартен критерий за подбор при търгове за доставка на храни, например за училища, старчески домове и обществени учреждения.

Докладчик: г-жа Lenie Dwarshuis–Van de Beek (NL/АЛЦЕ), член на Изпълнителния съвет на провинция Zuid-Holland

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

I. ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ЦЕЛИ

Като смята, че темата на доклада „Местни хранителни системи“ трябва да се разглежда в по-широк контекст, желае да подчертае:

Храните и селското стопанство във връзка със стратегията „Европа 2020“

1. светът днес е изправен пред редица различни, сериозни предизвикателства: бързо нарастване на населението, нарастване на разходния капацитет и изменение на климата;
2. тези предизвикателства са придружени от заплахата от недостиг на храни, фуражи, енергия от изкопаеми горива, суровини, фибри и прясна вода, от увеличаване на деградацията на почвата и загубата на биоразнообразие, както и от нарастващ риск от лошо функциониране на финансовите пазари, политическа нестабилност и въоръжени конфликти;
3. продължителната сигурност се влияе и от миграцията на населението в световен мащаб от селските към градските райони, от подобряването навсякъде по света на добивите от съществуващите обекти за производство на храни, от промяната на природните области в нови производствени области, чрез развитието на нови видове производство и от загубата на площи за производство на храни в полза на производството на биогорива и на разрастването на градовете;
4. в световен мащаб около 80 % от храната в момента се произвежда и пуска на пазара на местно равнище. В Европейския съюз тази цифра е около 20 %;

Европейският селскостопански модел

5. не съществува единен европейски модел в селското стопанство – моделът е многостранен и разнообразието е основният му актив;
6. за да се извлече максимална полза от този разнообразен модел, трябва да се заздравят връзките между селското стопанство и очакванията на потребителите, както и връзките между селскостопанските производители и пазарите, били те местни, областни или международни;
7. в рамките на плуралистичния модел местната хранителна система е ключов въпрос, на който досега не е било обръщано достатъчно внимание и който следва да бъде подкрепен по професионален, структурен и иновативен начин;

Европейските цели в областта на селското стопанство

8. основната цел на европейското селско стопанство е да се създава и предоставя храна за населението на държавите-членки, като се отчита необходимостта от лоялна конкуренция и защита на околната среда, както и необходимостта да се гарантира, че то отговаря и на други необходими стандарти за безопасност на храните, качество и достъпност;

9. селското стопанство и предлагането на храни в бъдеще трябва да са свързани с по-пестеливо използване на водата и изкопаемите горива, да използват по-малко торове и фитосанитарни продукти, да бъдат по-разнообразни и да извличат по по-интелигентен начин максимална полза от взаимодействието между земеделие, животновъдство, управление на органичните отпадъци, остатъчната енергия и производството на възобновяема енергия;

10. производителите трябва да могат да си осигуряват подобаващи доходи чрез своята продукция, но сегашната система не осигурява равновесие на силите във веригата на предлагането на храни и не гарантира необходимите цени на храните и маржове;

11. общата селскостопанска политика след 2013 г. трябва да балансира своята подкрепа в полза на заетостта и запазването на земеделското присъствие във всички обработваеми площи в Европа, като същевременно се обръща специално внимание на уязвимите зони, включително и периферните градски територии. Поради това трябва да се приветства акцентът върху територията в новите приоритети, предложени от Комисията за ОСП до 2020 г.;

12. развитието на местни хранителни системи е особено важно за местните и регионалните власти (МРВ), тъй като те имат важна роля при определянето, насърчването и подкрепата за устойчивото развитие на икономиката на селските райони, включително чрез създаването на благоприятни условия за местните хранителни системи;

II. ПОЛЗИТЕ ОТ МЕСТНИТЕ ХРАНИТЕЛНИ СИСТЕМИ

Комитетът отбелязва, че:

Икономически ползи от местните хранителни системи

13. темата „местни хранителни системи“ е от голямо значение и надхвърля пускането на пазара на нова гама от европейски местни продукти, в допълнение към продуктите, включени вече в рамките на широко известни схеми за качество;

14. местните хранителни системи подкрепят местната и регионалната икономика чрез осигуряване на заетост в селското стопанство и производството на храни, включително преработката, дистрибуцията, маркетинга и свързаните с продажбите дейности и услуги. Тези системи са от изключително значение за отдалечените селски райони, периферните градски райони, планинските райони, уязвимите и слабо развитите райони; тези системи са стимул за развитието на местния потенциал и фактор за подобряване на имиджа на недооценените и често пренебрегвани територии;

15. когато доходите се изразходват на място за местно произведена храна, те остават в рамките на региона и имат силен мултиплициращ ефект от порядъка на 3 пъти върху регионалния доход на общността в сравнение с обикновените търговски модели;

16. инвестирането в местните хранителни системи ще доведе до възстановяването на икономиката в слабо развитите райони, по-добри доходи за местните производители, по-тясно сътрудничество между заинтересованите страни, съживяване на предприемачеството, по-добро присъствие на местния пазар, по-голяма заетост, по-ниски разходи и поддръжка на местното равнище на стоки и услуги;

Социални ползи от местните хранителни системи

17. по-кратките канали за разпространение водят до по-добро взаимодействие и взаимно опознаване и разбирателство между потребителите и производителите. Чрез личното си познатство с производителите те създават отношения на доверие и възможност за непосредствено проследяване на продуктите за потребителите. Те също така осигуряват минимално равнище на продоволствена независимост;

18. предлагането на местни продукти с автентични, традиционни, оригинални, устойчиви, сезонни или други местно оценявани характеристики подкрепя социалното сближаване и общностния дух и насърчава общността да опазва околната среда. Местата за продажба на местни продукти, като например шандове за пряка продажба или пазарите на открито, често са брънки от процеса на социално и професионално приобщаване на потребителите, производителите и продавачите;

19. както Движението за бавно хранене (Slow Food) се изразява във философията си за „общности за устойчиви храни“, потребителите имат основното право на местно произведена, вкусна и здравословна храна. Движението също така смята, че тези общности трябва да се свържат в глобална мрежа. Достъпът до пресни продукти в кратък срок като част от продажбата на местни продукти допринася за подобряване на общественото здравеопазване чрез разнообразяването на хранителните режими и запазването на всички органични качества на храните (а системите за продължително съхранение ги влошават);

20. глобалната продоволствена сигурност се подкрепя от запазването на местен капацитет за производство на храни в

индустриалните държави. В разрастващите се метрополни райони ще трябва да се разшири местното и дори градско производство на храни, за да се отговори на търсенето на храни;

Екологични ползи от местните хранителни системи

21. местните хранителни системи носят екологични ползи чрез по-устойчиви системи за производство, намалени външни разходи за транспорт („хранителни километри“ - разстоянието, което изминават продуктите от мястото на производство до потребителите) и възможности за създаване на системи със затворен цикъл въз основа на органични отпадъци, остатъци и възобновяема енергия;

22. на всеки хранителен продукт съответства определен брой „хранителни километри“, т.е. емисии на въглероден диоксид от преноса от района на производство до потребителя. Това се отнася както за прясната храна, така и за (съставките на) преработените храни. Местните хранителни системи допринасят за намаляването на количеството хранителни километри, генерирани от дадена общност;

23. за предпочитане е местните хранителни продукти да имат по-нисък въглероден отпечатък от подобен вносен продукт. Този отпечатък може да се изчисли, като се направи анализ на жизнения цикъл на продукта;

24. по-вероятно е производителите да свържат уникалните търговски характеристики (УТХ) с очакванията на потребителите, когато действат в рамките на местна хранителна система. Тези УТХ може да се отнасят до условията на устойчиво производство, биологично производство или съпътстващи екологични услуги;

25. създаването на местни пазари за хранителни продукти, произведени в много малки количества или със специфични вкусови характеристики, може да допринесе за опазването на биологичното разнообразие и за разработването на сортове плодове, зеленчуци или застрашени видове животни;

26. в днешно време местните хранителни системи могат да бъдат свързани с кръгови икономически системи и други регионални предизвикателства като управлението на органичните отпадъци, управлението на водите, повторното използване на производствените отпадъци – например топлината – и възобновяемата енергия;

Пропуски във веригата на предлагането на храни

27. местните хранителни системи могат да помогнат за осигуряване на справедливи доходи за земеделските производители и за възстановяване на равновесието на силите във веригата на предлагането на храни. Тъй като нарастващата глобализация и повишената концентрация на разпределянето на храна доведоха до разминаване между нарастването на производствените разходи (3,6 % годишно от 1996 г.), на потребителските цени (3,3 % годишно) и на цените, които се плащат на земеделските стопани (2,1 % годишно), системите, които увеличават преговорните правомощия на земеделските производители, като например по-кратките канали за разпространение, са добре дошли;

Настоящата политика по отношение на местните продукти

28. политиката на Европейския съюз по отношение на качеството на селскостопанските продукти включва критерии за схеми за качество, които позволяват на производителите да регистрират защитено наименование за произход (ЗНП), защитено географско указание (ЗГУ), храна с традиционно специфичен характер (ХТСХ) или гарантирано биологично земеделие. За тези категории продукти се правят специални етикети. Тези етикети могат да се използват само за регистрирани продукти, за да се постигнат маркетингови цели и да се спомогне за защита на търговските марки. Продуктите обикновено се разпространяват в значителни количества, по множество канали, на редица пазари;

29. регионите, които понастоящем се стремят да опазят своите традиционни, гастрономически и селскостопански ценности, разполагат с десетки или дори стотици местни продукти, които могат да бъдат включени в професионална система за местни храни, но нямат характеристиките, необходими за регистриране на ЗНП, ЗГУ, ХТСХ или екологичен продукт - въпреки че някои имат потенциал да се развият в тази посока в бъдеще. Допълнителна рамка за подкрепа на местните продукти ще бъде добре дошла.

III. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Комитетът отбелязва, че:

Изказани виждания за местните хранителни продукти

30. препоръки за местните хранителни продукти са отправени в становището на Комитета на регионите от 18 септември 1996 г. относно „Насърчаването и защитата на местните продукти – предимство за регионите“⁽¹⁾ и повечето от тези препоръки все още са актуални;

31. искрено съжалява, че в законодателните предложения на Европейската комисия относно политиката на качество на селскостопанските продукти не е взет под внимание първоначалният проект по два основни за Комитета на регионите въпроса, свързани с изтъкването на местните продукти: етикетването на продуктите от планинското земеделие и преките продажби на дребните производители на местните пазари;

Определения

32. необходимо е да се даде общо определение за „местен хранителен продукт“. Тъй като всички храни се произвеждат или преработват на местна почва, отличителните им характеристики и функции трябва да бъдат определени. Те трябва да бъдат ясни и прости, за да се избегнат сложните процедури по регистрация и контрол;

33. местният хранителен продукт:

1. се произвежда на местно/регионално равнище;
2. способства за стратегията за местно/регионално развитие на селските райони;

3. се продава на потребителя по възможно най-кратката верига, разумно и ефективно: включвайки не повече части, от а) производителя или създадената на местно равнище организация на производители, б) лицето или кооперацията от лица, отговорни за баланса между търсене и предлагане, и в) потребителя;

4. може да бъде продаван на местен магазин на дребно или на пазар на открито въз основа на местен договор, но не може да бъде продаван – с етикет за местен продукт – на едър прекупвач, който снабдява продавачи на дребно;

5. се насочва към потребителите въз основа на една или повече специфични търговски характеристики като вкус, свежест, високо качество, културна мотивация, местни традиции, местен специалитет, хуманно отношение към животните, екологична стойност, аспекти като здравеопазване или условия за устойчиво производство;

6. се продава възможно най-близо, разумно и ефективно: отклоненията в разстоянието могат да се различават според продукта, региона и обстоятелствата, но се свеждат до един важен въпрос: дали мястото на продажба е най-близкото място, до което потребителят има достъп (то може да варира от 1 до 50 км);

7. е свързан със система за местни храни;

34. кратката верига, посочена по-горе, може да бъде категоризирана по следния начин:

— производителите са и потребители, там, където потребителите отглеждат свои собствени продукти;

— партньорства между производителя и потребителя, при които потребителите споделят рисковете и ползите от производството на производителя(ите) и директната продажба на продукта се урежда с писмено споразумение;

— директна продажба от производителите към потребителите без предварително споразумение между двете категории, както се прави на пазарите на земеделски производители, на редовните или временните пазари на открито и в магазините във ферми;

— продажби на производителите чрез местни пазари или механизми за колективна търговия, включително продажби чрез нови медии като онлайн портали за търговия в интернет, което позволява по-директно и по-лесно доставяне на продукта за крайните потребители, отколкото по традиционните канали;

35. местната хранителна система:

1. е система, която свързва предприятието и потребителя;
2. включва продукти, които са местно производство в региона на произход или в регион, който участва в кооперация на региони на произход;

⁽¹⁾ CdR 54/96 fin.

3. е преплетена съвкупност от процеси, свързващи производителите с а) потребителите и б) обществото, т.е. околната среда с регионалната икономика;
4. се състои от няколко компонента, на няколко равнища – от фермата до междурегионалното сътрудничество, като се мине през производството и преработката на хранителни продукти, маркетинга и рекламата, търговската марка и етикетите, участието на потребителите и обществото, доставката на съпътстващи обществени блага, дистрибуцията и транспорта, здравеопазването и мерките за безопасност на храните, управлението на отпадъците и енергийните аспекти, обучението и образованието;

Въвеждане и развитие на местна хранителна схема и местни хранителни системи

36. в бъдещите стратегически насоки за развитие на селските райони Европейската комисия би могла да предложи държавите-членки да обмислят цели за разработване на местни хранителни системи в своята стратегия за развитие на селските райони, които цели да се постигат от МРВ с подкрепата на ЕС и националните власти;

37. най-благоприятен за местната хранителна система е партньорският подход, така че създаването на партньорства следва да бъде подкрепено и в него да се включат и потребителите;

38. местната хранителна система може да се развива успешно, само ако се разглежда по цялостен и интегриран начин, като част от по-широки местни или регионални процеси на развитие, и когато е неразделна част от проактивната политика на МРВ, включително политиката за териториално устройство. В подкрепа на МРВ в тази насока, би било уместно да се изработи стратегически модел и образец на пътна карта. Тази система би могла да включва поземлена стратегия в областите, подложени на натиск от страна на градовете, за да се насърчат нови производители да се устроят там;

39. МРВ също могат да бъдат отговорни за одобряването на регистрацията на местните хранителни продукти: предоставяне на правото регистрираните продукти да използват логото „местен продукт“; извършване на дейности за проследяване. За целта те биха могли да действат в тясно сътрудничество със заинтересованите страни в региона, например с група LEADER, организация на земеделски производители или търговска камара. Резултатите могат да бъдат съобщавани на Европейската мрежа за развитие на селските райони, която да се заеме с проследяването и актуализацията им;

40. независимата система за мониторинг следва да спазва следните принципи:

- оценката на изискванията за достъп до схемата за качество на местните продукти следва да включва продукта и съответното предприятие за селскостопанска продукция, и е желателно да се извършва от регионална комисия;

- техническата помощ и информацията за производителите относно възможностите за търговия и техническите условия за присъединяване към системите;

- одити чрез изследвания да се провеждат през годините, така че всички продукти, предприятия и партньори от веригата за доставки да бъдат подлагани на редовни проверки, включително с подкрепата на сдруженията на потребители;

- проверките биха могли да доведат до изваждането на даден продукт от схемата;

- умишленото подвеждане на потребителите следва да се счита за закононарушение;

41. защитата на интелектуалната собственост на признати продукти трябва да се осигури в рамките на вътрешния пазар, като държавите-членки са длъжни да се намесят при необходимост;

42. в случай на търговско развитие или злоупотреба с репутацията на продукта, местните хранителни продукти следва да могат да се развиват към по-високо ниво на защита, както е предвидено от регистрацията на ЗГУ, ЗНП, ХТСХ или екологичен продукт;

Критерии и инструменти за оценка, необходими на равнище ЕС

43. от административна, финансова и икономическа гледна точка се наблюдава силен интерес към предлагането на нов европейски инструмент, съобразен с определянето и подпомагането на местните хранителни продукти;

44. от типологична гледна точка мерките, които трябва да бъдат взети, се отнасят до:

- създаване на благоприятна среда със следните инструменти: законодателна рамка, институционална рамка, политическа рамка, научни изследвания, обучение и образование;

- намеса във веригата на доставки с помощта на инструменти като сертифициране, маркетинг, реклама, публично-частни партньорства и обществени поръчки;

- извършване на пилотни или развойни дейности в по-голям мащаб чрез подкрепа за проучвания и демонстрационни инициативи и чрез тяхното разпространение и възпроизвеждане;

- набиране на средства с европейско, национално, регионално или местно финансиране;

Следователно:

45. ЕС трябва да приеме определения за „местни хранителни продукти“ и „местни хранителни системи“;

46. ЕС трябва да въведе ново лого и да определи общ символ и схема за идентичност на местните продукти, които да допълнят разпоредбите относно политиката за качество на селскостопанските продукти на ЕС. Използването на въведеното от ЕС лого почива на принципа на доброволност. Запазват се валидността и основанията за използване на съществуващите знаци за качество на държавите-членки и на регионите. Всяка държава-членка и в бъдеще е в правото си да въвежда собствени знаци за качество в рамките на своите региони/провинции;

47. ЕС би могъл да поиска от Европейската мрежа за развитие на селските райони да се създаде онлайн база данни за регистрираните продукти;

48. ЕС би могъл да поиска от Европейската мрежа за развитие на селските райони да се създаде онлайн база данни за съществуващите местни хранителни системи, за да се даде възможност на заинтересованите страни да се информират за най-добрите практики;

49. ЕС би могъл да въведе схема за директен маркетинг на регистрирани местни продукти, която да се осъществи от държавите-членки на равнището на МРВ. Тази схема следва да включва подкрепа за насърчаване на местните хранителни продукти и би могла да бъде поставена по ос 1 от втория стълб на ОСП – политиката за развитие на селските райони;

50. ЕС би могъл да разработи мярка, за да помогне на МРВ, сдруженията на производителите и колективите от асоциации на производители да създадат местна хранителна система, включваща подкрепа за посочените дейности по предложените определения, включително свързаните с нея инвестиции. Тази мярка може да се постави по ос 1 и/или 3, или по програмите LEADER на Политиката за развитие на селските райони;

51. ЕС може да включи възможности за местните хранителни системи и в други фондове, като Европейския фонд за регионално развитие, INTERREG, Европейския социален фонд и Рамковите програми за изследвания;

52. всяко производство и разпространение следва да се осъществява в съответствие със законодателството за храните и задължителните хигиенни изисквания, за да се гарантира здравето и безопасността на храните. Въпреки това, тъй като

местните хранителни продукти често не се правят в промишлени условия или с промишлени методи, обществената подкрепа може да включва и алтернативни решения;

Потенциалът на обществените поръчки

53. обществените поръчки включват до 16 % от brutния вътрешен продукт на Европейския съюз. Член 6 от Договора за създаване на Европейската общност (1997 г.) изисква включването на всички екологични и социални цели във всички политики на ЕС. Обществените поръчки могат едновременно да бъдат устойчиви обществени поръчки, когато се използват за подпомагане на по-широки социални, икономически и екологични цели по начини, които носят дългосрочни ползи. От тази гледна точка, огромната покупателна способност на държавата може да се използва като лост за развитието на местните хранителни системи;

54. Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки гласи, че принципът на свободно движение на стоки трябва да се спазва през цялото време, което означава, че местните доставчици не могат да бъдат облагодетелствани;

55. Все пак директивата позволява определени условия и критерии да бъдат включвани в поканата за участие в търгове за обществени поръчки за доставки, които могат да включват конкретни аспекти и характеристики като пресен продукт или условия на производство;

56. тези критерии дават възможност да се извършва подбор на местните доставчици. Въпреки това Европейската комисия се приканва да проучи дали член 26 от директивата може да бъде изменен така, че „местното производство“ да стане стандартен критерий за подбор при търгове за доставка на храни, например за училища, старчески домове и обществени учреждения;

57. отправя се искане към Комисията да разпространява подробна информация за съществуващите възможности;

58. отправя се искане към Комисията да се възползва от възможността, предоставена от новия Акт за единния пазар, за да изясни съществуващите разпоредби и да ги опрости, което да улесни местните публични власти и техните местни доставчици.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Нови перспективи за преразглеждане на регламента за ЕГТС“

(2011/C 104/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подчертава, че икономическото, социалното и териториалното сближаване допринася за това Европейският съюз и всички държави-членки и териториални единици да са по-добре подготвени, за да се справят с предизвикателствата на глобализацията, пред които е изправена Европа и да предотвратят евентуална загуба на влияние;
- заключава, че ЕГТС може да бъде правният отговор на Общността на институционализирането на териториалното сътрудничество в рамките на Съюза, без да се накърнява възможността за местните и регионалните власти да избират свободно други алтернативни форми и формули, със или без статут на юридическо лице, но които реално няма да бъдат общностни, а международни;
- счита, че ЕГТС предлагат също интересни перспективи като „лаборатории“ за многостепенно управление и се застъпва за въвеждането на „специална програма, финансирана със средства на Общността, априори по линия на ЕФРР, която ще спомогне за създаване на нови ЕГТС или преобразуване на проекти за сътрудничество в перспектива, които се управляват по старите конвенционални формули“;
- счита за необходимо да се припомни на органите, натоварени с управлението на програмите, и ясно да се уточни в бъдещия преразгледан Регламент за ЕГТС (ЕО) № 1082/2006, че ЕГТС не трябва никога да бъдат дискриминирани при участието им на конкурсна основа в инициативи, обществени поръчки и програми на Общността, най-вече защото самото съществуване на ЕГТС е доказателство за признато дълготрайно европейско партньорство, отговаря на обичайните изисквания за транснационалност;
- приветства решението, взето от Бюрото на КР на 26 януари 2011 г., за създаване на платформа на Комитета на регионите за ЕГТС, в рамките на която би могла да се извършва постоянна оценка на изпълнението на Регламент (ЕО) № 1082/2006 и на практическия напредък на ЕГТС.

Докладчик: Alberto Núñez Feijóo (ES/ЕНП), председател на автономна област Галисия

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. констатира, че Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) е нов вид юридическо лице, създадено по силата на общностното право с Регламент (ЕО) № 1082/2006⁽¹⁾. Съгласно член 18, Регламентът влиза в сила на 1 август 2006 г., а трябва да се прилага най-късно от 1 август 2007 г., с изключение на член 16, който се прилага от 1 август 2006 г., относно приемането от държавите-членки на всички подходящи разпоредби за гарантиране на ефективното прилагане на въпросния регламент;

2. припомня, че съгласно член 17 от Договора за Европейския съюз Комисията е компетентна и следи за прилагането на договорите и мерките, приети от институциите във връзка с тези договори, както и съблюдава прилагането на правото на Съюза под контрола на Съда на Европейския съюз;

3. отбелязва, че съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 1082/2006 „до 1 август 2011 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент и предложения за изменения, когато е необходимо“;

4. счита, че предвид извършените анализи във връзка с европейската правна доктрина и тяхното съпоставяне с прилагането на практика на регламента, настоящото становище по собствена инициатива на Комитета е много целесъобразно, тъй като позволява да се направи изчерпателен разбор на институцията, каквато е ЕГТС и на начина ѝ на функциониране на практика, което ще улесни изменението на Регламент (ЕО) № 1082/2006 с цел адаптирането му към потребностите, които бяха открити по време на предварителните консултации, проведени от Комитета на регионите на Европейския съюз и докладчика по становището;

5. припомня, че в Договора за функционирането на Европейския съюз териториалното сближаване вече е поставено на равна основа с икономическото и социалното сближаване, както и че регламентът за ЕГТС може да бъде важно политическо и правно средство за прилагането на този принцип;

6. отбелязва, че с новата разпоредба относно „икономическо, социално и териториално сближаване“ член 174, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз добавя, че „измежду тези региони, специално внимание се обръща на

селските райони, на районите, засегнати от индустриалния преход, както и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони“;

7. припомня, че в член 349 от Договора за функционирането на ЕС се упоменава специфичният случай на най-отдалечените региони и необходимостта от предприемането на мерки, съобразени с техните особености;

8. обръща внимание върху факта, че досега ЕГТС са били установени най-вече в гранични и в по-малка степен в островни региони;

9. припомня, че в съображенията на Регламент (ЕО) № 1082/2006 ясно са посочени основанията, които са водили общностния законодател при предприемането на толкова важна стъпка, каквато е създаването на нова правна институция от такъв характер, с цел включването ѝ в правната система на Съюза: на първо място, задълбочаване на сближаването в Европейския съюз чрез улесняване на териториалното сътрудничество; на второ място, намаляване на трудностите, свързани с това сътрудничество; на трето място, укрепване на въпросното сътрудничество във връзка с разширяването на общностните граници, като последица от разширяването на Съюза; на четвърто място, преодоляване на непригодността на съществуващите правни инструменти, като Европейската група по икономически интереси (ЕГИИ), за организиране на сътрудничество в рамките на целта Европейско териториално сътрудничество (която наследи инициативата INTERREG);

10. констатира, че, освен правните основания, от Регламент (ЕО) № 1082/2006 би могла да се изведе и финансова, и икономическа целесъобразност от доброволно канализиране чрез ЕГТС, наред с други инструменти за териториално сътрудничество, на програмите или проектите за териториално сътрудничество, съфинансирани от Съюза, като основен критерий за получаване на съфинансиране във всички случаи следва да бъде качеството на всяко внесено предложение;

11. държи да подчертае, че в тази връзка член 18 от Регламент (ЕО) № 1080/2006⁽²⁾ установява изрична разпоредба, за да може управлението на оперативните програми по целта за териториално сътрудничество да бъде поверено на ЕГТС, като държавите-членки им възложат отговорностите на управителен орган и на съвместен технически комитет. Отговорността следва да включва също така и финансова отговорност пред Европейската комисия;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1082/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година относно Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС). (ОВ L 210, 31.07.06 г.)

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно Европейския фонд за регионално развитие и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1783/1999 (ОВ L 210, 31.07.2006 г.).

12. отбелязва, че на свой ред Регламент (ЕО) 1083/2006⁽³⁾ в член 3.2 в) уточнява, че „цел Европейско териториално сътрудничество“ има за цел „засилване на трансграничното сътрудничество чрез съвместни местни и регионални инициативи и чрез действия, благоприятстващи интегрираното териториално развитие, свързано с приоритетите на Общността и засилване на междурегионалното сътрудничество и обмен на опит на съответното териториално ниво“;

13. отбелязва също така, че съгласно член 7, член 38 и свързаните с тях членове от Регламент (ЕО) 1083/2006, както и Глава III и допълнителните разпоредби на Регламент (ЕО) 1080/2006, може да се направи заключението, че целта е да се осигури по-широко и по-ефективно териториално сътрудничество в рамките на Съюза, което ще достигне максимална оптималност и ефикасност чрез институционализирането си;

14. подчертава, че икономическото, социалното и териториалното сближаване допринася за това Европейският съюз и всички държави-членки и териториални единици да са по-добре подготвени, за да се справят с предизвикателствата на глобализацията, пред които е изправена Европа и да предотвратят евентуална загуба на влияние;

15. заключава, че ЕГТС може да бъде правният отговор на Общността на институционализирането на териториалното сътрудничество в рамките на Съюза, без да се накърнява възможността за местните и регионалните власти да избират свободно други алтернативни форми и формули, със или без статут на юридическо лице, но които реално няма да бъдат общностни, а международни;

16. счита, че ЕГТС предлагат също интересни перспективи като „лаборатории“ за многостепенно управление, за каквото се призовава в Бялата книга на Комитета на регионите. Предвид приноса, който ЕГТС може да даде за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“, смята, че ЕГТС с подходящ размер, като тези, които се занимават с макрорегионални дейности, биха могли да спомогнат за сключването на „договорите за партньорство в областта на развитието и инвестициите“, упоменати от Комисията в съобщението относно преразглеждането на бюджета на ЕС от 19 октомври 2010 г., които са инструменти за прилагане на стратегията „Европа 2020“, но за съжаление са ограничени до отношението Комисия-държави-членки.

Реално прилагане на Регламент (ЕО) № 1082/2006

17. отбелязва обаче, че въпреки че ЕГТС е институция по общностното право, създадена изрично за улесняване на териториалното сътрудничество в рамките на Съюза и, че *a priori* изглежда, че нормите, по които се разпределят общностните фондове, насърчават нейното използване в рамките на целта за европейско териториално сътрудничество, реалността, пред която

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. относно определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999 (ОВ L 210, 31.07.06 г.)

сме изправени, се различава от логичните и желателни очаквания, водили общностния законодател при осъществяването на толкова важна в правен аспект стъпка;

18. отбелязва че, след проведените широки предварителни консултации с представители на Европейския парламент, на Съвета, на Комисията и срещите, открити не само за членовете на Комитета, но и за различни европейски регионални организации и специалисти в тази област, само ограничен брой създадени ЕГТС управляват програми или проекти за териториално сътрудничество, съфинансирани със средства от общностните фондове;

19. счита, че по-голяма част от създадените ЕГТС извършват други специфични дейности, свързани с териториалното сътрудничество, без финансовото участие на Общността, както е предвидено в член 7, параграф 3, алинея втора от Регламент (ЕО) № 1082/2006;

20. смята, че при така създадените се обстоятелства, би било целесъобразно да се извърши задълбочен анализ на причините за това разминаване между очакванията и реалността и да бъдат предложени необходимите конкретни мерки за отстраняване на слабостите, изхождайки от принципа, че философията и целите, вдъхновили общностния законодател да създаде ЕГТС, са още по-важни сега, когато Договорът за функционирането на Европейския съюз поставя на равна основа териториалното сближаване и икономическото и социалното сближаване;

21. счита, освен това, че приносът на Комитета може да се окаже изключително полезен за изготвяне на доклада относно прилагането на Регламент (ЕО) № 1082/2006, който Комисията трябва да представи на Европейския парламент и на Съвета заедно с предложенията за изменение;

22. изразява мнение, че становището, изготвено от г-жа Bresso (CDR 308/2007 fin), прието от пленарната асамблея на Комитета на 18 юни 2008 г., е отлична основа за задълбочен анализ на обстоятелствата, които попречиха на превръщането на ЕГТС в ефективен общностен правен инструмент за институционализиране и консолидиране на териториалното сътрудничество в рамките на Съюза;

23. следва да припомни, че в горесцитираното становище вече беше подчертано, че „една мярка, която би трябвало да се приложи на нивото на Общността, е да се насърчи използването на ЕГТС като предпочитан инструмент за сътрудничество“ (параграф 25) и че „на свой ред, прилагането на регламента трябва да бъде правилно координирано, за да може различните правни документи, които ще изготвят държавите-членки за приложение на Регламент (ЕО) 1082/2006, да бъдат слобени без каквато и да било несъвместимост или препятствие“ (параграф 32);

24. отбелязва, че посоченото становище също така насърчава стимули като „специална програма, финансирана със средства на Общността, априори по линия на ЕФРР, която ще спомогне за създаване на нови ЕГТС или преобразуване на проекти за сътрудничество в перспектива, които се управляват по старите конвенционални формули“ (параграф 48 от становище 308/2007) и призовава „в поканите за участие в търг на Комисията да се включат критерии, даващи сравнително предимство в оценката на проекти, включващи създаване на ЕГТС, и прогноза за устойчивост след завършване на проекта. Това ще помогне за установяване на култура на сътрудничество в средносрочен и дългосрочен план, която да търси нови източници на финансиране в допълнение към бюджета на Общността.“ (параграф 49);

25. предупреждава, че след 1 август 2007 г. на територията на ЕС са създадени много малко ЕГТС в сравнение с броя на европейските териториални единици, които вече си сътрудничат помежду си, и със създадените очаквания. Също така рядкост са и ЕГТС в процес на създаване, въпреки лансирането на редица проекти за европейско териториално сътрудничество, по-конкретно съфинансираните от общностните фондове;

26. отбелязва, че ЕГТС срещат трудности с националните законодателства по отношение на наемането, предоставянето и управлението на персонала като цяло, въпреки че са структури за териториално сътрудничество, които би следвало да се ползват от гъвкав подход в тази област. Отбелязва, освен това, че когато се работи физически за дадена структура в една страна, а седалището е установено в друга страна, това води до значителни правни затруднения по отношение на пенсионирането, социалната защита и данъчния режим. В тази връзка предлага в регламента да бъде уточнено, че правото, уреждащо отношенията с персонала, е правото по място на упражняване на дейността от персонала вместо правото по местонахождение на седалището;

27. подчертава във връзка с това доброволния характер на ЕГТС като инструмент за организация на териториалното сътрудничество, поради което определянето на най-подходящите методи за териториално сътрудничество трябва и занапред да бъде в правомощията на местните и регионалните власти;

Подобряване на процеса на установяване на институцията

28. заключава от събраната информация, че трудностите при лансирането на ЕГТС като обществена правна институция могат да бъдат обусловени от три вида причини, а именно: правно-материални, правно-процедурни и икономическо-финансови;

29. смята с оглед на публикуваните проучвания и доклади относно ЕГТС, както тези, изготвени по искане на Комитета на регионите, така и осъществените от научната общност, че е слабо вероятно проблемите да се дължат на регулацията по същество на тази институция, като например факта, че тя не е еднозначно категоризирана нито като субект на публичното нито на частното право;

30. установява, че според по-голямата част от фактите правните препятствия са от процедурен характер, предвид това,

че Регламент (ЕО) № 1082/2006 не е съгласуван нито самостоятелно от държавите-членки помежду им, нито с посредничеството на орган на Общността;

31. счита, че с оглед на тези обстоятелства е абсолютно необходимо някой общностен орган да определи предварително, дори и това да не носи задължителен характер, инструментите за прилагане на национално равнище на Регламент (ЕО) № 1082/2006;

32. препоръчва Европейската комисия да посочи в предложението си за преразглеждане на регламента практически процедурни мерки, които да доведат до намаляване на съществуващите дълги периоди за придвижване на настоящите процедури, които не винаги могат да бъдат обяснени с липсата на отговор от страна на администрацията, особено при положение, че броят на държавите, чиито местни и регионални власти участват в ЕГТС, се увеличава, а трети оператори, като кредитни институции, контрагенти и работници, настояват за по-голяма правна сигурност;

33. подчертава, че във връзка с тези процедурни мерки следва да се предвиди съвместна среща на всички териториални единици, инициатори на ЕГТС, с компетентните национални власти, за да се избегне безкрайна размяна на проектоспоразумения и проектоустави, изменяни непрестанно поради фактори, разсрочени във времето и без връзка помежду им;

34. продължава да се застъпва за това, в тясно сътрудничество с Европейската комисия и с използване на създадената в КР платформата за проследяване на ЕГТС, да се разработят и установят някои примери за най-добри практики на ЕГТС, които да отчитат по конкретно целите на политиката на сближаване, на стратегията „Европа 2020“ и макрорегионалните стратегии;

35. подчертава в тази връзка, че е целесъобразно всички необходими национални разрешителни да бъдат предлагани съвместно с един единствен документ и след проведен съгласуван, съвместен и едновременен много тесен пряк диалог с всички инициатори, без това по никакъв начин да ограничава дискреционните правомощия на националните власти, независимо от последващите формалности, изисквани за всяко национално разрешително;

36. използва възможността да изтъкне, че тази съвместна среща между инициаторите и компетентните национални власти ще позволи не само да се намали чувствително размяната на документи и срокът на процедурата, но също така ще даде възможност за поява на оригинални предложения за решаване на повтарящите се проблеми, с които се сблъскват създадените ЕГТС, що се отнася до режима, приложим към персонала им, и до данъчното облагане, доколкото системата от правни източници, предвидена в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) 1082/2006, позволява да се правят някои промени в конвенцията и устава на всяка ЕГТС;

37. отбелязва значението, което може да има доброволното искане за изготвяне на предварително техническо и правно становище относно стриктното съответствие на проектоконвенцията и проектоустава на всяка иницирана ЕГТС с Регламент (ЕО) № 1082/2006. Това становище, което няма да бъде задължително, ще бъде изготвяно в съответствие с правото на Европейския съюз от група юристи специалисти, определена от Комитета на регионите. Вместо предварително техническо и правно становище инициаторите на ЕГТС могат – също на доброволна основа – да възложат на същите правни специалисти да бъдат в помощ при посочения по-горе тесен и пряк диалог и при процедурата за изработване на правната и техническа рамка за ЕГТС;

38. препоръчва прилагането на опростена процедура за всяко изменение на устава и конвенцията, отнасящо се до партньорството, бюджета, влизането на съдружник, членството на бивш съдружник (срв. функциониране), разпределението на членовете или разпределението на местата. Тази опростена процедура би могла да бъде под формата на единодушно решение на ЕГТС, което може да се оспорва единствено от компетентните национални власти;

39. предлага да се да се насърчи, или дори да се разреши, с необходимите ограничения, на частни (или получастни) организации да участват в ЕГТС или да си сътрудничат с тях. Поради естеството на задачите, които изпълняват, тези организации биха допринесли за развитието на дейността и изпълнението на предмета на ЕГТС, независимо дали се отнася за предприятия, извършващи услуги от общ икономически интерес по смисъла на делегиране на обществени услуги или в рамките на публично-частни партньорства. Частните (или получастните) организации следва във всички случаи да спазват принципите на прозрачност, равни възможности и недискриминация, особено що се отнася до обществените поръчки и заетостта;

40. набляга върху необходимостта от подобряване на публичността на европейско равнище на конвенциите и устава на ЕГТС. Съдържанието им следва да се публикува изцяло в *Официален вестник на Европейския съюз*, раздел С, което ще увеличи правната сигурност за трети оператори от целия Европейския съюз и ще допринесе за по-широкото разпространение на новата институция;

41. препоръчва в същото време Европейската комисия да започне разработването на инструментите за прилагане на самия регламент (ЕО), за да бъдат изяснени неясните правни понятия, да бъдат запълнени празнотите и по-общо да се установи по-ясна връзка между сближаването на регионално и/или местно равнище и евентуалното изграждане на ЕГТС, като същевременно се подчертае доброволният характер на ЕГТС;

42. счита за необходимо да се припомни на органите, натоварени с управлението на програмите, и ясно да се уточни в бъдещия преразгледан Регламент за ЕГТС (ЕО) № 1082/2006, че ЕГТС не трябва никога да бъдат дискриминирани при

участието им на конкурсна основа в инициативи, обществени поръчки и програми на Общността, най-вече защото самото съществуване на ЕГТС е доказателство за признато дълготрайно европейско партньорство и отговаря на обичайните изисквания за транснационалност;

43. изразява съжаление за преобладаващото налагане на остарели подходи, като подписването на атипични конвенции и схемата „ръководител-участници“, под формата на фактическа група, която често трябва да разполага със сложен правен инженеринг, за да организира изплащането на авансовите суми, ликвидирването на задълженията и изготвянето на необходимите оправдателни документи, всичко това въпреки факта, че административните и управленските разходи са вписани в разходите по проектите;

44. изтъква необходимостта да се вземат предвид препоръките, формуирани в горепосоченото становище на г-жа Bresso, сред които тези, съдържащи се в параграф 48 и параграф 49, изисквайки, когато е необходимо, инициаторите на ЕГТС да представят гаранции за създаването на самостоятелна структура след приключване на съфинансирането от страна на Съюза, така че да се гарантира максимална административна и икономическа ефективност, както и максимално сближаване и интеграция на европейско териториално равнище, без да се насърчава общо увеличение на публичните разходи на ЕС;

45. отправя искане за отпадане на критерия за отдалеченост (150 км), използван за определяне на островите и на най-отдалечените региони като гранични територии, които отговарят на изискванията за финансиране на програмите за трансгранично сътрудничество в рамките на целта за териториално сътрудничество на политиката за сближаване или в рамките на европейската политика за съседство и на Плана за действие за разширено съседство;

46. настоява за преразглеждане на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1082/2006 относно участието на териториални единици от трети страни. Предлага по-конкретно да се предвиди възможността за учредяване на двустранни ЕГТС между структура от държава-членка и структура от държава, която не е членка на Европейския съюз, но се намира в предприемачески период, част е от европейското икономическо пространство или е участник в политиката на Европейския съюз за съседство или разширено съседство. Освен това настоява за нови европейски разпоредби на базата на международното право, за да може териториалните единици на трети страни да участват като пълноправни членове в ЕГТС, включително тези, които поддържат специални отношения със Съюза;

47. припомня, че за да се улесни участието на местните и регионалните власти от трети страни в ЕГТС, подходяща процедура би било сключването на международни споразумения между Съюза и тези държави, в съответствие с разпоредбите, включени в Раздел V на Част пета от Договора за функционирането на Европейския съюз;

48. счита, че благодарение на тези мерки Съюзът ще задълбочи и процесите на вътрешно сближаване и сплотеност, за да може да се справи с външните предизвикателства, които се появяват с нарастващата конкуренция на международните пазари на стоки и услуги в контекст, в който нововъзникващите икономики все още имат по-ниски структурни разходи и повече конкурентни предимства, защото още не са изправени пред толкова сериозен и ускорен процес на застаряване на населението и намаляване на населението в работоспособна възраст;

Добавена стойност на Комитета на регионите в развитието на ЕГТС

49. счита, че Комитетът на регионите има важна роля по отношение на улесняването, консултациите и популяризирането

на ЕГТС, ето защо трябва да се направи така, че той да продължава да работи за създаването на ЕГТС, допринасяйки за установяване на европейска мрежа, съставена от технически специалисти и политически представители, както и на междуинституционален форум, наред с другите мерки;

50. приветства решението, взето от Бюрото на КР на 26 януари 2011 г., за създаване на платформа на Комитета на регионите за ЕГТС, в рамките на която би могла да се извършва постоянна оценка на изпълнението на Регламент (ЕО) № 1082/2006 и практическия напредък на ЕГТС, с оглед подготовката на работата в перспективата на новия сценарий, който ще влезе в сила след януари 2014 г.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Европа — водеща световна туристическа дестинация — нова политическа рамка за европейския туризъм“

(2011/C 104/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

- приветства заявената воля на Комисията да приложи координиран и интегриран подход по отношение на политиката в областта на туризма, като я обвърже с други политики, а именно политиките за транспорта, селското стопанство, опазването на околната среда, информационните и комуникационните технологии, социалната политика, културата и т.н.;
- подчертава важната роля на местните и регионалните власти във връзка с устойчивото управление на туристическите дестинации. Инициативите на местните и регионалните власти и на европейските регионални мрежи са в авангарда на развитието на модели на устойчив туризъм и е много важно да се извлече максимална полза от техния опит и познания, като се насърчава местното и регионалното сътрудничество в ЕС. В този смисъл Комитетът приветства подхода на Комисията за интегриране на туризма в различните европейски политики;
- приема със задоволство волята на Комисията да насърчава активна политика, която да даде тласък на конкурентоспособността и устойчивото развитие. Предизвикателствата, пред които е изправен европейският туристически сектор, показват колко е важно да се действа изпреварващо на промените и да се отговори своевременно на нарастващата конкуренция в един постоянно променящ се сектор;
- отбелязва въвеждането на знак за европейско наследство и европейска марка за „качество на туризма“, което трябва да бъде стимул за дестинациите да прилагат устойчиви практики и ще допринесе за утвърждаването на образа на Европа като висококачествена туристическа дестинация. При все това добавената стойност на този знак и на тази марка следва да бъде по-прецизно проучена и представена, както и да съществува точен пакет от критерии за предоставянето им, за да се избегне обезценяването им;
- отбелязва със загриженост възможните последствия от някои структурни проблеми като изменението на климата или недостига на водни и енергийни ресурси в европейските туристически дестинации, по-специално в островите и най-отдалечените региони. Тези проблеми могат да бъдат преодоляни единствено ако устойчивостта в развитието на туристическа стратегия в засегнатите региони е значително по-интензивно насърчавана. Последствията от изменението на климата следва да се предотвратяват чрез опазване и възстановяване на природните зони, както и чрез включване на туризма в интегрираното управление на крайбрежните зони.

Докладчик:	г-н Ramón Luis VALCÁRCEL SISO (ES/ЕНП), министър-председател на автономна област Мурсия
Отправен документ:	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – „Европа — водеща световна туристическа дестинация — нова политическа рамка за европейския туризъм“ COM(2010) 352 окончателен

1. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

1. Доказателство за нарастващото значение на туристическия сектор за европейската икономика е приносът му за brutния вътрешен продукт и капацитетът му да създава повече заетост отколкото други икономически сектори. Както Европейската комисия отбелязва в своето съобщение ⁽¹⁾ европейската туристическа индустрия осигурява пряка заетост за над 5 % от работната ръка в ЕС и произвежда приблизително 5 % от БВП ⁽²⁾ на ЕС, особено в някои европейски региони. Въпреки че Европа продължава да бъде водещата туристическа дестинация в света с около 40 % от посещенията на туристи ⁽³⁾, през 2009 г. беше отбелязан спад от 5,6 % ⁽⁴⁾.

2. Европейската туристическа дейност е изправена пред множество предизвикателства: световната икономическа криза, по-голямата конкурентоспособност на други дестинации, последици от изменението на климата или сезонния характер на тази дейност. Други фактори, като демографските промени в Европа, диверсифицирането на предлагането на туристически услуги или нарастващото влияние на информационните и комуникационните технологии, предлагат възможности, които следва да бъдат проучени съвместно с местните и регионалните власти.

3. Освен това се променя и поведението на потребителя на туристически услуги (нараства броят на самостоятелните пътувания, използва се повече интернет, увеличават се „нискобюджетните“ пътувания или използването на нискотарифни авиокомпани, но също така нараства търсенето на форми на устойчив туризъм и т.н.), поради което фактори, които до преди няколко години не бяха от особено значение, днес са определящи: високо качество, устойчивост, постоянни иновации, обучение и т.н.

4. В този контекст е необходимо да се подчертае огромният потенциал за растеж на европейския туристически сектор и силната връзка с регионалната административна, социално-икономическа и логистична структура, най-вече що се отнася до развитието на транспортния сектор и по-конкретно до подобряването на обслужването на туристическите дестинации, развитието на регионалните летища и укрепването на морските връзки, които насърчават по-голяма мулти-modalност и осигуряват устойчив транспорт. Следва да се има предвид по-специално специфичното положение на островите и на периферните най-отдалечени региони, които зависят изцяло от въздушния и морския транспорт, както и че в голяма част от тези региони секторът на услугите, изграден около туризма, е основният източник на богатство и икономическа дейност.

Европа разполага с много конкурентни предимства: не само богатството от природни забележителности, но и големи възможности за растеж в туризма, основаващи се на наследството (културно, гастрономично, религиозно, спортно и т.н.). Потенциал за растеж има също и във важния сектор на събитийния, конгресния и деловия туризъм.

Стойността на Европа от гледна точка на наследството се превръща в стратегически фактор за развитието ѝ, а Европа е особено богата в това отношение, тъй като съществуват редица европейски територии, които или имат огромен туристически потенциал, независимо че все още се намират в начален етап на туристическото си развитие, или са развили значителна туристическа дейност. Специално внимание следва да бъде отделено на териториите, които са се специализирали в туристическата индустрия и които, въпреки че са утвърдени дестинации, се нуждаят от реструктуриране и обновяване, за да могат да бъдат конкурентоспособни по отношение на качеството и иновациите с оглед все по-нарастващата конкурентоспособност в световен план на нововъзникващите икономики. Подходът към пазарния сегмент, обхващащ възрастните хора и хората с увреждания, изисква адаптиране на условията и отстраняване на пречките пред някои дестинации.

5. Влизането в сила на Договора от Лисабон представлява възможност за укрепване на конкурентоспособността на европейския туристически сектор, допринасяйки по този начин за новата стратегия „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж, и по-специално за водещата инициатива „Индустриална политика за ерата на глобализацията“.

6. Туризмът е жизненоважен източник на доходи и заетост, от основно значение за голям брой региони на Европа, а за някои от тях е крайно необходим, тъй като е важен фактор за осигуряване на по-голяма конкурентоспособност. Ето защо действията, произтичащи от европейските политики в областта на туризма, ще имат значително въздействие върху развитието на много региони, тъй като туристическата индустрия стимулира и осъществява връзки успоредно с други икономически сектори в региона. Европейска индустриална политика в областта на туризма трябва да бъде разработена успоредно с европейска инвестиционна политика за развитие на територията и на нейната социално-икономическа структура, с цел заинтересованите региони да разполагат с всички възможности за развитие на стратегия за устойчива конкурентоспособност.

⁽¹⁾ COM(2010) 352.

⁽²⁾ Проучване на конкурентоспособността на туристическия сектор в Европейския съюз, септември 2009 г.

⁽³⁾ СТО, „Барометър на световния туризъм“, том 8, януари 2010 г.

⁽⁴⁾ Пак там.

7. Договорът от Лисабон включва сред целите на Съюза, редом с икономическото и социалното сближаване, ново териториално измерение и предвижда да бъде обърнато специално внимание на селските райони, на районите, засегнати от индустриалния преход и на регионите, които са засегнати от сериозни и постоянни неблагоприятни природни или демографски условия, като най-северните региони с много ниска гъстота на населението и островните, трансграничните и планинските региони. В член 349 от Договора също е отделено внимание на специфичното състояние на най-отдалечените региони. В този смисъл е необходимо да се имат предвид особеностите на тези територии при разработване на европейската рамка за туристическия сектор.

8. Новият член 195 от Договора за функционирането на Европейския съюз ще даде възможност за развитие на дейности, насочени към насърчаване на конкурентоспособността на предприятията в сектора, както и към стимулиране на сътрудничеството и обмена на добри практики и разработването на интегриран подход в областта на туризма. В съобщението на Комисията се предлагат различни действия, чиято цел е конкурентоспособността на туристическата индустрия на ЕС. За постигането на ефективни резултати е необходима подкрепата на Общността за инициативите на държавите-членки или европейските региони. Важно е освен това да се отбележи волята на Комисията да не допусне допълнителна административна тежест за националните, регионалните и местните власти от въвеждането на мерките. В този смисъл се приема, че съобщението е в съзвучие с принципите на субсидиарност и пропорционалност.

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

II. НОВА РАМКА ЗА ДЕЙСТВИЕ НА ЕС ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ ТУРИЗЪМ

9. изразява задоволството си от заявената воля на Комисията да приложи координиран и интегриран подход по отношение на политиката в областта на туризма, като я обвърже с други политики, а именно политиките за транспорта, селското стопанство, опазването на околната среда, информационните и комуникационните технологии, социалната политика, културата и т.н. Туризмът следва да се разглежда като сбор от отношения, определени от временното и непостоянно преместване на хората, което включва поне една нощувка на място, различно от обичайното местопребиваване;

10. подкрепя общата цел за съгласуване на усилията и инициативите, свързани с туризма за постигане на конкурентоспособен, модерен, устойчив и отговорен туристически сектор;

11. настоява преди представянето на подробния план за действие за насърчаване на туризма всички мерки, които ще бъдат предложени на равнище ЕС, да се проверят и обосновават на базата на правомощията на ЕС и на принципите на субсидиарност и пропорционалност, така че ясно да проличат импулсите и предимствата на мерките на ЕС в сравнение с мерките само на национално или на регионално и местно равнище;

12. споделя по-конкретно мнението, че туризмът трябва да се развива на базата на конкурентоспособността и устойчивостта и желае да подчертае трите насоки на тази концепция:

- а) икономическа устойчивост, която да гарантира справедливо и ефективно икономическо развитие в полза на развитието на бъдещите поколения европейски граждани;
- б) социална и културна устойчивост, съвместима с културата, ценностите и идентичността на европейските региони;
- в) екологична устойчивост, която да гарантира, че развитието е съвместимо с опазването на основните процеси, биологичното разнообразие и биологичните ресурси. Туризмът трябва да се развива устойчиво, за да не се разхишават природни ресурси и да не се вреди на околната среда ⁽⁵⁾;

13. подчертава важната роля на местните и регионалните власти във връзка с устойчивото управление на туристическите дестинации. Инициативите на местните и регионалните власти и на европейските регионални мрежи са в авангарда на развитието на модели на устойчив туризъм и е много важно да се извлече максимална полза от техния опит и познания. В този смисъл приветства подхода на Комисията за интегриране на туризма в различните европейски политики;

14. приветства заключенията на Съвета по конкурентоспособност от 12 октомври 2010 г., в които държавите-членки се приканват да участват активно в действията за укрепване на европейската туристическа индустрия в дух на партньорство и на европейско, национално, регионално и местно равнище ⁽⁶⁾;

15. приема със задоволство волята на Комисията да насърчава активна политика, която да даде тласък на конкурентоспособността и устойчивото развитие. Предизвикателствата, пред които е изправен европейският туристически сектор, показват колко е важно да се действа изпреварващо на промените и да се отговори своевременно на нарастващата конкуренция в един постоянно променящ се сектор;

16. изразява съгласие, че предвид това, че основна част от туристическите предприятия са МСП, като същевременно има и голям брой микропредприятия, е препоръчително да се насърчава създаването на т.нар. клъстери от МСП с оглед на тяхното развитие. Помощите за подобряване на производителността, на конкурентоспособността, на професионалното обучение и на качеството могат, наравно с това, да изиграят много важна роля;

⁽⁵⁾ CdR 83/2009 fin.

⁽⁶⁾ Заключение относно нова политическа рамка за европейския туризъм. Съвет по конкурентоспособност, Люксембург, 12 октомври 2010 г.

17. препоръчва в тази насока разработването на инструменти за подкрепа на МСП в сектора на туризма, по-конкретно що се отнася до обучението на персонала им. Не трябва да се забравя важната роля на туристическия сектор за създаването на заетост, както и че голяма част от работните места са предназначени за млади хора. Работата им позволява да развият редица много полезни умения за професионалното им развитие, наред с по-добро овладяване на чужди езици. Един качествен туристически сектор, специализиран в новите пазари и новите сектори на търсене (като този за хората с увреждания и възрастните хора), се нуждае от висококвалифицирана работна ръка, обучена в съответствие с новите изисквания и приложимите в туризма технологии. Освен това голяма част от знанията, придобити в туристическия сектор, следва да бъдат директно прехвърлени към други икономически дейности;

18. отбелязва със загриженост възможните последствия от някои структурни проблеми като изменението на климата или недостига на водни и енергийни ресурси в европейските туристически дестинации, по-специално в островите и най-отдалечените региони. Тези проблеми могат да бъдат преодолявани единствено ако устойчивостта в развитието на туристическа стратегия в засегнатите региони е значително по-интензивно насърчавана. По отношение на последиците от изменението на климата се застъпва за тяхното предотвратяване чрез опазване и възстановяване на природните зони, както и чрез включване на туризма в интегрираното управление на крайбрежните зони;

19. не приема проекта за публично финансиран обменни туристически програми за осигуряване на по-добро разпределение на почивките през цялата година. С това предложение Комисията игнорира пазарните механизми, които сами по себе си вече осигуряват разпределение на почивките във времето, по-конкретно чрез по-ниски цени през ниския сезон. Пиковите през летния сезон не се получават поради „грешки“ на пазара, а поради официално обявените летни ваканции на учениците и климатичните условия, които преобладават във ваканционните дестинации. Нито един от тези фактори не би се повлиял от програма за обмен на туристи. По-възрастните и по-младите хора, които не зависят от учебните ваканции, вече имат възможността да пътуват по време на ниския сезон. Фактът, че тази възможност не се използва, без съмнение означава, че не е желана. Освен това предложението за съгласуване на учебните ваканции между държавите-членки превишава правомощията на ЕС;

III. ЧЕТИРИ ОСИ НА ДЕЙСТВИЕ

Насърчаване на конкурентоспособността на туристическия сектор в Европа

20. счита, че насърчаването на конкурентоспособността на туристическия сектор е от ключово значение, тъй като туризмът като хоризонтален сектор се нуждае от серия действия, които покриват различни области и политики. В този смисъл споделя мнението на министрите на ЕС, конкретизирано в Декларацията от Мадрид, относно необходимостта от стратегия, основана на качеството на туризма, подкрепена от изграждането на мрежи от експерти и дестинации, улесняващи създаването, обмена и разпространението на знания, иновации,

научноизследователската дейност и технологичното развитие с цел поддържане на конкурентоспособността на туристическия сектор (7);

21. счита също така, че предложенията на Комисията относно диверсифицирането на туристическите продукти са изключително целесъобразни, възползвайки се в максимална степен от европейското наследство, както и създаването на платформата за „информационни и комуникационни технологии и туризъм“ и в средносрочен план на „Европейски център за мониторинг на туризма“, чиито задачи да включват както проучването на предлагането, така и подобряването на информацията за търсенето, за тенденциите на пазара и за прогнозите в краткосрочен и средносрочен план. Припомня, че регионалните власти притежават огромен опит, от който трябва на всяка цена да се извлече полза, чрез насърчаване на регионалното сътрудничество в ЕС, за да се постигне максимална полза от тези политики;

22. счита, че трябва да се стимулира обменът на добри практики между европейските региони и трябва да се държи сметка за приноса им в рамките на европейските инициативи. В тази връзка се предлага Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС), програмите Interreg и/или макрорегионалните стратегии да послужат за рамка за развитие на съгласувани стратегии в областта на туризма;

23. счита, че за да бъде решен проблемът със сезонния характер, трябва да се работи за насърчаване на по-разнообразен и качествен престой, за което ще е необходимо по-голямо диверсифициране на предлагането на туристически услуги и акцент върху културния, историческия/религиозния, спортния, гастрономичния и други видове туризъм с огромен потенциал за растеж; подчертава, че разнообразяването на ваканционните периоди и стъпаловидното им планиране по региони се прави според националните правомощия;

24. подчертава потенциала на социалния туризъм („Туризм за всички“), който насърчава социалното приобщаване чрез възможността за мобилност и осигурява межкултурен обмен за всички социални групи, в това число и за младите, за семействата, за възрастните граждани и за хората с ограничена подвижност; изразява съжаление, че в съобщението на Комисията този потенциал не е достатъчно разглеждан;

Насърчаване на развитието на устойчив, отговорен и качествен туризъм

25. подкрепя категорично разработването на система от показатели за устойчиво управление на дестинациите. В тази връзка счита за безценен опита на регионалните власти, по-конкретно този на Мрежата на конкурентоспособните и устойчивите европейски региони (NECSTouR);

(7) Декларация от Мадрид в рамките на неформалната среща на министрите, проведена в Мадрид по време на испанското председателство през април 2010 г. и посветена на темата „Към социално отговорен туристически модел“.

26. отбелязва въвеждането на знак за европейско наследство и европейска марка за „качество на туризма“, което трябва да бъде стимул за дестинациите да прилагат устойчиви практики и ще допринесе за консолидирането на образа на Европа като висококачествена туристическа дестинация. При все това счита, че е особено важно добавената стойност на този знак и на тази марка да бъде по-прецизно проучена и представена, както и да съществува точен пакет от критерии за предоставянето на този знак и на тази марка, за да се избегне обезценяването им;

27. смята, че местните и регионалните власти, и по-конкретно NECSTour, трябва да бъдат включени в разработването на тези показатели, като по този начин двете инициативи ще получат повече доверие. Отбелязва, че Комитетът на регионите като асамблея на местните и регионалните представители в ЕС, трябва да има представител в органа, отговорен за присъждането на отличията за качество;

28. подчертава, че качеството на всички услуги трябва да се повиши, за да може европейските туристически дестинации да се сдобият с ясно конкурентно предимство и да допринесат за утвърждаване образа на Европа като съвкупност от висококачествени дестинации. Във връзка с това посочва, че специално внимание следва да бъде отделено на сегмента, съставен от по-възрастните туристи (очаква се, че през 2020 г. броят на хората на възраст над 65 години в Европа ще достигне 20 % от населението), както и от хората с увреждания⁽⁸⁾;

29. приканва Комисията да подсили системите за защита на правата на потребителите при изготвянето на новата политическа рамка за европейския туризъм;

30. подчертава необходимостта от насърчаване на по-широко сътрудничество между Европейския съюз и основните съществуващи и потенциални пазари (САЩ, Китай, Русия, Индия, Бразилия) и съседните страни, по-специално страните от Средиземноморието, с цел да се насърчават модели на устойчив туризъм и култура на опазване на околната среда, тъй като положителни резултати могат да се очакват само при съвместни действия, една и съща ангажираност и чувство за отговорност;

Утвърждаване на образа и популярността на Европа

31. споделя мнението на Комисията за необходимостта от утвърждаване образа и популярността на Европа за конкурентос-

пособността на сектора. В тази връзка подкрепя целта за подобряване визията на Европа посредством устойчивост и високо качество, както и чрез планираните мерки като създаването на истинска „марка Европа“, която, паралелно с марките на отделните държави-членки, да допълни усилията за популяризиране на национално и регионално равнище;

32. приканва Европейската комисия да подготви специфични мерки за популяризирането на „марката Европа“ извън ЕС, което по никакъв начин не бива да доведе до изкривяване на конкуренцията между вътрешноевропейските дестинации;

33. подкрепя популяризирането на интернет портала visiteurope.com и по-специално съвместното участие в международни мероприятия и туристически салони и т.н., включително на всички заинтересовани местни и регионални оператори;

Оптимално използване на потенциала на политиките и финансовите инструменти на ЕС

34. изразява съгласие с Комисията относно необходимостта от оптимално използване на потенциала на инструментите за финансиране на ЕС в областта на туризма. В тази връзка по отношение на селските райони следва да се предвидят възможности в рамките на Европейския фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), предвид това че туризмът представлява реална възможност за създаване на нови работни места и доходи в съответните региони. Също така счита за важно използването на Европейския социален фонд (ЕСФ), за да се осигури обучението на заинтересованите участници;

35. счита също така за необходимо тези обсъждания да бъдат включени в рамките на дебата относно бъдещата регионална политика и нейните възможности за прилагане, като се има предвид специализацията на регионите в разработването на тематични туристически продукти, като се започне от социалния туризъм, премине се през природния, селския, деловия, здравния и културния туризъм, и се стигне до други възможни категории. Културният туризъм може би днес е най-характерен за целия Европейски съюз, като включва архитектурните паметници, етнографското или промишленото наследство, формиращи икономическата тъкан на даден регион. Ето защо подчертава необходимостта да се осигури съгласуваността и ефикасността на различните източници на финансиране с цел да бъдат избегнати дублирания или противоречия.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ „Стратегия ЕВРОПА 2020 — Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, март 2010 г.

Становище на Комитета на регионите относно „Местните и регионалните власти в Азербайджан и развитието на сътрудничеството между Азербайджан и ЕС“

(2011/С 104/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- отбелязва, че страната изостава чувствително в реформите, предвидени в плана за действие в рамките на ЕПС, в областите върховенство на закона, демокрация, борба с корупцията и права на човека. Липсата на независимост на съдебната система и медиите допълнително затруднява постигането на по-висока степен на демокрация. Отбелязан е обаче напредък в областите на данъчното облагане и на икономическата стабилност. Същевременно КР насърчава правителството на Азербайджан да продължи да осъществява препоръките на ЕС, Съвета на Европа и Венецианската комисия;
- приветства добрите постижения в използването на програмата на ЕС за побратимяване („туининг“) и насърчава правителството на Азербайджан да продължи в тази посока и за в бъдеще;
- изразява загриженост за твърде ограничения брой отговорности, възложени на общините по закон. На практика те са дори още по-ограничени и в най-добрия случай са свързани с поддръжката на общински пътища, гробища, паркове и някои аспекти на социалните грижи, които не се предоставят от централното правителство. В повечето случаи общините нямат адекватен капацитет, обучени кадри, нито знания, необходими за изпълнението дори на тези ограничени отговорности, възложени от закона;
- призовава правителството на Азербайджан с помощта на експерти от ЕС и Съвета на Европа да изготви цялостна стратегия за подобряване на местното управление и местната демокрация с реалистични цели и срокове за изпълнение.

Докладчик: г-н Gordon Keymer (UK/необвързани), съветник в Областния съвет на Tandridge

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Контекст – Азербайджан и Европа

1. признава, че Азербайджан е страна с културно наследство и с опит като светска парламентарна република;

2. припомня, че отношенията между Азербайджан и ЕС бяха установени официално през 1996 г. с подписването на Споразумението за партньорство и сътрудничество, което влезе в сила през 1999 г., създавайки правно основание за политическите отношения между ЕС и Азербайджан, и което понастоящем се изпълнява в рамките на Европейската политика на съседство (ЕПС);

3. отбелязва, че страната изостава чувствително в реформите, предвидени в плана за действие в рамките на ЕПС, в областите върховенство на закона, демокрация, борба с корупцията и права на човека. Липсата на независимост на съдебната система и медиите допълнително затруднява постигането на по-висока степен на демокрация. Отбелязан е обаче напредък в областите на данъчното облагане и на икономическата стабилност. Същевременно КР насърчава правителството на Азербайджан да продължи да осъществява препоръките на ЕС, Съвета на Европа и Венецианската комисия;

4. приветства добрите постижения в използването на програмата на ЕС за побратимяване („туининг“) и насърчава правителството на Азербайджан да продължи в тази посока и за в бъдеще;

5. призовава правителството на Азербайджан да подкрепя общините, когато кандидатстват по различните програми на ЕС, предназначени за тях, както и да ги насърчава да задълбочават сътрудничеството си с Европейската комисия;

Местно управление

6. отбелязва, че на местно равнище в Азербайджан съществуват две паралелни системи на управление. Едната система е тази на общините, които се избират от гражданите (обществеността) и са отговорни пред тях, и на националния парламент (Милли Меджлис), чиито правомощия за обслужване на гражданите са твърде ограничени. Другата е тази на местните изпълнителни органи, които са част от държавната структура на управление и се назначават пряко от президента;

7. изразява загриженост за твърде ограничения брой отговорности, възложени на общините по закон. На практика те са дори още по-ограничени и в най-добрия случай са свързани с

поддръжката на общински пътища, гробища, паркове и някои аспекти на социалните грижи, които не се предоставят от централното правителство. В повечето случаи общините нямат адекватен капацитет, обучени кадри, нито знания, необходими за изпълнението дори на тези ограничени отговорности, възложени от закона;

Силни местни власти

8. изразява убеждението си, че силното и демократично местно управление с децентрализирани правомощия е важно за насърчаване на ангажираността на гражданите с техните области и увеличаване на участието на избирателите на местните избори;

9. призовава Европейската комисия да подкрепя изготвянето и прилагането на граждански образователни програми за ролята и отговорностите на местните власти, за правата на гражданите и за начините на участие в процесите на взимане на решения на местно равнище в страната;

10. призовава правителството на Азербайджан и Европейската комисия да продължават да изграждат капацитета на местните власти, който да бъде достатъчен поне за адекватното осигуряване на определените по закон понастоящем ограничени услуги, като наблюдават на важноста на въпросите за отчетността, прозрачността и по-голямото участие на гражданите, като същевременно обаче създават и необходимите предпоставки за развитието на независима, самоуправляваща се администрация;

11. призовава правителството на Азербайджан с помощта на експерти от ЕС и Съвета на Европа да изготви цялостна стратегия за подобряване на местното управление и местната демокрация с реалистични цели и срокове за изпълнение;

12. предлага да се създаде независима институция, която да се занимава само с подобряването и развитието на местните власти в Азербайджан. Работата на този орган би трябвало да се следи съвместно от трите национални сдружения на местните власти;

13. разбира, че броят на националните сдружения за местно самоуправление ще бъде намален от три на едно и смята, че преди да се направи това, трябва внимателно да се обмисли каква да бъде структурата на това национално сдружение, така че да се гарантира възможно най-широко участие на членовете и равнопоставено представителство на всички видове общини;

14. подчертава своя ангажимент в подкрепа на сътрудничеството между местните власти в Азербайджан и местните или регионалните власти в Европейския съюз, с цел насърчаване на силно и демократично управление на поднационално равнище;

15. призовава Европейската комисия и правителството на Азербайджан да подкрепят програмите за обмен на най-добри практики в предоставянето на услуги между местните власти в Азербайджан и ЕС, както между властите в страната, като позволява прехвърлянето на „ноу-хау“ от местните изпълнителни органи към общините; с цел реално подсилване на капацитета на местните власти, препоръчва да се вземат под внимание резултатите от обмена на опит, получени при срещите между представители на регионални и местни организации и експерти от ЕС и от Азербайджан;

16. изразява съжаление, че намаляването на броя на общините в Азербайджан не беше последвано от подобно намаление на броя на местните изпълнителни органи;

17. насърчава прехвърлянето на правомощия от местните изпълнителни органи към избраните по места съвети, с което ще се увеличи и укрепи местната демокрация в Азербайджан;

Местни финанси

18. изразява загриженост от влошаването на финансовото състояние на общините в Азербайджан в резултат от значителния спад на общите бюджетни приходи и сериозното свиване на приходите на общините на глава от населението;

19. смята, че за силно и стабилно местно самоуправление е необходим надежден, достатъчен и справедлив канал за местно финансиране, включително здрава основа от местни данъци, за да се осигуряват висококачествени местни услуги, които да укрепят правомощията и ангажираността на местните съвети с техните общности. Държавните субсидии би трябвало да се изплащат по такъв начин, че местните съвети да могат да планират самостоятелно своите финанси за разумно дълъг период;

20. приветства усилията на правителството на Азербайджан да увеличи бизнес инвестициите и смята, че съответните предприятия следва да дават известен прозрачен финансов принос за своите местни власти, с цел да насърчават добрите работни отношения помежду си и да развият местните общности;

21. смята, че общините би трябвало да бъдат собственици на сградите си, за да имат по-добри възможности за прогнозно планиране;

Местна демокрация

22. отбелязва, че въпреки някои подобрения в технически план нито едни местни избори в страната не бяха произведени според международните стандарти и призовава правителството на Азербайджан да опрости процедурите по номиниране на кандидати, да осигури по-справедливо разпределение на ресурсите за предизборни кампании за всички политически партии и/или кандидати, да даде възможност за провеждането на независимо наблюдение на изборите и особено на процеса на преброяване, като позволи на кандидатите или техни упълномощени представители да присъстват при преброяването на бюлетините, а също така да работи и по другите констатации на съвместната мисия на КР и Конгреса за наблюдение на изборите;

23. насърчава по-широко медийно отразяване, което да увеличи избиращата активност, както и броя на опозиционните кандидати, и призовава азербайджанските власти да спазват изцяло поетите ангажменти по отношение на свободата на медиите;

24. приветства решителните усилия на партиите и в управлението, и в опозиция да увеличат броя на жените кандидатки на последните общински избори – усилия, които доведоха до рязко увеличаване на броя на мандатите, спечелени от жени;

25. приветства създаването на Съвет за държавна подкрепа на НПО към президента на Азербайджан и отпускането на финансова помощ, но изразява загриженост по отношение на очевидните недостатъци в практиката за регистриране на НПО;

26. предлага, щом се постигне решение на конфликта в Нагорни Карабах, да се окаже съществена подкрепа на местното самоуправление там и в седем околни района;

Местен транспорт и околна среда

27. насърчава инвестициите в регионалната транспортна мрежа за по-добро икономическо развитие на местно равнище;

28. отбелязва, че в Азербайджан по географски причини е особено важен регионалният въздушен транспорт. Той носи важни ползи също и за заетостта и социалното сближаване;

29. отбелязва, че местните власти играят основна роля за справянето с екологични проблеми и насърчава правителството на Азербайджан да включи общините в планирането и изпълнението на програмите за регионално развитие;

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Опростяване на изпълнението на рамковите програми за научни изследвания“

(2011/C 104/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства намерението за улесняване на междуинституционалния дебат по административното и финансовото опростяване на правилата на програмата;
- отбелязва, че сложността сама по себе си е значителен източник на грешки или отклонения;
- приема, че е важно да се прави разграничение между грешка и измама, както и да се създават благоприятни условия за изграждане на култура на почтеност и доверие;
- подкрепя предлагания от Европейския парламент подход, ориентиран към „наука и технологии“ или „наука и иновации“, който е основан на солидни научно-технически критерии за качество, разчита на реалистични управленски практики и отчита приликите и разликите между науката, технологичното развитие и пазарното разпространение;
- подчертава, че за ефективността трябва да се съди не само по постигането на високи резултати от научноизследователските дейности, но и по изграждането на изследователски капацитет и усвояването на потенциала във всички територии на ЕС в съответствие с принципа на териториалното сближаване;
- оценява като важна крачка програмата „Научноизследователски потенциал на регионите на конвергенция“ в рамките на програмата „Капацитет“;
- предлага следващата Рамкова програма допълнително да разшири тези програми и в нея да се включи схема за организирано привличане на компетентни партньори от изоставани в изследователско отношение региони в проекти и програми, водени от техни по-известни, отлично подготвени колеги, чрез системи за научно ръководство и други средства; отбелязва, в тази връзка, потенциала на местните и регионални участници да създават „центрове за компетентност“, свързани с „полюси за високи постижения“;

Докладчик:	Fiona O'Loughlin (IE/АЛДЕ), Окръжен съвет на Kildare и Средноизточна регионална администрация
Отправен документ:	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: „Опростяване на изпълнението на рамковите програми за научни изследвания“ COM(2010) 187 окончателен

1. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

1. приветства намерението, изразено от Европейската комисия в съобщението относно „Опростяване на изпълнението на рамковите програми за научни изследвания“, за улесняване на междуинституционалния дебат по административното и финансовото опростяване на правилата на програмата;

2. отчита, че вече са въведени редица опростявания, които доведоха до подобрения на Седмата рамкова програма (7РП), и приема, че някои от тези мерки се нуждаят от време, за да окажат реално въздействие, но въпреки това подчертава, че 7РП все още е сложна програма, чието управление се характеризира с прекомерна бюрокрация, ниска степен на толериране на риска, слаба ефективност и неоправдани забавяния;

3. подчертава пряката връзка между правилата и процедурите, които се прилагат към 7РП, нейната привлекателност за потенциалните участници и качеството на провежданите научни изследвания. В този смисъл изтъква, че опростяването трябва да бъде постигнато с оглед на крайния ползвател/бенефициера и да надхвърля разходите за неговата реализация;

4. счита, че графикът и последователността на промените са важни, тъй като инициаторите на проекти се нуждаят от яснота и стабилност на правилата и тяхното прилагане. Счита също така, че приемствеността е много важна за осигуряване на плавен преход от 7РП към 8РП и за постигане на целите на Рамковата програма;

5. разбира, че според мнозина 7РП и свързаните с нея инструменти са фрагментирани, и същевременно съзнава необходимостта от разглеждане на множеството структури на политиката за НИРД на европейско, национално и поднационално равнище чрез един по-цялостен управленски подход;

6. счита, че ролята на националните лица за контакт (НЛК) трябва да бъде оценена, за да бъде осигурено по-ефективно обслужване на потенциалните участници и да се постигне добра координация с регионалните ръководители на Рамковата програма; освен това счита, че въпреки подобренията остават някои отрицателни нагласи, за чието преодоляване могат да помогнат НЛК;

7. съзнава, че успоредно с опростяването на 7РП, в процес на разглеждане са или трябва да бъдат поставени и редица други свързани с това мерки, като тригодишното преразглеждане на Финансовия регламент;

Управление на РП7 и опростяване в рамките на съществуващите правила

Упътване и подпомагане

8. отбелязва, че сложността сама по себе си е значителен източник на грешки или отклонения; призовава за опростяване на документацията и обемите информация, изисквани за участие в проекти, както и за намаляване на броя и обема на официалните документи, от което обаче не бива да страдат съдържанието и качеството на проектите; призовава също така за оптимизиране на процесите на надзор и контрол чрез ограничаване на броя на одитите, извършването им въз основа на хармонизирани критерии и избягване на изискването на документи, които организацията вече е представила;

9. смята, че относително niskият процент на участие на МСП е резултат от сложността на програмата, и затова е твърдо убеден, че трябва да се променят правилата (тъй като се отива от VII към VIII рамкова програма), за да се насърчат МСП да вземат по-голямо участие;

10. призовава за стесняване или хармонизиране на множеството от правила за намеса и за рационализиране на условията за предоставяне на безвъзмездни средства чрез осигуряване на единни упътвания и система за онлайн подпомагане;

11. акцентира върху важността на последователното и недвусмислено тълкуване и съобщаване на значението на правилата, предписанията и определенията за всички заинтересовани страни;

12. набляга върху необходимостта от еднакво прилагане на правилата и от координиране на проверките и одитите от различните служби;

13. изразява загриженост относно: продължителността на сроковете за получаване на разяснения и насоки, субективното тълкуване на мандата на отговорните лица по проектите за договаряне, прилагането със задна дата на нови „правила“ или тълкувания;

14. предлага да бъдат въведени нови механизми за ефективно предоставяне на конструктивна обратна информация на кандидатите, чиито предложения не са одобрени, за разпространение на резултатите от проектите, финансирани от 7РП, и за улесняване предаването и приемането на резултатите от МСП;

15. предлага ефективността на научноизследователската дейност да се повиши чрез въвеждане на нови механизми за развитие и чрез предоставяне на допълнително финансиране на проекти за публикуване на резултатите от тях и прилагането им в нови области, като на свой ред така: (а) се насърчава защитата на правата върху интелектуалната собственост на проекти; и (б) се оптимизира ефектът на лоста от публичните ресурси чрез укрепване на връзката между изследвания, иновации и бизнес;

Структура и график на поканите за представяне на предложения

16. подкрепя въвеждането на двуетапна процедура за оценка на съвместните проекти, за да бъдат избегнати огромните загуби на време и средства за разработване на подробни предложения, които впоследствие не получават одобрение. Това е един голям, но скрит разход на сегашната система за оценяване;

17. предлага да бъдат въведени фиксирани срокове (например 60 дни) за оценка на заявленията, както и на фиксиран срок за приключване на преговорите по договорите (още 60 дни); отбелязва, че това може да помогне за намаляване на пречките за участие на по-малки местни и регионални субекти;

18. подкрепя предложението за допускане на по-малки консорциуми, което в значителна степен може да помогне за осигуряването на повече гъвкавост, да привлече партньори от целевите групи, например МСП, и – благодарение на по-опростеното управление – да доведе до по-голяма ефективност;

19. приветства усилията за опростяване на комбинациите между процентни ставки на финансиране, видове организации и видове дейности, но предупреждава срещу въвеждане на единен коефициент на възстановяване за всички категории организации;

20. изразява загриженост, че в стремежа за съкращаване на „времето за отпускане на безвъзмездни средства“, предложението да отпадне участието на експерти от държавите-членки при избора на проекти ще лиши процедурата от ценна информация за специфичния контекст на научно-изследователската дейност в държавите-членки и регионите. Ето защо, вместо това предлага да се помисли за по-ефективен механизъм за интегриране на това участие в процедурата за подбор;

По-добро използване на ИКТ

21. приветства намерението на Комисията да осигури повече специализирани ИТ инструменти за програмите на ЕС за научни изследвания, образование и иновации; призовава за по-широко прилагане на средства за електронно администриране – онлайн система за предложения, договаряне и докладване – както и за по-добра хармонизация в рамките на ГД „Изследвания“ и между генералните дирекции;

22. призовава интернет порталът „Research Participant“ за участници в научни изследвания да служи като централен пункт за обслужване на всички системи, свързани с информационните технологии, каквато е системата за отчитането, за да се осигури открита, прозрачна система за предоставяне на насоки и тълкувания, като тази информация бъде налична за всички (бенефициери и служители на Комисията). Това би помогнало за последователното прилагане на правилата и за гарантирането на управленска ефективност;

По-широко използване на награди

23. предупреждава, че наградите могат да имат страничен ефект, изразяващ се в съсредоточаване на средствата в няколко избрани, по-големи институции; отбелязва, че наградите не следва да се разглеждат като заместител на надлежно структурираното финансиране, а вместо това могат да се използват за стимулиране на откриването на нови таланти и обещаващи идеи;

Възприемане на подход, основан на доверие

24. счита, че сегашната система и практика на управление на 7РП са прекалено насочени към контрола, и застава зад инициативите за преминаване към подход на високо доверие и толерантност към риска при финансирането на научни изследвания, и по тази причина приветства редица от предложенията, направени в съобщението в тази връзка;

25. подчертава, че финансовото управление и контролът отнемат непропорционална част от времето на инициаторите на проекти/изследователите и отклонява ресурси от ефективното изпълнение на проектите и научноизследователската работа;

26. приветства Съобщението на Комисията от 26 май 2010 г., озаглавено „Повече или по-малко проверки? Постигане на точното равновесие между административните разходи за контрол и риска от грешки“⁽¹⁾, в което се предлагат допустими проценти на грешка (ДПГ), приложими специално към финансирането на научни изследвания;

27. подкрепя приемането на по-високи ДПГ за научните изследвания, осигурявайки нужното равновесие между солидно финансово управление и адекватен контрол;

28. призовава за по-широко приемане на обичайните счетоводни правила и практики (в съответствие с националните счетоводни и одиторски стандарти), особено по отношение на методиките за определяне на средните разходи за персонал;

29. препоръчва на Комисията да анализира съотношението между разходи и ползи от одитите и да представи по-прецизни, последователни и прозрачни правила за одитните процедури; предупреждава, че целенасочените, ориентирани към риска одити могат да доведат до по-висок процент на открити грешки в сравнение с проверките на извадки от разходи, подбирани на случаен принцип;

⁽¹⁾ COM(2010) 261.

30. приема, че е важно да се прави разграничение между грешка и измама, както и да се създават благоприятни условия за изграждане на култура на почтеност и доверие;

31. предлага в търсене на решение на проблема с нежеланието за поемане на риск да бъде преразгледан Правилникът за длъжностните лица на ЕС в частта му за личната отговорност. Освен това предлага програма за непрекъснато обучение (особено по управление на договори) на отговорните лица по проектите в Европейската комисия и одиторите; препоръчва също така да бъдат предоставени общи насоки за всички длъжностни лица по изпълнението на Рамковата програма (РП) за постигане на по-добра съгласуваност;

Преминаване към подход, ориентиран към резултатите

32. приема, че предложението за преминаване към ориентиран към резултатите механизъм на финансиране е обусловено от добри намерения, но предполага, че то може да има редица нежелани последици като възприемане на антирисков (или поне по-малко рисков) подход към научните изследвания, което би довело до нежелание да се експериментира и би притъпило акцента върху високите постижения, а и увеличаване на тежестта върху потенциалния бенефициер на етапа на предложението и удължаване на „времето за отпускане на безвъзмездни средства“;

33. ето защо остава да бъде убеден в правилността на преминаването към ориентиран към резултатите научни изследвания, но приветства предлаганите пилотни дейности за изпитване на този подход, тъй като КР счита, че съчетанието между направлявани и ненаправлявани научни изследвания може да е по-подходящо за справяне с бъдещите предизвикателства пред научните изследвания;

34. призовава да се създадат нови механизми, чрез които да се предоставя финансиране на местните и регионалните власти, за да могат те да закупуват резултатите от успешни проекти и по този начин да си набавят необходимите умения за иновативно регионално развитие. Подчертава също така значението на насърчаването и стимулирането на трансфера и внедряването на резултатите от проекти в европейските МСП;

35. подкрепя предлагания от Европейския парламент подход, ориентиран към „наука и технологии“ или „наука и иновации“⁽²⁾, който е основан на солидни научно-технически критерии за качество, разчита на реалистични управленски практики и отчита приликите и разликите между науката, технологичното развитие и пазарното разпространение;

Постигане на по-добър баланс между високи постижения и сближаване

36. подчертава, че за ефективността трябва да се съди не само по постигането на високи резултати от научноизследователските дейности, но и по изграждането на изследователски капацитет и усвояването на потенциала във всички територии на ЕС в съответствие с принципа на териториалното сближаване. Европейските научни изследвания не бива да се свеждат само до

заемане на челни позиции в глобален мащаб или утвърждаване на лидерството в изследванията на малък брой региони или гарантиране на конкурентоспособността на европейската промишленост в областта на главните базови технологии, а трябва да бъдат насочени и към постигане на балансирано участие без компромиси с качеството;

37. оценява програмата „Научноизследователски потенциал на регионите на конвергенция“ в рамките на програмата „Капацитет“ като важна крачка за развитие на регионалните възможности и за улесняване на участието на тези региони в научноизследователската и развойна дейност и счита, че мярката „Региони на знанието“ отбеляза известен успех като стимул за регионалните и местните власти да си сътрудничат с университети и изследователски центрове за разработването на проекти и на местни и регионални стратегии за НИРД;

38. предлага следващата Рамкова програма допълнително да разшири тези програми и в нея да се включи схема за организирано привличане на компетентни партньори от изоставящи в изследователско отношение региони в проекти и програми, водени от техни по-известни, отлично подготвени колеги, чрез системи за научно ръководство и други средства; отбелязва, в тази връзка, потенциала на местните и регионални участници да създават „центрове за компетентност“, свързани с „полоси за високи постижения“;

39. предлага покани за представяне на предложения за тези програми да се обявяват по-често от веднъж годишно, както е сега;

40. подкрепя продължаващите усилия за координация между Структурните фондове (СФ) и Рамковите програми (РП)⁽³⁾; но отбелязва в това отношение необходимостта от по-добро разработване на последователни правила, процедури и практики, както и от координиране на поканите за представяне на предложения. Това следва да включва и възможността проекти, подпомагани със средства от рамковата програма за научни изследвания, да могат да бъдат съфинансирани със средства от структурните фондове;

41. подчертава обаче, че регионалната политика на ЕС трябва да се използва за целта, предвидена в Договора, а именно да подпомага сближаването, и акцентира върху необходимостта да не се допусне създаването на впечатление, че второкласни проекти, които не изпълняват критериите на програмата за научни изследвания, могат да получат финансиране чрез Структурните фондове;

42. оценява потенциала на създаването на възможности за преминаване между РП и други програми на ЕС, чрез които Структурните фондове да могат да се използват за подкрепа на проекти, изпълнили всички критерии за високо качество при оценяването по РП, и предлага те да са двупосочни, с оглед проекти, например разработени по Програмата за териториално сътрудничество, да получават по-лесен достъп до програмите по РП;

⁽²⁾ 2010/2079(INI), адаптирано от параграф 26.

⁽³⁾ (2009/2243(INI)).

43. предлага, във връзка с координацията на програмите за научни изследвания, инициативата ERA-NET да бъде опростена и разширена, като се насърчи участието на регионалните органи, тъй като регионите я намират за прекалено ограничаваща; счита, че на регионите трябва да се даде възможност да разработват инициативи, подобни на тези, които се предлагат на централните правителства в рамките на инициативата „Съвместно програмиране“.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Младежта в движение“

(2011/C 104/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства водещата инициатива на Европейската комисия „Младежта в движение“, която е амбициозна стратегическа рамка за подобряване на мобилността, образованието и професионалната интеграция на младите европейци. За първи път Европейската комисия изготвя рамка за действие за младежта, която съчетава аспектите образование и заетост;
- посочва, че образованието трябва да бъде основна цел на мобилността на младите хора;
- би желал да подчертае тясната връзка между слабия успех в училище и социално-икономическата неравнопоставеност, които са основни определящи фактори при много млади хора, които нито работят, нито учат, нито се обучават. Разчупването на този кръг е предизвикателство за местните и регионалните власти в цяла Европа и трябва да се разглежда като приоритет в тази инициатива;
- подкрепя гъвкавото използване на Европейския социален фонд от държавите-членки и местните и регионалните власти с цел да се подпомогнат младите хора, по-конкретно в рамките на постигане на целите на стратегията „Европа 2020“;
- по повод прегледа на програмите за мобилност с учебна цел, резултатите от който ще бъдат включени в законодателните предложения през 2011 г. и в новата финансова рамка за периода след 2013 г., е от основно значение да се отчете ключовият принос на местните и регионалните власти в подпомагането на мобилността с учебна цел на младите хора, както посочи КР в становището си относно „Зелена книга – насърчаване на мобилността с учебна цел на младите хора“.

Докладчик:	г-н Marc Schaefer (LU/ПЕС), член на общинския съвет на Vianden
Отправен документ:	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите – „Младежта в движение“ – Инициатива за разгръщане на потенциала на младите хора с цел постигане на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж в Европейския съюз
	COM(2010) 477 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. приветства водещата инициатива на Европейската комисия „Младежта в движение“, която е амбициозна стратегическа рамка за подобряване на мобилността, образованието и професионалната интеграция на младите европейци. За първи път Европейската комисия изготвя рамка за действие за младежта, която съчетава аспектите образование и заетост;

2. подкрепя изцяло целта за подобряване на познанията, уменията и опита на младите хора, за да могат да се интегрират лесно на пазара на труда и да осъществят пълноценно потенциала си, което ще спомогне за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“; посочва същевременно, че образованието не се изчерпва с подобряване на пригодността за заетост, а трябва да има по-широката цел за разгръщане на развитието на личността като цяло;

3. съжалява, че ролята на местните и регионалните власти в изготвянето и изпълнението на мерките за подпомагане на мобилността не е отчетена в достатъчна степен от Европейската комисия, тъй като всъщност те са най-близо до хората и следователно са в най-добра позиция да подпомагат достъпа до мобилността, нито е взета под внимание при разработването и осъществяването на програмите за младите хора, а всъщност местните и регионалните администрации са запознати най-добре с реалността и положението на младежите поради близостта си до тях;

4. припомня, че обявените в рамките на инициативата мерки трябва да бъдат достъпни за колкото може повече млади хора, какъвто и да е техният личен житейски път, икономическото им положение или географското положение на региона им на произход, тъй като има младежи от най-отдалечените или островните региони, които не разполагат със същите възможности за мобилност като младежите от континента; подчертава обаче, че този подход е насочен към създаване на възможности за мобилност, но младите хора трябва сами да вземат решения относно своята мобилност;

5. припомня, че процесът на обучение трябва да дава възможност на младите хора да придобиват, развиват и осъществяват необходимите за дадена професия умения, но също да получават познания, чрез които да бъдат активни граждани. Посочва същевременно, че насърчаването на творчеството и на потенциала за иновации на младите хора, както и създаването на пространство за тяхното интелектуално и социално развитие е основна задача на всички образователни институции. Всички тези области са ключови фактори за само-

стоятелността и социалната интеграция на младите хора; това предполага също и мерки, които да дават на младите хора възможност да съвместяват обучението, следването или професията си със семейния живот;

6. отбелязва, че поради настоящата икономическа и финансова криза младите хора следва да бъдат насърчавани да завършват училищното си образование и да получават допълнително обучение, което да гарантира придобиването на умения, необходими за подобряване на техните перспективи за интегриране на пазара на труда;

7. подчертава значението на професионалното обучение за младите хора, на житейските умения, придобити чрез неформално обучение въз основа на настоящата програма „Младежта в действие“, и призовава тя да бъде продължена и след 2013 г., тъй като тези умения допълват академичното обучение и са ключови за насърчаването на мобилността и пригодността за заетост на младежите на пазара на труда;

8. припомня ангажимента си към мобилността, било то с образователна цел или с професионална, защото тя е важен фактор за професионално и лично разгръщане и дава възможност за укрепване на европейската идентичност, като същевременно подпомага икономическото, социалното и териториалното сближаване в ЕС;

9. настоява образователните програми за насърчаване на мобилността да бъдат продължени и след 2013 г. и призовава Комисията, Съвета и Европейския парламент да предвидят бюджетното им подсилване в контекста на подготовката на бъдещите рамкови програми;

10. подчертава, че целите на инициативата „Младежта в движение“ могат да бъдат постигнати само в сътрудничество с местните и регионалните власти и с другите организации, работещи за младежта;

За инициативите, свързани с мобилността

11. посочва, че образованието трябва да бъде основна цел на мобилността на младите хора. По тази причина Европейската комисия, като спазва предвиденото в договорите разпределение на правомощията, трябва да обсъди спомагателни мерки за осигуряване на достъп до информация за възможностите за мобилност, подобряване качеството на образованието и ефикасна защита на правото на достъп до образование за всички, укрепвайки същевременно аспектите, свързани с мобилността, като обмен на ученици от средните училища, работа в мрежа на организации, имащи отношение към мобилността на учениците и младежите;

12. припомня, че онези млади хора, които не следват висше образование и които произхождат от среди в неравностойно социално положение, както и онези, които поради специфичните географски особености на своя регион на произход нямат равен достъп до мобилност, срещат повече пречки за мобилност. Припомня, че ЕС следва да гарантира, че тези програми за мобилност са достъпни при равни условия за всички младежи и препоръчва да се подкрепят регионите със специфични географски характеристики, като най-отдалечените или островните региони, в които осъществяването на тези политики за мобилност е сериозно затруднено поради тяхната отдалеченост и географска изолация от континента. За тях следва да бъдат предприети специфични, добре обмислени мерки, с цел тези младежи също да могат да се възползват пълноценно от европейските програми за мобилност. Това се отнася по-конкретно за комуникационни дейности, съобразени с различни адресати, но също и за подходящи финансови помощи, така че финансовите средства да не бъдат пречка за мобилността;

13. както Комитетът на регионите припомни в становището си относно Зелената книга „Насърчаване на мобилността с учебна цел на младите хора“⁽¹⁾, трябва да се подчертае значителният принос на местните и регионалните власти за насърчаване на мобилността с учебна цел, по-специално по отношение на информация, консултации и осъзнаване, както и в повечето случаи чрез мерки за осигуряване на качество и финансиране;

14. отбелязва, че често малките проекти в помощ на мобилността дават значителни резултати и спомагат за укрепването на европейския дух, активното гражданско участие в Съюза и демокрацията;

15. подкрепя амбицията на Европейската комисия да информира по-добре младите граждани особено за опростените процедури за координиране на социалното осигуряване, които трябва да вземат предвид новите начини за мобилност;

16. подчертава необходимостта в рамките на бъдещото поколение структурни фондове да се предвидят общезития за учачи;

17. подчертава връзката между дебата, открит със Зелената книга на Европейската комисия за пенсиите⁽²⁾ и мобилността на младите европейци с цел по-голяма надеждност и адекватност на пенсиите. Във връзка с това е важно младите работници да имат достъп до работни места и работно време, които им осигуряват право на пенсия;

За образователните и университетските политики

18. подкрепя целта, записана в стратегията „Европа 2020“, процентът на младите хора с диплома за висше образование да достигне поне 40, но подчертава, че това предполага демократизация на достъпа до университетите, които трябва да са достъпни за възможно най-много млади хора; освен това, както

⁽¹⁾ Становище на Комитета на регионите относно Зелена книга „Насърчаване на мобилността с учебна цел на младите хора“, CdR 246/2009.

⁽²⁾ Зелена книга за адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи, COM(2010) 365 окончателен.

на равнище ЕС, така и да равнище държави-членки, следва да продължават и да се засилват дейностите за по-добро съответствие между квалификацията и работните места, по-специално чрез съвместни усилия за осъществяване на двете водещи инициативи „Младежта в движение“ и „Програма за нови умения и работни места“;

19. посочва, че по тази причина диверсификацията на източниците на приходи за университетите не трябва да се изчерпва с евентуално увеличаване на таксите, което би могло да застраши тази демократизация;

20. отбелязва предложението на Европейската комисия за създаване, в сътрудничество с Европейската инвестиционна банка, на европейска система за предоставяне на студентски заеми, която да допълни системите на държавите-членки; подчертава, че тези заеми не трябва да допринасят за комерсиализиране на достъпа до мобилност;

21. одобрява инициативата на Европейската комисия за създаване на система за международно класиране на университетите; тези критерии трябва да включват качеството на обучението, новаторството, регионалното участие и интернационализацията, разнообразния социален и географски произход на студентите, съотношението по пол, както и тяхната степен на удовлетвореност;

22. приветства желанието на Европейската комисия да предложи привлекателни условия за работа на младите изследователи. За целта е необходимо да се създаде взаимодействие между регионалните и европейските инструменти за финансиране, за да се даде възможност на младите хора да финансират научните си трудове, ако имат желание за това;

23. съгласен е, че пригодността на студентите за намиране на работа трябва да бъде една от целите на висшето образование, но подчертава, че то трябва да насърчава творчеството и новаторския потенциал на студентите и същевременно да се стимулира тяхното интелектуално и социално разгръщане;

За навлизането на младите хора на пазара на труда

24. би желал да подчертае тясната връзка между слабия успех в училище и социалноикономическата неравнопоставеност, които са основни определящи фактори при много млади хора, които нито работят, нито учат, нито се обучават. Разчупването на този кръг е предизвикателство за местните и регионалните власти в цяла Европа и трябва да се разглежда като приоритет в тази инициатива;

25. подкрепя волята на Европейската комисия да осигури на всички млади хора система за адекватна социална защита. Нито един млад човек, независимо от професионалния му статус, не трябва да бъде лишаван от социална сигурност;

26. препоръчва на Европейската комисия да създаде интернет портал за обмен на примери за осъществяваните на местно и регионално равнище добри практики за интеграция на млади хора на пазара на труда;

27. посочва, че Европейската комисия трябва да въведе системно наблюдение на положението на младите хора със статут на неработещи, неучещи и необучаващи се, в сътрудничество с местните и регионалните власти, които са в най-добра позиция да установят броя на младите хора в затруднено положение и да предприемат съответни действия;

28. подкрепя предложението на Европейската комисия държавите-членки да бъдат насърчени да създадат „гаранция за младежта“, че в четиримесечен срок от напускането на училище всички млади хора ще бъдат устроени на работа, ще продължат обучението си или ще постъпят в университет въз основа на анализ на индивидуалното им развитие;

29. подкрепя Европейската комисия в изготвянето на рамка за качество на стажовете, които могат да бъдат мост към пазара на труда за младите хора. Доколкото е възможно, следва да се избягват стажовете без заплащане или с ниско заплащане. Тази европейска рамка би трябвало да предвиди финансово възнаграждение и социална защита, даващи възможност за социално включване на младите стажанти, както и да уреди правата и задълженията на младите стажанти и на предприятията, в които се провежда стажът;

30. посочва, че Европейската година на доброволчеството 2011 г. ще бъде повод: (а) да се покаже, наред с другите положителни страни, стойността за младите хора на доброволческата дейност като средство, подпомагащо развитието на тяхната професионална кариера; и (б) да се търсят начини за премахване на пречките пред доброволчеството и създаване на подходяща правна рамка за защита правата на доброволците;

31. изразява съмнение относно ефикасността на проекта на Европейската комисия за въвеждане на единни безсрочни договори и иска пояснения относно продължителността на изпитателния срок и за въвеждането на минимален доход специално за младите хора. Ползите от този вид договор за професионалната интеграция на младите хора са много неясни, той по-скоро носи риск от несигурност при навлизането им на пазара на труда и от създаване на трудов пазар на две скорости;

32. подкрепя инициативата „твоята първа работа с EURES“ на Европейската комисия като пилотен проект, който дава възможност на младите хора да намерят работа в някоя от 27-те държави-членки. В тази инициатива би трябвало да се включат сдруженията, които работят за интеграцията на младите хора с регионалните и местните власти;

33. приветства създаването на експертна група на високо равнище по въпросите на грамотността, посочено сред приоритетните действия. Би трябвало в тази група да се включат и експерти от местно и регионално равнище, които биха могли да допринесат със своя конкретен опит. Както Комитетът на регионите припомни в своето становище по собствена

инициатива относно малограмотността⁽³⁾, обменът на добри практики в европейски мащаб е жизнено важен, по-конкретно на равнището на местните и регионалните власти, които са развили стратегии за ограничаване размерите на това бедствие;

За използването на европейските фондове

34. подкрепя гъвкавото използване на Европейския социален фонд от държавите-членки и местните и регионалните власти с цел да се подпомогнат младите хора, по-конкретно в рамките на постигане на целите на стратегията „Европа 2020“. Потенциалът на този фонд трябва да бъде максимално използван и да се работи за по-активно осъзнаване на възможностите, които той предлага. Освен това с цел постигане на посочените в инициативата цели трябва да продължат да съществуват в сегашния си вид и други европейски програми за подпомагане, които не са насочени (предимно) към пригодността за заетост (например програмата за учене през целия живот), тъй като образованието не се изчерпва с подобряване на пригодността за заетост.

35. отбелязва, че съществуват многобройни европейски програми за подпомагане на мобилността на младите хора (програмата „Учене през целия живот“, Еразмус Мундус, „Младежта в движение“, „Европа за гражданите“). Тези програми биха могли да обхванат също и преподавателите, учителите и социалните работници, които често са катализатори на мобилността за младите хора, с които се занимават;

36. по повод прегледа на програмите за мобилност с учебна цел, резултатите от който ще бъдат включени в законодателните предложения през 2011 г. и в новата финансова рамка за периода след 2013 г., е от основно значение да се отчете ключовият принос на местните и регионалните власти в подпомагането на мобилността с учебна цел на младите хора, както посочи КР в становището си относно „Зелена книга – насърчаване на мобилността с учебна цел на младите хора“. На практика те често дават информация и консултации и помагат да се осъзнаят възможностите за мобилност. Те предоставят и съответното финансиране. Необходимо е също така да се намалят административните формалности на тези програми;

За символичните инициативи на тази програма за действие и нейната комуникация

37. подкрепя създаването на карта „Младежта в движение“. Този вид символично действие може да помогне за популяризиране на инициативата като цяло и да засили усещането за принадлежност към Европейския съюз. Все пак е необходимо тази карта да носи действителни предимства, а не да конкурира съществуващите карти (като международната студентска идентификационна карта ISIC или европейската младежка карта на Европейската асоциация на младежките карти EYCA, която би могла да й служи за основа). Биха могли да се предвидят значителни намаления на цените на пътуванията и нощувките, предназначени за младите хора в Европейския съюз, с цел да се насърчи мобилността на младежите.

⁽³⁾ Становище на Комитета на регионите относно „Борба с малограмотността – изготвяне на амбициозна европейска стратегия за предотвратяване на изключването и насърчаване на личната реализация“, CdR 193/2009.

38. подчертава, че е необходимо в бъдещия „Европейски паспорт на уменията“ да се включат различни съществуващи инициативи, като Европас (европейски формат на автобиография). Всъщност разпокъсването на тези инициативи противоречи на целта да се подпомогне мобилността като се улесни признаването на уменията между държавите-членки.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Европейското кино в цифровата ера“

(2011/C 104/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- признава, че културните индустрии дават значителен принос за местното и регионалното развитие, като правят европейските региони по-привлекателни, развиват устойчивия туризъм и създават нови възможности за заетост;
- счита, че редица малки кина са заплашени от изчезване, тъй като изпитват тежки финансови трудности и призовава за взаимодействие, което да гарантира съхраняване на европейското културно наследство и закрила на киноиндустрията;
- акцентира върху необходимостта от разглеждане както на икономическата, така и на културната роля на киното. Кинематографският сектор е индустрия, която има много голямо значение за развитието, конкурентоспособността и заетостта. Той също така играе изключително важна роля за опазване и насърчаване на местната и регионална културна идентичност и разнообразие. Освен това характерът на този сектор го прави ключов фактор за развитието на европейските социални ценности и функционирането на демократичните общества, тъй като аудиовизуалните произведения могат да играят важна роля за формиране на европейската идентичност;
- подчертава, че преходът към цифровите технологии предлага нови възможности за свързване на различни региони в Европа чрез обмен на аудиовизуални произведения и проучване на нови начини за установяване на връзки и обмен на съдържание. Този преход може да създаде възможност за привличане на нови аудитории, възползване от алтернативно съдържание, предоставяне на нови услуги и осигуряване на повече видимост на съдържание от различни региони.

Докладчик:	г-н Malcolm Mifsud (МТ/ЕНП), кмет на Pietá
Отправен документ:	Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно възможностите и предизвикателствата пред европейското кино в цифровата ера
	СОМ(2010) 487 окончателен

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства значението, което Европейската комисия отдава на **важната роля на местните и регионалните власти (МРВ)** в процеса на цифровизация на европейското кино. От една страна защото кината играят важна социална и културна роля в общините и селските райони, тъй като често са единствените места, където местното население може да получи достъп до култура. И от друга - защото значителен брой европейски кина (по-специално еднозални кина) са собственост на общините;

2. признава, че местните и регионални власти играят основна роля в насърчаването и подчертаването на значението на културата, особено в рамките на опазването на **културното наследство** и насърчаването на новаторското художествено творчество;

3. признава, че **културните индустрии** дават значителен принос за местното и регионалното развитие, като правят европейските региони по-привлекателни, развиват устойчивия туризъм и създават нови възможности за заетост;

4. счита, че редица малки кина са заплашени от изчезване, тъй като изпитват тежки финансови трудности и призовава за взаимодействие, което да гарантира **съхраняване на европейското културно наследство и закрила на киноиндустрията**;

5. подчертава, че без **публична намеса** на равнище ЕС, на национално равнище и на равнището на МРВ могат да се окажат застрашени конкурентоспособността и разпространението на европейските творби и да бъдат отслабени и плурализъмът, езиковото и културното многообразие на народите в Европа;

6. насърчава идеята на Европейската комисия да разработи **нова схема на програмата МЕДИА**, за да бъде подпомогнат преходът към цифрови технологии на европейски кина, които показват предимно европейски филми;

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

Общи бележки

7. отчита, че няма признаци действията, във вида, в който са предложени в съобщението, да породят проблеми от гледна точка на съответствието си с принципите на субсидиарност и пропорционалност. Независимо от това е необходимо регионалните и местните власти да станат основни участници в разработването, изпълнението и управлението на мерките, предназначени да помогнат на малките местни кина да се възползват от предимствата на цифровата революция;

8. счита, че преходът на кината към цифровизацията има важно измерение на равнище ЕС и във връзка с това би желал да види съгласуван политически подход в определени области, както са посочени в съобщението:

— стандартизация;

— събиране и съхраняване на филми в цифров формат;

— регионална подкрепа за цифровизацията;

— съвместимост с разпоредбите на Договора;

— подкрепа за лицата, занимаващи се с излъчване на европейски филми, с цел насърчаване на привилегированите отношения с регионалните и местните власти в стимулирането на изкуствата и културата;

— достъп до финансиране;

9. припомня, че с Договорите се укрепва културното измерение, като се въвеждат зачитането на „богатството на културно и езиково многообразие“, както и гаранцията за „опазването и развитието на европейското културно наследство“ сред целите на ЕС ⁽¹⁾;

10. подчертава, че изпълнението на Програмата в областта на цифровите технологии за Европа ⁽²⁾ изисква сериозна промяна в начина на мислене навсякъде в Европа и е необходимо да бъдат създадени канали за пряка комуникация за разпространението и прилагането на резултатите от проекти на местно равнище;

Европейското кино като културно наследство

11. изтъква важната културна роля на киното, изразяваща се в това, че то улавя културното наследство на определена страна и го представя под формата на развлечение ⁽³⁾. То има изключително значение за представяне на историята, изкуството, културата и начините на живот на много поколения и нации. Европейските кина всъщност представят култури и цивилизации, което са уникални за всеки народ и различни за всяка страна и поколение;

⁽¹⁾ Виж член 3 от ДЕС.

⁽²⁾ Съобщение СОМ(2010) 245, 19.5.2010 г., на адрес http://ec.europa.eu/information_society/digital-agenda/index_bg.htm, по-специално стр. 31-32.

⁽³⁾ Европейска комисия, Генерална дирекция „Научни изследвания“, „Съхраняване на нашето наследство, подобряване на нашата околна среда“, том 1, наличен на адрес: http://ec.europa.eu/culture/key-documents/doc/20years_cultural_heritage_vol1_en.pdf.

12. набляга на факта, че всеки човек има право да участва в културния живот на общността и да изпитва радостта от общуването с изкуствата. Още повече, като носител на изкуството, киното може да изгражда мостове между твореца и неговите зрители. Киноизкуството помага на хората да се разбират и уважават взаимно, като споделят еднакви човешки преживявания на основата на европейската идентичност;

13. подчертава ролята на киното за изграждането на европейската идентичност и за интегрирането на регионите. Художественото и културно естество на киното го прави интегрираща сила. То достига до хора от цяла Европа и ги обединява, като им дава възможност да споделят общи преживявания. Кината в отдалечените и/или малки села, градове и региони понякога са единствените места, където местното население може да получи достъп до култура. Във връзка с това КР вярва, че съхраняването на европейското кино може в значителна степен да допринесе за европейската интеграция на отдалечените райони на Европа;

14. съзнава, че кината играят важна роля както в градовете, така и в отдалечените региони, тъй като дават възможността на публиката да гледа европейски аудиовизуални материали;

Европейското кино като културна индустрия

15. отбелязва, че културните индустрии са много динамични по отношение на икономическата дейност и създаването на работни места в ЕС и като такива могат да играят важна роля за изпълнение на икономическите и социалните цели на местно и регионално равнище в Европа;

16. припомня, че киното попада в приложното поле на определението⁽⁴⁾ за културна индустрия съгласно Зелената книга „Отключване на потенциала на културните и творческите индустрии“ – „индустриите, произвеждащи и разпространяващи стоки или услуги, които от момента на тяхното разработване се считат като притежаващи специфично качество, употреба или цел и които възпроизвеждат или предават определена форма на културно изразяване, независимо от търговската стойност, която могат да имат. Освен традиционните сектори на изкуствата (сценични изкуства, визуални изкуства, културно наследство – включително обществения сектор) те включват филмите, DVD и видеото, телевизията и радиото, видеоигрите, новите медии, музиката, книгите и пресата. Това понятие е определено по отношение на културното изразяване в контекста на Конвенцията на ЮНЕСКО от 2005 г. за защита и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване“;

17. подчертава, че жизнеспособната културна индустрия може да изгражда творчески партньорства между културния сектор и други сектори (ИКТ, научни изследвания, туризъм, социални партньори и др.) за увеличаване на социалното и икономическото въздействие на инвестициите в културата и творчеството, по-специално по отношение на насърчаването на

растежа и заетостта и развитието и привлекателността на регионите и градовете;

18. апелира за постоянно взаимодействие между заинтересованите страни предвид предизвикателствата, породени от цифровата революция и продължаващата финансова криза, с цел получаване на подкрепа в случаите, когато пазарните механизми не могат да се справят;

Съхраняване на европейското културно наследство чрез киноиндустрията

19. обръща внимание на обстоятелството, че въздействието на цифровата революция и финансовата криза върху европейското кино може да доведе до трайни промени в тази индустрия на местно и регионално равнище. То може да доведе дори до изчезване на еднозалните кина от пазара⁽⁵⁾. КР призовава за обединяване на ресурсите отвъд националните и регионални граници в борбата срещу културните заплахы;

20. насърчава съвместните усилия на властите на местно, регионално, национално и европейско равнище и призовава за успешно взаимодействие между отговарящите за управлението на културното наследство, регионалното планиране и определянето на политиките;

Закрила на киноиндустрията

21. акцентира върху необходимостта от разглеждане както на икономическата, така и на културната роля на киното. Кинематографският сектор е индустрия, която има много голямо значение за развитието, конкурентоспособността и заетостта. Той също така играе изключително важна роля за опазване и насърчаване на местната и регионална културна идентичност и разнообразие. Освен това характерът на този сектор го прави ключов фактор за развитието на европейските социални ценности и функционирането на демократичните общества, тъй като аудиовизуалните произведения могат да играят важна роля за формиране на европейската идентичност⁽⁶⁾;

22. предупреждава за опасността от изчезване на малките, независими арт кина или кината в отдалечените селски райони. Тези кина са изправени пред по-тежки предизвикателства при настоящия преход и съществуването им е застрашено от цифровото кино;

23. във връзка с това насърчава вземане на решение, което да приобщава както градските, така и селските райони към усилията за закрила на културното разнообразие в Европа;

24. подчертава необходимостта от ефективна публична намеса, която да отчита обстоятелството, че културните и творческите индустрии осигуряват съдържанието за ИКТ и по този начин допринасят за тяхното по-нататъшно развитие⁽⁷⁾;

⁽⁴⁾ Европейска комисия. Зелена книга „Отключване на потенциала на културните и творческите индустрии“, налична на адрес http://ec.europa.eu/culture/our-policy-development/doc/GreenPaper_creative_industries_bg.pdf.

⁽⁵⁾ Виж съобщение COM(2010) 245, 19.5.2010 г.

⁽⁶⁾ CdR 27/2009.

⁽⁷⁾ CdR 104/2010.

Финансиране и осъществяване на прехода към цифрово кино

25. призовава за динамична, интегрирана и леснодостъпна комуникационна стратегия, която да разпространява информация относно възможностите за публична подкрепа, активни партньорства и възможно разпространение и набляга върху необходимостта регионалните и местните власти редовно да получават актуализирана информация за процесите в ЕС предвид важната роля, която те играят за популяризиране и разпространяване на информацията по места;

26. изтъква обстоятелството, че е изключително важно да се развива активното и творческо използване, чрез заложеното в проектите практическо приложение, на необходимите технически и ръчни умения, дейности и знания. Акцентът трябва да бъде поставен върху аудиовизуалната комуникация и върху създаването, представянето и разпространението на аудиовизуално съдържание посредством цифрови технологии⁽⁸⁾;

27. съзнава, че съществуващата такса за виртуално копиране (Virtual Print Fee, ТВК) като цяло е неподходяща за независимите малки кина и за арт кината, много от които се намират в селски или отдалечени райони или в по-малки територии. Във връзка с това КР призовава за подходящи мерки, които са насочени конкретно към по-уязвимите кина;

28. приканва Европейската комисия да дава приоритет на възможностите, които стандартизацията предлага за постигане на редица цели, в това число – 1. ускоряване на цифровия преход; 2. намаляване на разходите за производство и разпространение; 3. запазване и увеличаване на разнообразието от европейски продукции в цифровизираните кина; 4. инвестиране в научни изследвания, оборудване и професионално обучение за по-добро съхраняване на филмовото наследство на Европа;

29. подчертава, че преходът към цифровите технологии предлага нови възможности за свързване на различни региони в Европа чрез обмен на аудиовизуални произведения и проучване на нови начини за установяване на връзки и обмен на съдържание. Този преход може да създаде възможност за привличане на нови аудитории, възползване от алтернативно съдържание, предоставяне на нови услуги и осигуряване на повече видимост на съдържание от различни региони;

30. отбелязва, че инвестициите в нови кинотехнологии и прехода към цифрови технологии следва да подобрят достъп-

ността за хората с увреждания чрез въвеждане на технологии за дублиране и субтитриране;

Структурни фондове на Европейския съюз

31. приветства възможността за използване на средства от Структурните фондове на Европейския съюз за съфинансиране на проекти за цифровизация и на инициативи за обучение, като едновременно с това съзнава, че не всички страни могат да се възползват от тази възможност, тъй като приоритетните области за финансиране вече са определени и средствата са заделени;

32. счита, че модернизирването на европейската киноиндустрия ще допринесе в значителна степен за местното и регионално развитие, като увеличава привлекателността на европейските региони, особено на тези в отдалечените райони, развива устойчивия туризъм и създава нови възможности за заетост;

33. приветства инициативата на Европейската комисия да разработи нова схема по програмата МЕДИА. По-конкретно, насърчава по-гъвкава схема, която да стимулира кината да се модернизират и да способства за намаляване на цифровото разделение между държавите-членки;

34. отбелязва, че съществуват примери за успех и с ефективна намеса в подкрепа на регионите, те се подготвят да експлоатират новото цифрово предизвикателство. Примери за арт кина, които вече са получили подкрепа от ЕФРР за своята цифровизация, има в германската федерална провинция Долна Саксония, полския регион Малополша и в Северния регион, Централния регион и в региона Алентежу в Португалия;

35. насърчава обмена на добри практики, взаимодействието и работата в мрежи между регионите и заинтересованите страни. Те включват Европейската комисия, органите на централната и местната власт, филмови комисии и агенции, групи от лица, занимаващи се с излъчване и разпространение, продуценти и търговски агенти;

36. поема ангажимент да проследява последващите действия по препоръките, дадени в настоящото становище, в партньорство с Европейския парламент и Европейската комисия, в случаите, в които това е необходимо.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

⁽⁸⁾ CdR 133/2009.

Становище на Комитета на регионите относно „Устойчивост при използването на биомаса“

(2011/C 104/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- счита, че производителите и операторите трябва да бъдат подкрепяни на всички равнища на управление чрез административни и фискални политики, които са прогресивни и последователни, позволявайки на сектора да планира стратегически и при предвидими условия;
- предлага протоколите относно устойчивостта на биомасата да бъдат неразделна част от клаузите на съответните международни търговски споразумения и смята, че приоритет трябва да бъде изготвянето на международно споразумение за оптимизирано и стандартизирано отчитане на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (LULUCF);
- насърчава повече местни и регионални власти да се присъединят към Конвента на кметовете (или друга съответна форма на сътрудничество на национално или регионално равнище) и освен това би препоръчал на всички власти да приемат официални политики и практики в подкрепа на енергията от възобновяеми източници, включително стимулиране на местното производство и използване на биомаса в случаите, в които това е подходящо;
- е на мнение, че Докладът на Комисията за устойчивостта при използването на биомаса през 2011 г. следва да бъде придружен от предложения за задължителни минимални критерии за устойчивост при използването на източници на твърда и газообразна биомаса в производството на електроенергия и системите за топлинна и хладилна енергия, включително изискване за намаляване на емисиите на парникови газове, при което да се отчита непрякото въздействие на промените в земеползването, ако има такива, и оценка на въздействието на производството на биомаса върху производството на храни, върху горската и дърводобивната промишленост и върху други отражения на промените в земеползването.

Докладчик:	г-н Brian Meaney (IE/EA), член на Съвета на графство Клеър и на Регионалния съвет на Централно-западния регион
Отправен документ:	„Доклад от Комисията до Съвета и до Европейския парламент относно изискванията за устойчивост при използването на източниците на твърда и газообразна биомаса в електроенергетиката и системите за топлинна и хладилна енергия“
	COM(2010) 11 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

- смята, че устойчивото производство и използване на биомаса може да намали емисиите на парникови газове, да повиши сигурността на енергийните доставки, да насърчи технологичното развитие, да увеличи възможностите за заетост и да допринесе за предприемаческата дейност и развитието на местно и регионално равнище;
- признава, че целите, залегнали в Пътната карта за възобновяема енергия по отношение на възобновяемата енергия като цяло и на биомасата в частност, а именно към 2020 г. да задоволяват около 10 % от общото енергопотребление, ще поставят под натиск както производителите на биомаса в ЕС, така и вносителите ѝ да изпълнят тези цели, ще засилят натиска върху производството на храни и на продукти от горското стопанство, върху алтернативното използване на земя и суровини и ще окажат въздействие върху биологичното разнообразие;
- подчертава важността на устойчивостта в производството и използването на биомаса и отбелязва инициативата на Комисията за въвеждане на препоръчителни критерии за използването на биомаса в електроенергетиката, системите за топлинна и хладилна енергия като допълнение към задължителните критерии за устойчивост на биогоривата; въпреки това, имайки предвид, че секторът на използването на биомаса в момента има потенциал за бърз растеж, смята, че предлаганият подход следва внимателно да се наблюдава;
- приветства доклада на Комисията с предложените в него препоръчителни критерии като първа стъпка, но смята за необходимо да се пристъпи възможно най-бързо към разработването на действащи в целия ЕС, а да се надяваме, и извън него задължителни международни критерии за устойчивост при производството и използването на биомаса;
- е съгласен, че принципите, върху които се гради всяка схема за устойчивост, трябва да бъдат ефективност, ефикасност на разходите, зачитане на биологичното разнообразие и земеделското производство на храни, предназначени за консумация от човека, и съгласуваност със съществуващата политика;
- смята, че инициативата на Европейската комисия е подходяща по отношение на прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност;
- изразява загриженост, че толкова много елементи от производството и използването на биомаса са иновационни, капиталоемки и изискват относително дълги срокове за внедряване; с оглед на сегашните икономически предизвикателства, счита по-

специално, че производителите и операторите трябва да бъдат подкрепяни на всички равнища на управление чрез административни и фискални политики, които са прогресивни и последователни, позволявайки на сектора да планира стратегически и при предвидими условия;

Въпроси на устойчивостта при използването на твърда и газообразна биомаса в електроенергетиката и системите за топлинна и хладилна енергия

- въпреки че биомасата е бързо развиващ се сектор, Комитетът все пак е загрижен поради липсата на актуализирана информация относно производството и използването на биомаса. По-конкретно предвид увеличаването на вноса на биомаса Комитетът е на мнение, че е проблематично да се залагат политически действия без те да се основават на надеждни, всеобхватни и актуални данни, както и без необходимата защита на биологичното разнообразие, местните общности и правата на коренните жители и без да се отчита пълното въздействие върху климата, включително изместването на производствените дейности;
- смята, че устойчивостта следва да бъде неразделна част от развитието на сектора на биомасата и че политиката на ЕС следва да се фокусира преди всичко върху насърчаването на производството и използването на биомаса на местно и регионално равнище. Националните и поднационалните политики за насърчаване на устойчивото производство и използване на биомаса трябва да отчетат и отразяват специфичните местни и регионални характеристики и особености;
- счита, че следва да се има предвид положителното въздействие от използването на горска биомаса за предотвратяване на горски пожари в рамките на устойчивото управление на горите, включително в защитени зони и в зони, характеризиращи се с голямо биологично разнообразие;
- припомня, че каскадната употреба – когато биомасата се използва първо за материални продукти, а след това енергийното съдържание се извлича по безопасен начин от излезлите от употреба продукти, обикновено осигурява по-големи ползи за околната среда, отколкото първичната употреба на биомасата като гориво;
- изразява загриженост относно това, че ако търсенето на нехранителна биомаса, по-специално на култури, отглеждани за производство на горива, и техните производни, продължи да расте, това неминуемо ще доведе до разширяване на обработваемите земи в световен мащаб за сметка на природните екосистеми като савани и тропически гори. Следователно с настоящите планове за повишаване на употребата на нехранителна биомаса, с които се цели да се противодейства на изменението на климата и на екологичното замърсяване, има голяма опасност проблемът да бъде изместен и да се стигне до влошаване на околната среда в световен план;

13. подчертава, че макар възникването на един потенциално много важен сектор да не бива да бъде възпрепятствано от излишна бюрокрация, критериите за устойчивост следва да подлежат на проверка и на независимо сертифициране с цел да се изгради доверие у потребителите; това е особено важно за суровините от биомаса, търгувани на международните пазари;

14. смята, че същите или равностойни критерии за устойчивост следва да се прилагат към произведената в ЕС биомаса и към суровините от биомаса, внасяни в ЕС, така че да се спомогне за установяването на международни стандарти и на международни пазари за материали, произведени в съответствие с изискванията на устойчивото развитие;

15. предлага протоколите относно устойчивостта на биомасата да бъдат неразделна част от клаузите на съответните международни търговски споразумения и смята, че приоритет трябва да бъде изготвянето на международно споразумение за оптимизирано и стандартизирано отчитане на земеползването, промените в земеползването и горското стопанство (LULUCF);

16. подкрепя предложението прилагането на метода за оценка на жизнения цикъл съгласно Директивата за енергията от възобновяеми източници да бъде разширено така, че превръщането на устойчиво полученото и сертифицирано гориво от биомаса в електрическа, топлинна или хладилна енергия да бъде включено в отчитането на емисиите на парникови газове от биомаса;

17. подкрепя принципа на общ политически подход по отношение на енергийната ефективност, както към ископаемите горива, така и към горивата от биомаса, за да се избегне евентуално преминаване към ископаеми горива, ако не се прилагат същите стандарти за ефективност;

18. потвърждава, че политиките за енергийна ефективност не трябва да дискриминират безопасното използване на потоците от отпадъци от биомаса, които не могат да бъдат използвани по друг начин (като например утайките от отпадни води);

Препоръки за подходящи действия за решаване на въпросите на устойчивостта

19. смята, че като основен принцип следва да има последователност в прилагането на законодателството на ЕС за производството и използването на биомаса, било за биогорива или за електрическа, топлинна и хладилна енергия. Това би svelo до минимум несигурността и би намалило риска от облагодетелстване въз основа на законодателни различия;

20. там, където вече действат или са в процес на разработване национални и регионални критерии за устойчивост на биомасата, Комитетът би приветствал ориентацията към хармонизиране на тези критерии, като се отчитат местните фактори;

21. като цяло подкрепя предложението за диференцирано насърчаване на инсталациите за генериране на електроенергия, топлинна енергия или хладилна енергия в полза на инсталациите с по-високи стойности на к.п.д. на преобразуването в енергия, но настоява да не бъдат дискриминирани съществуващите инсталации, които са пригодени да преобразуват „нови“ видове биомаса, с оглед на цялостните икономии на енергия при тях;

22. насърчава развитието на инсталации за анаеробно разлагане в промишлеността и в селското стопанство и би се

застъпил в подкрепа на кооперативни действия в случаите, в които мащабът е от важно значение; освен това смята, че едно адекватно законодателство относно торовете и отпадъците би трябвало да насърчава анаеробното разлагане в категоризацията на остатъците от процеса на биологично разграждане;

23. смята, че като се има предвид развитието на международната търговия с дървесни пелети, следва да се даде приоритет на ранното въвеждане на задължителни критерии за устойчивост и качество на този материал;

24. счита, че воденето на устойчива политика в областта на горското стопанство е необходима част от постигането на устойчивост на биомасата. Количеството биомаса, използвана за производство на енергия, трябва да отговаря на пропорционално количество отгледани дървета, чиято дървесина се използва за енергийни цели;

25. изтъква, че в националните планове за действие за енергийна ефективност би трябвало да се включат или добавят като приложение данни относно биомасата: тип и мащаб на инсталациите, видове биомаса, източници на биомасата (местни, вносни), оценки на жизнения цикъл и т.н.;

26. имайки предвид правомощията и многостранната роля на местните и регионалните власти в енергийната политика въобще и в насърчаването на енергията от възобновяеми източници в частност, подчертава, че поднационалните власти следва да бъдат активно включени в изготвянето и прилагането на такива национални планове;

27. би насърчил повече местни и регионални власти да се присъединят към Конвента на кметовете (или друга съответна форма на сътрудничество на национално или регионално равнище) и освен това би препоръчал на всички власти да приемат официални политики и практики в подкрепа на енергията от възобновяеми източници, включително стимулиране на местното производство и използване на биомаса в случаите, в които това е подходящо;

28. тъй като прилагането на предложените критерии за устойчивост е ограничено само до по-големите производители на енергия с мощност равна на или по-голяма от 1 MW, препоръчва при изграждането на нови промишлени съоръжения да се следи какво е въздействието от определянето на този праг;

29. смята, че следва да се обмисли изискване за прилагане на критериите за устойчивост също и към големите доставчици на биомаса за по-малки инсталации за електрическа, топлинна и хладилна енергия;

30. е на мнение, че Докладът на Комисията за устойчивостта при използването на биомаса през 2011 г. следва:

— да се стреми да представи най-новите данни относно биомасата, с разбивка на вноса по видове биомаса, страна производител, както и дали материалът произхожда от сертифициран устойчив източник;

— да обобщи въздействието на настоящите схеми за устойчивост на използването на биомаса, разработвани в регионите и в държавите-членки;

- да бъде придружен от предложения за задължителни минимални критерии за устойчивост при използването на източници на твърда и газообразна биомаса в производството на електроенергия и системите за топлинна и хладилна енергия, включително изискване за намаляване на емисиите на парникови газове, при което да се отчита непрякото въздействие на промените в земеползването, ако има такива;
- вместо да се фокусира върху препятствията за търговията, да включва оценка на въздействието на производството на биомаса върху производството на храни, върху горската и дърводобивната промишленост и върху други отражения на промените в земеползването;
- да направи оценка на последиците от препоръките в доклада, насочени към местните и регионалните власти, които в крайна сметка може би ще трябва за прилагат тези препоръки;
- да включва препоръки за по-широкообхватни най-добри практики в производството и преобразуването на биомаса.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „За адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи“

(2011/C 104/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- припомня, че местните и регионалните власти осигуряват по-голямата част от заетостта в публичния сектор в Европа и поради това в много случаи са отговорни за осигуряването както на обществени, така и на професионални пенсионни схеми (втори стълб) за своя персонал след неговото пенсиониране;
- подчертава, че обществените пенсионни схеми ще продължат да играят основна роля за осигуряване на пенсионни системи, които предоставят адекватен доход на всеки пенсионер;
- подчертава, че бюджетната консолидация следва да отчита непрекъснатата отговорност на държавите-членки за осигуряване на достоен стандарт на живот на своите граждани след тяхното пенсиониране, както гарантира Хартата на основните права на Европейския съюз;
- призовава Комисията да гарантира, че следващите стъпки, които ЕК ще предприеме в тази област, ще бъдат придружени от подходящи оценки на въздействието, които да обхващат по-специално въздействието върху местните и регионалните власти;
- приканва Комисията и държавите-членки да разглеждат координацията на пенсионните системи в ЕС, най-вече в рамките на отворения метод на координация, като централен елемент от изпълнението на стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобшаващ растеж;
- приканва Комисията и държавите-членки да добавят социалното измерение към макроикономическото наблюдение. Следва да се имат предвид последиците от бюджетните мерки и реформи върху пенсионните системи и въздействието им върху пенсионерите, както и способността на регионалните и местните власти да компенсират произтичащото от това намаляване на доходите на пенсионерите и на лицата в предпенсионна възраст посредством социални помощи и услуги;
- смята, че ЕС трябва да разработи кодекси на добри практики в изготвянето и управлението на схемите с дефинирани вноски.

Докладчик:	г-жа Mia De Vits (BE/ПЕС), член на Фламандския парламент
Отправен документ:	„Зелена книга за адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи“ COM(2010) 365 окончателен

I. ВЪВЕДЕНИЕ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства инициативата на Комисията да публикува Зелена книга и да започне широка консултация по важната тема за адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи;

2. припомня член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), според който „при определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът взема предвид изискванията, свързани с насърчаването на висока степен на заетост, с осигуряването на адекватна социална закрила, с борбата срещу социалното изключване, както и с постигане на високо равнище на образование, обучение и опазване на човешкото здраве“;

3. отбелязва, че Зелената книга отговаря на целите както на член 9 от ДФЕС, така и на по-специфичния член 153 от ДФЕС и поради своя консултативен характер не представлява повод за възражения по отношение на спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност;

4. признава, че всяко политическо равнище, включително местните и регионалните власти, следва да поеме отговорностите, предоставени му по силата на неговите правомощия и при пълно зачитане на принципа на субсидиарност, с цел насърчаване на благоденствието на възрастните хора във всички аспекти на техния живот;

5. подчертава, че адекватните и устойчиви пенсионни системи, даващи възможност на хората да запазят в разумна степен своя жизнен стандарт след като се пенсионират, са от решаващо значение за гражданите и за социалното сближаване;

6. подчертава, че пенсионните системи играят важна роля като автоматични стабилизатори;

7. признава, че държавите-членки са изправени пред редица сходни предизвикателства по отношение на своите пенсионни системи, особено предвид застаряването на населението и въздействието на неотдавнашната финансова и икономическа криза;

8. подкрепя трите общи цели за осигуряване на адекватни и устойчиви пенсионни системи на новата рамка за социална закрила и за процеса на социално включване, приета от Европейския съвет през март 2006 г., чиято цел е да се гарантират:

— адекватни пенсионни доходи и пенсии,

— финансова устойчивост на публичните и частните пенсионни схеми,

— прозрачна информация относно пенсионните системи;

9. подкрепя тройната стратегия за преодоляване на въздействието върху публичните бюджети, приета на Европейския съвет от Стокхолм през 2001 г. и състояща се от:

— бързо намаляване на дълга,

— повишаване на заетостта и на производителността,

— реформиране на пенсионните системи и системите за здравеопазване и дългосрочни грижи;

10. подчертава, че някои аспекти на пенсионните политики на ЕС и стратегията „Европа 2020“ взаимно се подсилват. Постигането на по-високи равнища на заетост в съответствие със стратегията „Европа 2020“ допринася за по-високи пенсионни права на отделните пенсионери, като същевременно спомага за цялостната устойчивост на системите за социална защита и пенсионните системи. От друга страна, предвид факта, че възрастните европейски граждани остават уязвима социално-икономическа група, адекватните пенсионни права са основно условие за постигане на амбициозната цел на стратегията „Европа 2020“, свързана с намаляване на бедността;

11. подчертава, че дебатът относно пенсиите е свързан с други области на политиката, като заетост, здравеопазване, дългосрочни грижи, образование, жилищно настаняване, обществени услуги, инфраструктури, социално подпомагане и осигуряване, отговорността за много от които се поделва между държавата и местните и регионалните власти;

12. подкрепя преминаването от системи, които са до голяма степен системи на единствена пенсия, към системи на множество пенсии (многостълбова система);

13. припомня, че местните и регионалните власти осигуряват по-голямата част от заетостта в публичния сектор в Европа и поради това в много случаи са отговорни за осигуряването както на обществени, така и на професионални пенсионни схеми (втори стълб) за своя персонал след неговото пенсиониране;

14. подчертава, че адекватните пенсионни системи имат ключово значение за предотвратяване на свръхнатоварването на местните и регионалните власти, които осигуряват останалите защитни мерки като социално подпомагане и дългосрочни грижи;

15. припомня, че някои регионални власти популяризират и насърчават участието в допълнителни пенсионни схеми, като субсидират някои регионални пенсионни фондове или дори създават собствени пенсионни фондове на регионално равнище;

16. подчертава, че обществените пенсионни схеми ще продължат да играят основна роля за осигуряване на пенсионни системи, които предоставят адекватен доход на всеки пенсионер в съответствие с Конвенция № 102 на Международната организация на труда. Обществените пенсии са израз на принципа на солидарност между работниците и пенсионерите;

17. признава, че професионалните пенсионни схеми могат да бъдат важен инструмент за допълване на обществените пенсионни схеми, особено когато се извлекат необходимите поуки от опита, свързан с неотдавнашната икономическа и финансова криза. ЕС следва да положи целенасочени усилия за насърчаване и разпространяване на най-добри практики и модели. Ние също така приканваме Комитета за социална закрила да преразгледа ролята, структурата и ефективността на частните пенсионни стълбове, като например обменя най-добри практики за подобряване на сигурността и ефективността на натрупаните пенсионни права чрез по-добро смекчаване на риска, по-добра способност за реагиране на сътресения, по-ясна информация относно рисковете и възвращаемостта от различните възможности за инвестиции и по-ефективна администрация;

18. подчертава, че масовото разпространение на професионалните пенсионни схеми представлява важно предизвикателство в много държави-членки, тъй като работниците с ниска квалификация и нетипична заетост по-рядко имат достъп до професионално пенсионно осигуряване, което също така се среща рядко в МСП и в по-слабите икономически сектори;

19. подчертава, че професионалните пенсионни системи трябва да разполагат с рамка за сигурност, съобразена със специфичния им характер на дългосрочни инструменти и да предвиждат специфични механизми за защита и реструктуриране;

20. признава, че пропуските по отношение на адекватността както на обществените, така и на професионалните пенсионни схеми, остават проблем в много държави-членки, за който може да се потърси решение, наред с другото, чрез подкрепа за натрупване на пенсионни права, повишаване на финансовото подпомагане за по-бедните пенсионери, полагане на усилия за увеличаване на достъпността, включително чрез по-лесен достъп до пенсионни права за периодите на майчинство и родителски отпуск, както и за различни други категории лица, полагащи грижи, и за уязвими групи като работниците с ниска квалификация и нетипична заетост;

21. признава, че адекватността и фискалната устойчивост на пенсиите могат да бъдат подобрени по-специално чрез насърчаване и улесняване, както на национално, така и на регионално и местно равнище, на участието и заетостта на всички лица в трудоспособна възраст, с особено внимание там, където това е необходимо, към недостатъчната заетост на жените, а така също и на младите и възрастните работници и на работниците мигранти;

22. насърчава държавите-членки да разгледат въпросите за ограничаване на стимулите, насърчаващи ранното пенсиониране, и да засилят стимулите, които водят до повишаване на реалната пенсионна възраст, за да гарантират адекватни и устойчиви пенсионни системи;

23. подчертава, че бюджетната консолидация следва да отчита непрекъснатата отговорност на държавите-членки за осигуряване на достоен стандарт на живот на своите граждани след тяхното пенсиониране, както гарантира Хартата на основните права на Европейския съюз;

24. подчертава, че бюджетната консолидация не бива да възпрепятства насърчаването на растежа и сближаването, например чрез прилагане на пакети от мерки за стимулиране, тъй като една подобрена данъчна основа би се отразила благоприятно, включително на финансовата стабилност на пенсиите за прослужено време и старост;

25. подчертава, че властите и социалните партньори следва да разработят и приложат допълнителни мерки за насърчаване на непрекъснатата заетост на по-възрастните работници и създаване на благоприятни условия за нея с цел намаляване и елиминиране на разликата между възрастта на действително напускане на пазара на труда и законоустановената пенсионна възраст;

26. подчертава, че въпросът за законоустановената пенсионна възраст е свързан с други въпроси на пазара на труда като скъсяването на трудовия стаж поради късно влизане и ранно излизане от този пазар, необходимостта от разработване на политики по отношение на професионалното развитие, които улесняват непрекъснатата заетост и обучение, въпроса за гъвкаво и постепенно пенсиониране, насърчаването на приобщаващи пазари на труда и необходимостта от разглеждане на въпроса за „трудоемкостта“, т.е. нуждата да се прави разграничение между различните категории работници, когато се обсъжда темата за ранното оттегляне от пазара на труда и излизане в пенсия;

27. счита, че на бъдещите пенсионери следва да бъде предоставяна адекватна информация, която да им позволява да бъдат напълно и правилно информирани относно бъдещите си пенсионни права съобразно с установеното в цел 11 от отворения метод на координация; подкрепя по-нататъшните инициативи в областта на финансовото образование и грамотност;

28. приветства анализа на пенсионните системи в Европейския съюз и предизвикателствата, пред които те са изправени понастоящем, осъществен съвместно от Комитета за икономическа политика и Комитета за социална закрила на Съвета на Европейския съюз;

29. подчертава важността на един балансиран подход, в който се обръща еднакво внимание на икономическите и на социалните цели на пенсионните системи;

30. счита, че дебатът относно пенсиите е част от стратегията „Европа 2020“ и подчертава, че устойчивостта и адекватността на нашите пенсионни системи може да се постигне чрез интегриран социално-икономически подход, включително чрез мерки на икономическата, социалната и финансовата политика;

31. подкрепя интегрирания подход, предложен от Европейската комисия, и отбелязва, че местните и регионалните власти имат готовност да продължат участието си в плановете за реформа, изготвени в рамките на отворения метод на координация;

32. счита, че отвореният метод на координация е ключов инструмент за подкрепа на социалното развитие в ЕС и държавите-членки и е важно допълнение към законодателните и финансовите инструменти за засилване на социалното сближаване в ЕС в контекста на стратегията „Европа 2020“;

33. признава важната роля на социалните партньори в дебата за адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи и подчертава тяхната отговорност за насърчаване на справедливи решения чрез провеждане на социален диалог на европейско, национално, регионално, местно и секторно равнище.

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

34. приветства ангажимента на Европейската комисия да предприеме последващи действия във връзка с консултацията по Зелената книга „За адекватни, устойчиви и сигурни европейски пенсионни системи“ под формата на Бяла книга през 2011 г.;

35. призовава Комисията да гарантира, че следващите стъпки, които ЕК ще предприеме в тази област, ще бъдат придружени от подходящи оценки на въздействието, които да обхващат по-специално въздействието върху местните и регионалните власти;

36. приканва Комисията и държавите-членки да разглеждат координацията на пенсионните системи в ЕС, най-вече в рамките на отворения метод на координация, като централен елемент от изпълнението на стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж;

37. приканва Комисията и държавите-членки да си сътрудничат в съществуващите рамки за координация на политиките на ЕС, за разработване на методологии, позволяващи на държавите-членки да извършат съвместна и последователна оценка на последиците на политиките в областта на пенсиите върху устойчивостта и адекватността;

38. приканва Комисията и държавите-членки да добавят социалното, а така също и местното и регионалното измерение към макроикономическото наблюдение. Следва да се имат предвид последиците от бюджетните мерки и реформи върху пенсионните системи и въздействието им върху пенсионерите, както и способността на регионалните и местните власти да компенсират произтичащото от това намаляване на доходите на пенсионерите и на лицата в предпенсионна възраст посредством социални помощи и услуги;

39. призовава Комисията и държавите-членки, когато разглеждат адекватността на пенсиите, да вземат под внимание аспекта, свързан с половете, предвид факта, че при жените разликата между средната продължителност на живота и законоустановената пенсионна възраст е по-голяма, отколкото при мъжете, че жените представляват най-голямата група пенсионери, че те са прекалено силно представени в групата на по-възрастните пенсионери, че в много случаи са прекалено силно представени сред лицата, в чийто стаж има прекъсвания и чиято заетост е нетипична, и че често пъти са прекалено силно представени сред лицата, които полагат индивидуални грижи за някого. Това положение се утежнява от настоящата експанзия на режимите с дефинирани вноски;

40. приканва Комисията и държавите-членки да доразвият определенията на различните понятия в областта на пенсионните системи, за да внесат яснота в дебата, по-специално по отношение на неясните граници между социално-осигурителни и частни схеми, професионални и индивидуални схеми, както и доброволни и задължителни схеми;

41. приканва Комисията и държавите-членки да обменят информация по отношение на понятието „адекватен“ доход след пенсиониране и неговото прилагане в различните национални пенсионни системи, както във връзка с предотвратяването на бедността, така и с гарантирането на популателната способност след пенсиониране;

42. приканва Комисията и държавите-членки да наблюдават качеството както на обществените, така и на професионалните пенсионни системи с оглед предоставянето на адекватни, достъпни, сигурни и устойчиви пенсии, включително техните социални последици, както и да разглеждат възможността за въвеждане на целеви показатели, например в рамките на отворения метод на координация, с цел подобряване на качеството на пенсионните системи;

43. смята, че ЕС трябва да разработи кодекси за добри практики в изготвянето и управлението на схемите с дефинирани вноски;

44. приканва Комисията и държавите-членки да развият и подобрят статистическите си служби и аналитичните си инструменти, като по този начин подобрят капацитета си за оценка на последиците от пенсионните политики по отношение на адекватността и устойчивостта на доходите след пенсиониране;

45. приканва Комисията да разработи методическа рамка за оценка на действителните последици от пенсионните политики по отношение на баланса между устойчивост и адекватност. Това предполага, че Комитетът за социална закрила и Комитетът за икономическа политика ще си сътрудничат в разработването на комбинация от настоящите макроикономически подходи за оценка на бъдещите пенсионни разходи и макроикономическите подходи, основани на микросимулации на адекватността на резултатите;

46. призовава Комисията да прецени необходимостта от засилена отворена координация в тази област, за да се подкрепи както свободното движение на хора, така и устойчивостта на пенсионните системи.

Брюксел, 28 януари 2011 година

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

88-А ПЛЕНАРНА СЕСИЯ ОТ 27 И 28 ЯНУАРИ 2011 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „Изменено предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Съюза“

(2011/С 104/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- изразява съжаление, че новата програма за разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица не е могла да бъде започната по-рано;
- счита, че несигурната икономическа ситуация и влошаването на положението със заетостта, причинени от икономическата криза в много държави-членки и по-конкретно в най-силно засегнатите от структурни промени региони, изискват бързи решения от институциите на ЕС, за да може правната основа, регламентираща разпределянето на храна и свързаните с това ресурси, да бъде издигната на равнище, което съответства на настоящите нужди;
- счита, че хранителната помощ за най-нуждаещите се следва да продължи да бъде част от общата селскостопанска политика (ОСП) и да допринесе за осъществяване на целите на ОСП по отношение на гарантирането на продоволствената сигурност на хората;
- счита, че е важно да се запази значителното финансово участие на ЕС във финансирането на хранителната помощ с оглед на обстоятелството, че това представлява европейска политика за компенсирани на социалните и регионалните различия, която е насочена пряко към европейските граждани;
- подчертава важната роля на местните и регионалните власти и организациите от третия сектор в това да гарантират включването на нуждаещите се лица в обхвата на помощта, да организират практически разпределянето ѝ и да предоставят информация за това.

Докладчик:	г-н Ossi Martikainen (FI/АЛДЕ), председател на Общинския съвет на Lapinlahti
Отправен документ:	Изменено предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламенти (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на разпределянето на храна на най-нуждаещите се лица в Съюза COM(2010) 486 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. изразява съжаление, че новата програма за разпределяне на храна на най-нуждаещите се лица не е могла да бъде започната по-рано;

2. желае да насочи вниманието на институциите на ЕС към заключенията, направени от КР в предходните му становища относно бъдещето на ОСП след 2013 г. (CdR 127/2010), бедността и социалното изключване (CdR 57/2008) и неравнопоставеността в здравеопазването в ЕС (CdR 47/2010);

3. счита, че достъпът до храна и до достатъчно и разнообразно хранене са основни права, които трябва да бъдат гарантирани за всички лица, независимо от тяхното социално положение;

4. отбелязва, че обстоятелства като например безработицата, социалното изключване, ниските доходи или изключването, дължащо се на здравни проблеми, могат да доведат до ситуация, в която хората не се хранят с достатъчно разнообразна и здравословна храна. Този факт, както и член 168 от Договора от Лисабон (включване на високо равнище на закрила на човешкото здраве във всички дейности на ЕС) трябва да бъдат сериозно взети предвид при планирането на бъдещата хранителна помощ на ЕС и трябва също така да се гарантира високото качество на помощта, разпределяна по тази схема;

5. отбелязва, че през 2008 г. повече от 13 милиона души са се възползвали от програмата за разпределяне на храна и счита, че програмата ще продължи и в бъдеще да бъде един от ключовите елементи на основното равнище на защита на най-бедните;

6. счита, че несигурната икономическа ситуация и влошаването на положението със заетостта в много държави-членки, причинени от икономическата криза особено в регионите, най-силно засегнати от структурни промени, изискват бързи решения от институциите на ЕС, за да може правната основа, регламентираща разпределянето на храна и свързаните с това ресурси, да бъде издигната на равнище, което съответства на настоящите нужди;

7. счита, че в контекста на икономическата криза от основно значение са мерките за балансиране на публичните финанси на държавите-членки и на тяхната местна и регионална икономика. Въпреки това в някои случаи тези мерки биха могли да доведат до по-голяма социална несигурност сред най-нуждаещите се, а по този начин и до по-голяма нужда от хранителна помощ. Ето защо този инструмент за социално сближаване следва да бъде доразвит и да се положат усилия за подобряване на неговата ефективност, той да бъде популяризиран и по-широко приет;

8. счита, че хранителната помощ за най-нуждаещите се следва да продължи да бъде част от общата селскостопанска политика и да допринесе за осъществяване на целите на ОСП по отношение на гарантирането на продоволствената сигурност на хората;

9. счита, че помощта чрез разпределяне на храна придобива по-голямо значение в редица държави-членки поради нарастването на потребителските цени на храните, което се дължи на нестабилността на селскостопанските пазари, високите производствени разходи и концентрацията на каналите за дистрибуция. Ролята на търговията и дистрибуцията във формирането на цените на хранителните продукти нараства, като това се отразява по тревожен начин както чрез спад на доходите на селскостопанските производители, така и чрез по-високите цени, плащани от потребителите;

10. счита, че при прегледа на общата селскостопанска политика следва да се прилага последователен и дългосрочен подход, така че политическите промени да не водят до прекалено бързи структурни промени и по-специално до ситуация, в която малките земеделски стопанства биват докарвани до фалит, а техните собственици се превръщат от производители на хранителни продукти в потенциални бенефициери на хранителна помощ;

11. счита, че хранителната помощ може да смекчи нестабилността на пазарите на селскостопански продукти и да компенсира колебания в цените. Хранителната помощ трябва да се разглежда като част от едно цяло, което обхваща общата селскостопанска политика и пазарната политика. Тя обаче не трябва да се разглежда само като инструмент, свързан със системата за интервенция. Необходимостта от помощ за най-нуждаещите се не зависи от бъдещето на системата за интервенция. КР приветства разпоредбите в измененния регламент, които предвиждат наред с храните от интервенционните складове да се доставят в по-голяма степен и храни от пазара, като в бъдеще закупуването от пазара да не се ограничава само до ситуации, при които временно липсват запаси в интервенционните складове;

12. счита, че осигуряването на разнообразие на храните, предлагани в рамките на схемата за хранителна помощ, е предизвикателството за идните години – асортиментът от предлаганите храни следва да включва всички категории основни хранителни продукти, произведени в ЕС;

13. подчертава значението – по причини, свързани с климата и околната среда – на местните вериги за предлагане на храни при предоставянето на хранителна помощ. Веригата от производството до дистрибуцията следва да бъде възможно най-кратка и ефективно организирана;

14. смята, че отчитането на особеностите на местните и регионалните традиции в храненето при подбора на хранителните продукти, предоставяни като хранителна помощ, също би повишило значението на получаването на хранителна помощ и степента на нейното приемане;

15. счита, че в бъдеще по-тясното сътрудничество при организирането на хранителната помощ между местните и регионалните администрации, регионалните производители и организациите, занимаващи се с предоставянето на помощ, би спомогнало за увеличаване на ефективността на този инструмент, за подобряване на неговото приемане и за по-ефективно постигане на целта за правилно разпределяне на помощта;

16. приветства факта, че изборът на хранителни продукти, предоставяни в рамките на програмата за разпределяне на помощта, ще продължи да бъде задача на държавите-членки и че третият сектор ще продължи да играе важна роля в разпределянето на помощта;

17. призовава да се избягва ненужната бюрокрация в организацията на предоставянето на помощта на местно равнище, а административните разходи да останат на възможно най-ниско ниво;

18. призовава местните и регионалните администрации да съгласуват националните инструменти за социална политика, попадащи в рамките на техните правомощия, със схемата за хранителна помощ на ЕС, за да може помощта да се разпределя справедливо сред тези, които се нуждаят от нея и като логичен елемент от цялостната прехрана на най-нуждаещите се лица.

Въз основа на принципите на близост до гражданите и субсидиарност Комитетът на регионите

19. счита, че е важно да се запази значителното финансово участие на ЕС във финансирането на хранителната помощ с оглед на обстоятелството, че това представлява политика на Съюза за компенсиране на социалните и регионалните различия, която е насочена пряко към гражданите на ЕС;

20. счита, че е необходимо да бъдат подсилени правомощията, делегирани на Комисията в областта на хранителната

помощ, например по отношение на тръжните процедури и като цяло с оглед на разпределянето на ресурсите, механизмите за прилагане, мониторинг и контрол, макар и да е налице преход от финансиране само от бюджета на ЕС към съфинансиране. Целта на опростяването на правомощията трябва да бъде подобряване на ефективността, прозрачността и ефикасността;

21. приема, че финансовото участие на ЕС в разходите за хранителна помощ може да е по-високо в регионите бенефициери по Кохезионния фонд, отколкото в други региони, но не трябва да се допуска разликата в източниците на финансиране между регионите да нарасне твърде много, тъй като това представлява действие на ЕС, насочено пряко към хората, като неговата легитимност и приемане се преценяват от тях. В богатите региони също може да има значителни социални различия;

22. призовава Комисията да извършва текуща оценка дали годишният финансов таван от 500 милиона евро за всички разходи е достатъчен, като се има предвид, че икономическата криза може да засили натиска за намаляване на публичните разходи, а икономическата несигурност води до нарастване на безработицата в много страни;

23. приканва Комисията и всички заинтересовани страни да наблюдават по какъв начин ограниченията, установени в изменения регламент по отношение на финансовото участие на ЕС в схемата, се отразяват върху готовността за използване на помощта и какви са евентуалните последствия от това за благосъстоянието на най-нуждаещите се лица;

24. счита, че участието в получаването и разпределянето на хранителната помощ, предоставяна от ЕС, трябва да продължи да се основава на доброволната преценка на държавите-членки и на тяхното желание за участие в схемата;

25. подчертава важната роля на местните и регионалните власти и организациите от третия сектор да гарантират, че нуждаещите се лица са включени в обхвата на помощта, да организират практически разпределянето на помощта и да предоставят информация за това.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Развитие на интегрираната морска политика и на познанията за морската среда до 2020 г.“

(2011/С 104/11)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- категорично настоява до края на сегашната финансова перспектива през 2013 г. да бъде предоставено достатъчно финансиране за по-нататъшното развитие на интегрираната морска политика (ИМП). Счита също, че е необходимо да се отпусне специфично и достатъчно финансиране за развитието и бъдещото укрепване на ИМП през следващия бюджетен период, започващ през 2014 г. и призовава всички участници в изготвянето на бюджета на ЕС да обърнат достатъчно внимание на тази необходимост. Това е от основно значение за постигане на определените цели и за това да не бъдат напразни вече постигнатият напредък и направените инвестиции.
- настоява да бъде поставен по-значителен акцент върху приоритета „устойчив икономически растеж, заетост и иновации“. Тъй като Европа все още се бори с най-тежката икономическа криза от дълго време насам, действията с тази цел със сигурност заслужават повече внимание, без да се забравя и факта, че те биха могли да допринесат значително за постигането на целите на програмата „Европа 2020 г.“.
- посочва необходимостта и от 2014 г. нататък да бъдат отпуснати европейски финансови средства за интегрираната морска политика, за да може политическият подход да се характеризира с приемственост и ефективност, в съответствие с обсъждането на многогодишната финансова рамка след 2013 г.; възможен пример за това е обсъжданият вече от Комитета на регионите и Европейския парламент Крайбрежен фонд;
- настоява местните и регионалните власти (МРВ) да бъдат консултирани при разработването и осъществяването на действия, насочени към постигане на целта за подобряване на качеството на публичното вземане на решения на всички равнища. КР вече призова управлението на този сектор да се извършва в духа на многостепенното управление и в съответствие със субсидиарността и също призовава за по-голямо участие и сътрудничество със страни извън ЕС по въпроси, свързани с познанията за морската среда. Значението на подобряването на координацията с тези партньори по други аспекти на морската политика е вече широко признато, а ползата от повече общи действия в тази област е очевидна.

Докладчик:	г-н Noel FORMOSA (MT/ЕНП), кмет на San Lawrenz, Gozo
Отправни документи:	Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на програма за подпомагане на по-нататъшното развитие на интегрираната морска политика COM(2010) 494 окончателен Съобщение на Комисията до Европейския парламент и до Съвета – Познания за морската среда 2020 – морски данни и наблюдение за интелигентен и устойчив растеж COM(2010) 461 окончателен

I. ОБЩИ БЕЛЕЖКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. категорично настоява до края на сегашната финансова перспектива през 2013 г. да бъде предоставено достатъчно финансиране за по-нататъшното развитие на интегрираната морска политика (ИМП). Счита също, че е необходимо да се отпусне специфично и достатъчно финансиране за развитието и бъдещото укрепване на ИМП през следващия бюджетен период, започващ през 2014 г. и призовава всички участници в изготвянето на бюджета на ЕС да обърнат достатъчно внимание на тази необходимост. Това е от основно значение за постигане на определените цели и за това да не бъдат напразни вече постигнатият напредък и направените инвестиции;

2. подчертава голямото значение на гарантирането на успеха на ИМП, тъй като алтернативата би била катастрофална както от гледна точка на околната среда, така и от икономическа и социална гледна точка. Просперитетът на твърде много европейски региони зависи от морето, поради което то не бива да бъде пренебрегвано;

3. приветства намерението на Европейската комисия да остави финансови средства в размер на 50 милиона евро за по-нататъшното развитие и прилагане на интегрираната европейска морска политика за периода 2011-2013 г. и по този начин да подкрепи по-нататъшното развитие на европейската морска политика, по-специално „синия“ растеж, устойчивото използване на нашите морета, океани и брегове, опазването на морската среда, както и насърчаването на заетостта в морските сектори;

4. настоява да бъде поставен по-значителен акцент върху приоритета „устойчив икономически растеж, заетост и иновации“. Тъй като Европа все още се бори с най-тежката икономическа криза от дълго време насам, действията с тази цел със сигурност заслужават повече внимание, без да се забравя и фактът, че те биха могли да допринесат значително за постигането на целите на стратегията „Европа 2020 г.“;

5. приветства факта, че чрез програмата за подпомагане Европейската комисия възнамерява да даде своя принос за прилагане на стратегиите, разработени съобразно нуждите на отделни морски региони. Регионалните морски стратегии позволяват чрез целево отпускане на финансови средства да се намерят специфични решения за съответните регионални предизвикателства;

6. отбелязва, че в съобщението относно „Познания за морската среда 2020“ се посочва, че то е посветено най-вече на събирането и групирането на данни – две области, в които много местни и регионални власти (МРВ) играят важна роля като финансиращи органи. Ето защо трябва да се цели по-добра координация на усилията, за да се избегне припокриването им;

7. подчертава, че морското пространствено планиране е важен инструмент на интегрираната европейска морска политика и следва също да бъде прилагано в случаите, където това е уместно;

8. приветства важното място, което Комисията отрежда на сътрудничеството със страни извън ЕС. Една от принципните позиции на Комитета е, че ЕС сам по себе си не може да се справи успешно с многобройните предизвикателства, пред които са изправени нашите морета и поради това е належащо да включим възможно най-тясно нашите международни партньори. Инициативи като Евро-средиземноморската асамблея на местните и регионалните власти (ARLEM), която понастоящем е в първоначална фаза, ще се превърнат в крайна сметка в ефективен инструмент за преследване на общи интереси посредством сътрудничество на регионално равнище;

9. счита за необходимо да се насърчават конкретни водещи проекти за разработване и демонстриране на европейско морско ноу-хау, например разработването на „чисто европейско пристанище“ или на „чист европейски кораб“. Подобни водещи проекти биха могли да покажат технически възможности, които – в съответствие с по-висши политически цели – могат да доведат в средносрочен план до повишаване на установените в законодателството стандарти и до тяхното фиксиране на европейско и международно равнище, а по този начин и до конкурентно предимство на европейската морска икономика (например в областта на енергийната ефективност, намаляването на емисиите, алтернативните корабни двигатели или безопасността на корабите); едновременно с това подобни водещи проекти могат да бъдат осъществени в дългосрочен план единствено чрез осигуряването на сигурна финансова рамка за бъдещето;

II. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

10. приветства инициативата за създаване на по-интегрирана мрежа за европейски познания за морската среда. С оглед на нивото на развитие на ИКТ и още по-активното сътрудничество между научните общности на различни държави, сегашната фрагментирана структура изглежда анахронична и извънредно неефективна по отношение на разходите;

11. посочва необходимостта и от 2014 г. нататък да бъдат отпускани европейски финансови средства за европейската морска политика, за да може политическият подход да се характеризира с приемственост и ефективност, в съответствие с обсъждането на многогодишната финансова рамка след 2013 г.; възможен пример за това е обсъжданият вече от Комитета на регионите и Европейския парламент Крайбрежен фонд;

12. изразява съжаление, че не се отдава по-голямо внимание на местните и регионалните власти, макар и в съобщението да се разглеждат най-вече въпроси, които попадат в рамките на техните правомощия и в областта на които те много често са финансиращите органи и/или органите, натоварени с практическото им осъществяване. Събирането на данни може би е отговорност на държавите-членки, но на практика често се извършва на местно и регионално равнище;

13. настоява МРВ да бъдат консултирани при разработването и осъществяването на действия, насочени към постигане на целта за подобряване на качеството на публичното вземане на решения на всички равнища. КР вече призова управлението на този сектор да се извършва в духа на многостепенното управление и в съответствие със субсидиарността и също призовава за по-голямо участие и сътрудничество със страни извън ЕС по въпроси, свързани с познанията за морската среда. Значението на подобряването на координацията с тези партньори по други аспекти на морската политика е вече широко признато, а ползата от повече общи действия в тази област е очевидна;

14. препоръчва при разглеждането на мерките, които следва да се вземат за насърчаване на системите за крайбрежна информация като последваща стъпка към Препоръката за интегрираното управление на крайбрежната зона, Комисията да проучи най-добрите практики сред европейските региони. Някои от тях като Бретан, Шлезвиг-Холщайн и Южна Холандия са водещи в тази област и много от техните практики могат да бъдат адаптирани и за нуждите на други региони;

15. приветства идеята за приемане на подход на равнище морски басейн във връзка с морските системи за наблюдение и откриването на сериозни пропуски. Идеята за предоставяне на повече отговорности на регионалните морски конвенции и регионалните консултативни съвети за рибното стопанство, включително и потенциални правомощия за координация, действително заслужава да бъде разгледана. Във всички случаи обаче трябва да се гарантира оперативната съвместимост на данните и спазването на високи стандарти;

16. предлага Комисията да подкрепи развитието на регионални показатели във връзка с данните, които да послужат за по-ясно оформяне на приоритетите на регионалните морски стратегии, тъй като регионите са сред основните органи, събиращи и ползващи данни;

17. отбелязва, че по-добри резултати вероятно ще бъдат постигнати чрез възприемането на по-цялостен подход като се постави по-силен акцент върху потенциалната роля на частните организации в рамките на развитието на ИМП. Без да изпускаме от поглед социалното измерение на Европейския съюз, е важно също така всички съответни заинтересовани страни да бъдат включени във всяка стъпка на процеса. Освен това всички съответни заинтересовани страни трябва да бъдат поканени не

само да споделят разходите за събиране и съхраняване на данни, но и да дадат своя принос чрез идеи и добри практики с оглед на това да се възползват от тях, като по този начин стимулират допълнително икономическия растеж и създаването на работни места в Европа;

18. признава, че подобряването на познанията за морската среда е от основно значение не само за да се постигне по-добро разбиране на процесите, протичащи в нашите морета, но и за укрепване на другите два инструмента на ИМП – по-доброто устройство на територията и интегрираното морско наблюдение;

19. отбелязва, че в настоящото съобщение е поставен акцент върху събирането и групирането на данни, т.е. първите две стъпки в процеса на натрупване на знания. В същото време това са и етапите, на които местните и регионалните власти са извънредно активни;

20. споделя позицията, че въпросната инициатива се основава на изискванията на няколко директиви, които в основата си целят създаването на по-координирани програми за мониторинг на морските води, опростяване на обмена на информация между публичните власти, публикуването на публични данни, както и установяването на някои общи стандарти;

21. подчертава, че в съобщението се споменава изрично значението на данните за крайбрежията и фактът, че много от регионалните власти са разработили системи за крайбрежна информация. Това, което изглежда очевидно, е, че е необходима известна степен на оперативна съвместимост, за да се извлече максимална полза от тези действия. За тази цел Комисията следва да проучи начини за подобряване на сътрудничеството и координацията на регионално равнище;

22. признава също така значението на идеята, че данните следва да бъдат възможно най-близко до източника им. Макар и предложението да изглежда разумно, трябва да се гарантира, че то не води до допълнително бреме върху местните и регионалните власти. В това отношение заслужава по-голямо внимание мнението на Комисията, че всички съответни заинтересовани страни следва също така да допринасят по адекватен начин за съхраняването на данните дори когато те вече не представляват социален и търговски интерес;

23. отбелязва, че в съобщението се преследват три цели:

— намаляване на оперативните разходи и закъсненията за потребителите на морски данни;

— повишаване на конкуренцията и иновациите сред потребителите на морски данни;

— намаляване на неопределеността в познанията за моретата.

Постигането на тези цели и преходът от силно фрагментирания досега подход към интегрирана мрежа биха довели и до икономии, възлизали на 300 милиона евро годишно, като по-голямата част от тях биха били в полза на местните и регионалните власти.

24. препоръчва посочените по-горе цели за бъдат постигнати чрез по-нататъшно развитие и подобряване на съществуващите инструменти на ЕС като Инициативата за глобален мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС) и „ur-EMODnet“ (Европейска мрежа за наблюдение и данни за морската среда). Освен това категорично настоява Комисията да проучи начини данни от програмите за регионално развитие и морски научни изследвания, подпомагани от ЕС, да бъдат по-лесно достъпни за повторно използване, по-специално като гарантира, че правилата за достъп до данните за рибните ресурси се прилагат в пълна степен от държавите-членки и че събраните данни отговарят на общи стандарти и дават възможност за ползване за различни цели;

25. изразява съгласие с намерението на Комисията да продължи усилията за завършване на това, което тя нарича

„оперативна архитектура на морските данни“. Според Комитета, за да се постигне това, Комисията следва да включи всички заинтересовани страни и да насърчи комуникацията между националните центрове за съхранение на данни, както и да създаде секретариат, който да управлява мрежата „ur-EMODnet“.

26. предлага на „морската общност“ да насърчи Европейския институт за иновации и технологии към скорошно създаване на Общност за знания и иновации (ОЗИ) за опазването и устойчивото използване на морски ресурси; подобна ОЗИ би могла да обхване широк спектър от научни, технологически, икономически и свързани с образованието дейности в областта на биологичните и минералните ресурси, както и енергетиката, като се отчита и опазването на околната среда;

III. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

Член 4

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Допустими действия Програмата може да предвиди финансово подпомагане за действия в съответствие с целите, определени в член 2 и член 3, като например:	Програмата може да предвижда , финансово подпомагане за действия в съответствие с целите, определени в член 2 и член 3, без обаче да се ограничава само до тях , като например:
а) проучвания и програми за сътрудничество;	а) проучвания и програми за сътрудничество;
б) обмен на обществена информация и най-добри практики, повишаване на информираността и свързани дейности по информиране и разпространение на информацията, включително кампании и събития за популяризиране, както и развитие и поддръжка на интернет сайтове;	б) обмен на обществена информация и най-добри практики, повишаване на информираността и свързани дейности по информиране и разпространение на информацията, включително кампании и събития за популяризиране, както и развитие и поддръжка на интернет сайтове;
в) конференции, семинари, работни групи и форуми на заинтересованите страни;	в) конференции, семинари, работни групи и форуми на заинтересованите страни;
г) събиране, мониторинг, визуализиране и предоставяне на публичен достъп до значително количество данни, най-добри практики и база данни на финансирани от Съюза регионални проекти, включително, когато е приемливо, чрез секретариат, назначен за една или няколко от тези цели;	г) събиране, мониторинг, визуализиране и предоставяне на публичен достъп до значително количество данни, най-добри практики и база данни на финансирани от Съюза регионални проекти, включително, когато е приемливо, чрез секретариат, назначен за една или няколко от тези цели;
д) действия, свързани с междусекторни инструменти, включително пробни проекти.	д) действия, свързани с междусекторни инструменти, включително пробни проекти.

Изложение на мотивите

За постигане на целите, определени в предложението, трябва да се предоставят средства – използването на „предвижда“ вместо „може да предвиди“ създава задължение за тяхното предоставяне. Включването на израза „без обаче да се ограничава само до тях“ ще позволи финансиране на други действия, които не са включени в текста.

Изменение 2

Член 6

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
От програмата могат да се възползват трети държави, заинтересовани страни в трети държави и международни организации или органи, преследващи една или повече от общите и конкретните цели, определени в член 2 и член 3.	От програмата могат да се възползват трети държави, заинтересовани страни в трети държави и международни организации или органи, преследващи една или повече от общите и конкретните цели, определени в член 2 и член 3.

Изложение на мотивите

КР счита, че е от основно значение да бъдат включени международните партньори.

*Изменение 3***Член 7**

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Комисията прилага програмата в съответствие с Финансовия регламент.	Комисията прилага програмата в съответствие с Финансовия регламент.

Изложение на мотивите

Липсваща дума (Б.пр. – изменението не се отнася до текста на български език)

*Изменение 4***Член 10**

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Бенефициерът на финансовата помощ предоставя на Комисията технически и финансови доклади за прогреса на работата, финансирана чрез програмата. Предоставя се и окончателен доклад в рамките на три месеца от завършването на всеки проект.	Бенефициерът на финансовата помощ предоставя на Комисията технически и финансови доклади за прогреса на работата, финансирана чрез програмата. Предоставя се и окончателен доклад в рамките на шест три месеца от завършването на всеки проект.

Изложение на мотивите

Трябва да се предостави повече време за завършване на доклада.

*Изменение 5***Член 11**

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>1. Комисията гарантира, че при прилагането на действия, финансирани по линия на посочената програма, финансовите интереси на Съюза са защитени чрез:</p> <p>а) прилагането на превантивни мерки срещу измама, корупция и всяка друга форма на нелегална дейност;</p> <p>б) ефективни проверки,</p> <p>в) възстановяването на неправомерно изплатените суми и</p> <p>г) прилагането на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, ако бъдат отчетени нередности.</p> <p>2. За целите на параграф 1 Комисията предприема действия в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95, Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 и Регламент (ЕО) № 1073/1999.</p>	<p>1. Защита на финансовите интереси на Съюза Комисията гарантира, че при прилагането на действия, финансирани по линия на посочената програма, финансовите интереси на Съюза са защитени чрез:</p> <p>а) прилагането на превантивни мерки срещу измама, корупция и всяка друга форма на нелегална дейност;</p> <p>б) ефективни проверки,</p> <p>в) възстановяването на неправомерно изплатените суми и</p> <p>г) прилагането на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции, ако бъдат отчетени нередности.</p> <p>2. За целите на параграф 1 Комисията предприема действия в съответствие с Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95, Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 и Регламент (ЕО) № 1073/1999.</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>3. Комисията намалява, преустановява или си възстановява сумата на финансовата помощ, предоставена за дадено действие, ако открие нередности, включително липса на съответствие с условията на настоящия регламент или индивидуалното решение, или договора, или споразумението, по което се отпуска въпросната финансова подкрепа, или ако открие, че без да е търсено одобрение от Комисията, дадено действие е било подложено на промяна, която противоречи на същността или условията на изпълнение.</p>	<p>3. За целите на този член „нередност“ следва да означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Съюза или всяко нарушение на договорно задължение, произтичащо от действие или бездействие от страна на стопански субект, които имат или биха имали като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза или на бюджетите, управлявани от него, като отчетат неоправдан разход в общия бюджет.</p>
<p>4. Ако времевите ограничения не са спазени или само част от предназначенията финансова помощ е оправдана от напредъка, постигнат с прилагането на действие, Комисията следва да изиска от бенефициера да предостави наблюдения в рамките на конкретен срок. Ако бенефициерът не предостави задоволителен отговор, Комисията може да преустанови оставащата финансова помощ и да поиска възстановяване на вече платените суми.</p>	<p>3.4. Комисията намалява, преустановява или си възстановява сумата на финансовата помощ, предоставена за дадено действие, ако открие нередности, включително липса на съответствие с условията на настоящия регламент или индивидуалното решение, или договора, или споразумението, по което се отпуска въпросната финансова подкрепа, или ако открие, че без да е търсено одобрение от Комисията, дадено действие е било подложено на промяна, която противоречи на същността или условията на изпълнение.</p>
<p>5. Всяко неправомерно плащане се възстановява на Комисията Начисляват се лихви на всички суми, които не са възстановени навреме съгласно условията, определени чрез Финансовия регламент.</p>	<p>5.4. Ако времевите ограничения не са спазени или само част от предназначенията финансова помощ е оправдана от напредъка, постигнат с прилагането на действие, Комисията следва да изиска от бенефициера да предостави наблюдения в рамките на конкретен срок. Ако бенефициерът не предостави задоволителен отговор, Комисията може да преустанови оставащата финансова помощ и да поиска възстановяване на вече платените суми.</p>
<p>6. За целите на този член „нередност“ следва да означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Съюза или всяко нарушение на договорно задължение, произтичащо от действие или бездействие от страна на стопански субект, които имат или биха имали като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза или на бюджетите, управлявани от него, като отчетат неоправдан разход в общия бюджет.</p>	<p>6.5. Всяко неправомерно плащане се възстановява на Комисията Начисляват се лихви на всички суми, които не са възстановени навреме съгласно условията, определени чрез Финансовия регламент.</p>
	<p>6. За целите на този член „нередност“ следва да означава всяко нарушение на разпоредба на правото на Съюза или всяко нарушение на договорно задължение, произтичащо от действие или бездействие от страна на стопански субект, които имат или биха имали като последица нанасянето на вреда на общия бюджет на Съюза или на бюджетите, управлявани от него, като отчетат неоправдан разход в общия бюджет</p>

Изложение на мотивите

Определението на „нередност“ следва да бъде в началото на члена.

Брюксел, 27 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Единно европейско железопътно пространство“

(2011/C 104/12)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- подкрепя подхода на Европейската комисия за отваряне на пазарите на железопътни превози, като същевременно подчертава, че целта не е необузdana конкуренция, а конкуренция, насочена към по-висока производителност и по-добро обслужване на клиентите на железопътния транспорт. Все пак конкуренцията е средство, а не цел и трябва да се осъществява в условия на пълна равнопоставеност между операторите на железопътни превози;
- подкрепя разработването на специализирани мрежи (високоскоростни, за превоз на товари), но набляга на целите за европейско сближаване и на необходимостта да се избегне създаването на Европа „на различни скорости“;
- смята, че бъдещото предложение за обща рамка на финансиране трябва да се уточни, по-специално по отношение на разликите между тази рамка и „единния фонд“, който Комитетът на регионите не приема. Междинният вариант би бил в новите регламенти на структурните фондове да се въведе механизъм за насочване на бюджетните кредити, предназначени за устойчивия транспорт, с предпочитание по-специално към финансирането на отсечките от приоритетните проекти на трансевропейските транспортни мрежи, както и плановете за действие за градска мобилност;
- оценява връзката, която Комисията прави между налагането на диференцирани според шума такси и въвеждането на директивата „Евровинетка“ с цел интернализация на външните разходи на автомобилните превози;
- по отношение на финансирането на инфраструктурата изразява съжаление, че държавите-членки не са задължени да се консултират с местните и регионалните власти относно развитието на националната стратегия за железопътната инфраструктура;
- изразява съжаление, че Комисията не поема обвързващ законодателен ангажимент по отношение на пълното отделяне на управителите на инфраструктура от железопътните предприятия.

Докладчик:	г-н Michel Delebarre (FR/ПЕС), кмет на гр. Дюнкерк
Отправни документи:	Съобщение на Комисията относно изграждането на единно европейско железопътно пространство СОМ(2010)474 окончателен Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за създаването на единно европейско железопътно пространство СОМ(2010)475 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

Съобщение относно единното европейско железопътно пространство

1. подкрепя подхода на Европейската комисия за отваряне на пазарите на железопътни превози, като същевременно подчертава, че целта не е необузdana конкуренция, а конкуренция, насочена към по-висока производителност и по-добро обслужване на клиентите на железопътния транспорт. Все пак конкуренцията е средство, а не цел и трябва да се осъществява в условия на пълна равнопоставеност между операторите на железопътни превози;

2. отново потвърждава своята подкрепа за подобряването на оперативната съвместимост и безопасността на железопътните системи в Европейския съюз и за премахването на всички правни и/или инфраструктурни пречки, затрудняващи или възпрепятстващи железопътния транспорт между държавите-членки. Това трябва да бъдат приоритетните оси на общностните политики в областта на железопътния транспорт, с цел да се развие транснационалният транспорт между държавите-членки и да се допринесе за постигането на ефективен единен пазар. Ролята на Европейската железопътна агенция трябва да се адаптира към прилагането на тези приоритети. Освен това на Европейската железопътна агенция следва да се предоставят правомощия да извършва арбитраж и евентуално да замества националните органи за сигурност на държавите-членки в случай на спор във връзка със сертифицирането;

3. приветства въвеждането на принципа „замърсителят плаща“ и интернализацията на външните разходи за всички видове транспорт с цел да се създаде истинско пространство на равни условия на конкуренция (*level playing field*);

4. подкрепя разработването на специализирани мрежи (високоскоростни, за превоз на товари), но набляга на целите за европейско сближаване и на необходимостта да се избегне създаването на Европа „на различни скорости“. В този смисъл общностните институции следва да се стремят да не изолират, а да насърчават железопътните коридори в онези региони, които се явяват по-периферни по отношение на централните европейски оси, като по този начин създават равни условия на конкуренция и реално и ефективно сближаване на единния пазар;

5. подкрепя мобилизирането на подходящи ресурси за развитието на железопътната инфраструктура;

6. смята, че бъдещото предложение за обща рамка на финансиране трябва да се уточни, по-специално по отношение на разликите между тази рамка и „единния фонд“, който Комитетът на регионите не приема. Комитетът се обявява против създаването на единен фонд, в който на основата

именно на средствата, предоставяни в рамките на политиката на сближаване, да се съберат всички европейски финансови инструменти, предназначени за транспортната инфраструктура. Съществува риск прехвърлянето на средства да доведе до нетна загуба на средства, отпуснати за транспортната политика, но най-вече съществува риск да бъде поставено под въпрос включването на транспортни проекти в регионализираните стратегии. Междинният вариант би бил в новите регламенти на структурните фондове да се въведе механизъм за насочване на бюджетните кредити, предназначени за устойчивия транспорт, с предпочитание по-специално към финансирането на отсеките от приоритетните проекти на трансевропейските транспортни мрежи, както и плановете за действие за градска мобилност;

Предложение за преработка на първия пакет от документи за железопътния транспорт – регионални предизвикателства

7. по отношение на изключенията от приложното поле на законодателството (член 2) отбелязва, че Комисията запазва изключването на предприятия, които извършват само градски, крайградски или регионални железопътни услуги (член 2) и това изключване е в съответствие с регламента относно задълженията на публичните организации за осигуряването на пътнически железопътен транспорт в неговия настоящ вид;

8. отбелязва, че регионалният железопътен транспорт значително допринася за местното и регионалното развитие, така че европейските региони стават по-привлекателни, укрепва се устойчивият превоз на товари, насърчава се щадящия околната среда туризъм и се създават нови възможности за заетост;

9. по отношение на железопътните услуги (член 13, Приложение III) приветства факта, че използването на електрозахранващо оборудване за задвижваща електроенергия, както и съоръженията за зареждане на гориво са включени в минималния пакет за достъп, с цел да се гарантира недискриминационен достъп до тези основни услуги. Важно е управителят на инфраструктурата да обезпечи достатъчно електрическо захранване за предвидения трафик и да насърчава използването на енергия за задвижване със слабо въздействие върху околната среда;

10. одобрява задължението за разделение между доминиращ оператор на транспортни услуги и оператор, ползващ изброените в приложение III услуги. Това разделение ще даде възможност за по-добро развитие на местните, а дори и на международните железопътни пазари;

11. изразява задоволство от включването на пристанищните съоръжения, свързани с железопътните дейности, в съоръженията за услуги, достъпът до които трябва да бъде по-прозрачен и по-отворен;

12. би желал по-ясно да се определят реалистични алтернативи, което да позволи на оператора на съоръжения за железопътни услуги да откаже достъпа до съоръжението, ако съществува подобна услуга „по същия маршрут при приемливи икономически условия“;

13. смята, че регулаторният орган трябва да бъде в състояние да взема решения относно предоставянето на капацитет за железопътните услуги;

14. отправя молба член 47, параграф 5 да бъде допълнен с разпоредба, която принципно да приравни транспорта в прилежащия към морските пристанища хинтерланд към международни превози на товари;

15. е на мнение, че за дадено съоръжение за услуга принципът „използваш или губиш“ (задължение за обявяване на търг, чрез който да се определи нов оператор за експлоатация на съоръжението) трябва да се прилага още от момента, в който бъде предвидено спирането му от експлоатация. Освен това нови съоръжения за поддръжка и технически съоръжения, изградени за определен подвижен състав, не следва да бъдат резервирани в продължение на пет години за един определен ползвател;

16. по отношение на шумовите емисии от товарните влакове (член 31, параграф 5 и Приложение VIII) констатира, че в екологичен план шумът е ахилесовата пета на железопътния транспорт. Той е причина за множество оплаквания от страна на живеещите в близост до железопътни линии;

17. потвърждава, че оборудването на вагоните с „безшумни“ спирачни калодки е най-ефикасната мярка за борба с шума, предизвикван от влаковете. При все това финансирането и определянето на техническите параметри на това оборудване представляват проблем;

18. по принцип оценява връзката, която Комисията прави между налагането на диференцирани според шума такси и въвеждането на директивата „Евровинетка“ с цел интернализация на външните разходи на автомобилните превози, но отбелязва, че съгласно проекта в настоящия му вид възстановяването на външните разходи, свързани с шума, е задължително за железопътния транспорт и незадължително за автомобилния транспорт, което може да доведе до нарушаване на конкуренцията;

19. изразява задоволство от предложението на Комисията да се предвиди задължение за стимулиращо таксуване, за да се намали шумът от железниците, но изразява съжаление, че предложението на Комисията не обвързва задължението за стимулиращо таксуване, насочено към намаляване на шума от железопътния транспорт, с подобно задължение за автомобилния превоз на товари; смята за необходимо, от друга страна, да се гарантира, че превозни средства с незначителни шумови емисии няма да бъдат подлагани постоянно на тежки административни процедури. След като бъде постигната целта за намаляване на шума и продължаването на процедурата престане да носи съответната полза на общността, трябва да има възможност за ново адаптиране към ситуацията на система за обвързано с шума заплащане или за нейното повторно премахване;

20. по отношение на финансирането на инфраструктурата (член 8, член 30, Приложение VII) изразява съжаление, че държавите-членки не са задължени да се консултират с местните и регионалните власти относно развитието на националната стратегия за железопътната инфраструктура. Тези власти

биха могли освен това да разработят местна стратегия за железопътната инфраструктура за период от най-малко 5 години;

21. подкрепя задължителното въвеждане на многогодишни договори между държавата и управителите на инфраструктура относно финансирането на поддръжката и подновяването на релсовия път. Трябва обаче да се гарантира, че решенията относно обществен интерес, свързан с инфраструктурата, и необходимите във връзка с това нейни характеристики, ще останат в правомощията на отделните държави-членки;

22. при все това изразява съжаление, че местните и регионалните власти не са ясно посочени като участник в преговорите по тези споразумения, които силно ще се отразят на състоянието на техните железопътни мрежи;

23. по отношение на одобрените кандидати (член 3, параграф 12, член 44), приветства разширяването на понятието за одобрени кандидати. Органите, които не разполагат с железопътен лиценз, като товароизпращачите или пристанищата, могат по-лесно да запазват влакови маршрути. Това би трябвало да даде възможност за развитието на оператори на товарни превози на близки разстояния (*shortliners*);

Предложение за преработка на първия пакет от документи за железопътния транспорт – други политически предизвикателства

24. по отношение на отварянето на пазарите и на регулирането приветства като цяло мерките, целящи засилването на правомощията на регулатора, за да му се даде възможност по-добре да контролира недискриминационния достъп до пазарите за железопътни превози и да определя стимули за ефикасното предоставяне на услуги от страна на операторите на инфраструктура. Част от това е и запазването на досегашната опция за държавите-членки да определят такива стимули чрез регулаторни мерки. Предвид факта, че предизвикателствата, свързани с проблемите в железопътния сектор, са с все по-мултинационален характер, е необходимо да се обмисли създаването на европейски регулатор, като това се извърши при спазване на принципа на субсидиарност и при зачитане на националните регулатори в случаите, когато даден въпрос се отнася за няколко държави-членки. На първо време Комисията би могла да създаде европейски комитет на железопътните регулатори със задача да решава на по-горна инстанция национални спорове, свързани с регулирането на мрежите, и да разполага с правни средства, за да налага прилагането им от държавите-членки. Комитетът на регионите смята също така, че Комисията трябва да работи по-активно за въвеждането на обща терминология на управлението, на общи правила за работа и на обща система за управление на трафика, като целта е повишаване на ефективността на трафика;

25. изразява съжаление, че Комисията не поема обвързващ законодателен ангажимент по отношение на пълното отделяне на управителите на инфраструктура от железопътните предприятия. Такова отделяне позволява по-добре да се гарантира недискриминационният достъп до инфраструктурата, тъй като се избягват конфликти на интереси между управител на естествен монопол и някой от неговите ползватели. Необходимо е да се разполага с насоки, които ясно да определят отговорността относно достъпа до мрежата и до перони, терминали и други инфраструктури;

26. подчертава, че пълното разделяне между управителите на инфраструктури и железопътните предприятия по никакъв начин не поставя под въпрос принципа, посочен в член 345 от Договора за функционирането на Европейския съюз, че „договорите по никакъв начин не засягат разпоредбите в държавите-членки, отнасящи се до системата на собственост върху имущество“;

27. по отношение на прозрачността и таксуването изразява задоволство от разделното водене на счетоводство за дейностите, свързани с превоза на товари и пътници, и за дейностите по управление на инфраструктурата и транспортните услуги (член 6);

28. установява, че режимите на работа и системите за подобряването ѝ (които впрочем са вече задължителни) за определяне на отговорността при закъснение на влак все още не се прилагат както трябва в Европейския съюз;

29. същевременно си задава въпроса доколко причините за закъснение, посочени в списъка в Приложение VIII, са изложени достатъчно подробно. Предлага да се започне със задължително въвеждане на схеми за подобряване на режимите на работа, адаптирани към нуждите и средствата на всеки управител на инфраструктура;

30. приветства допълненията към референтния документ за мрежата, по-специално по отношение на железопътните услуги (член 27 и член 56, параграф 2);

31. по отношение на делегираните актове установява, че Европейската комисия предлага да ѝ бъдат предоставени значителни правомощия, имайки предвид, че по-голямата част от приложенията в предложението ѝ могат да бъдат изменени посредством делегираните актове (член 60). Тези приложения съдържат обаче „основни“ елементи от регулаторната рамка относно железопътния транспорт.

II. ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ

Изменение 1

член 6, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменени на КР
Държавите-членки осигуряват изготвянето и публикуването на отделни отчети за приходите и разходите и баланси, от една страна, за стопанската дейност, свързана с предоставянето на товарни транспортни услуги от железопътни предприятия и, от друга страна, за дейностите, свързани с предоставянето на транспортни услуги за превоз на пътници. Публичните средства, изплатени като компенсации за обществена услуга за предоставянето на транспортни услуги, трябва да се посочват в съответните счетоводни отчети поотделно за всеки отделен договор за обществена услуга и не се прехвърлят към дейности, свързани с предоставянето на други транспортни услуги или каквито и да било други дейности	Държавите-членки осигуряват изготвянето и публикуването на отделни отчети за приходите и разходите и баланси, от една страна, за стопанската дейност, свързана с предоставянето на товарни транспортни услуги от железопътни предприятия и, от друга страна, за дейностите, свързани с предоставянето на транспортни услуги за превоз на пътници. Публичните средства, изплатени като компенсации за обществена услуга за предоставянето на транспортни услуги, трябва да се посочват в съответните <u>публикувани</u> счетоводни отчети поотделно за всеки отделен договор за обществена услуга и не се прехвърлят към дейности, свързани с предоставянето на други транспортни услуги или каквито и да било други дейности.

Изложение на мотивите

В случай че едно предприятие, което не е организирано под формата на местни филиали за изпълнение на договора, притежава няколко договора за обществени услуги, то понастоящем няма задължение за публикуване на отделни отчети. Това положение може да позволи на предприятието да не управлява съвсем „непропускливо“ отделните договори за обществени услуги, чийто подизпълнител е, като това вреди на добрия надзор върху употребата на публичните средства.

Изменение 2

член 8, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите-членки развиват националните си железопътни инфраструктури, като се съобразяват, където е необходимо, с общите нужди на Съюза. За тази цел, те публикуват най-късно две години след влизането в сила на настоящата директива стратегия за развитието на железопътната инфраструктура, с оглед на задоволяване на бъдещите потребности от мобилност, основаваща се на добро и насочено към устойчиво развитие финансиране на железопътната система. Стратегията обхваща период от поне пет години и подлежи на подновяване.	Държавите-членки развиват националните си железопътни инфраструктури, като се съобразяват, където е необходимо, с общите нужди на Съюза, <u>като гарантират сигурността, оперативната съвместимост и премахването на всички пречки пред железопътния транспорт между различните региони на държавите-членки, за да постигнат по този начин създаването на единен, реален и ефективен пазар.</u> За тази цел, те публикуват най-късно две години след влизането в сила на настоящата директива <u>и след консултация със засегнатите местни и регионалните власти,</u> стратегия за развитието на железопътната инфраструктура, с оглед на задоволяване на бъдещите потребности от мобилност, основаваща се на добро и насочено към устойчиво развитие финансиране на железопътната система. Стратегията обхваща период от поне пет години и подлежи на подновяване. <u>Засегнатите местни и регионални власти могат да представят на държавата своя собствена дългосрочна стратегия за развитието на железопътната инфраструктура.</u>

Изложение на мотивите

Би трябвало държавите-членки да бъдат задължени да се консултират с местните и регионалните власти относно развитието на националната стратегия за железопътната инфраструктура. Освен това тези власти биха могли да разработят местна стратегия за железопътната инфраструктура за период от най-малко пет години.

*Изменение 3***член 30, параграф 3**

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите-членки се консултират със заинтересованите страни поне един месец преди подписването на споразумението и го публикуват в рамките на един месец след неговото сключване.	Държавите-членки се консултират със заинтересованите страни, <u>по-специално с местните и регионалните власти,</u> поне един месец преди подписването на споразумението и го публикуват в рамките на един месец след неговото сключване.

Изложение на мотивите

Би трябвало местните и регионалните власти да бъдат ясно посочени като участник в преговорите по многогодишните споразумения относно финансирането, които силно ще се отразят на състоянието на железопътните мрежи в общините и регионите.

*Изменение 4***член 31, параграф 5**

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
В случаите, при които по законодателството на Съюза се допуска таксуване за шума при автомобилния товарен транспорт, таксите за инфраструктура се изменят, така че да отчитат стойността на шума, произтичащ от експлоатацията на влака в съответствие с Приложение VIII, точка 2.	В случаите, при които по законодателството на Съюза се допуска таксуване за шума при автомобилния товарен транспорт и когато технологията за наблюдение на вагоните и „безшумните“ спирални калози стане налична на достъпни цени, таксите за инфраструктура се изменят, така че да отчитат стойността на шума, произтичащ от експлоатацията на влака в съответствие с Приложение VIII, точка 2. <u>При таксите за инфраструктура за железопътните превози на товари следва, съблюдавайки еднакви конкурентни условия за всички видове транспорт, да се отчитат разходите, предизвикани от шума на железопътния трафик, и допълнителните разходи за оборудване, намаляващо шума от товарните вагони, в съответствие с Приложение VIII, параграф 2. Процедурата може да бъде адаптирана или премахната, когато вече не допринася по съответния начин за намаляването на шума. Локомотивите трябва да бъдат включени, когато състоянието на все още необходимите проучвания позволи това.</u>

Изложение на мотивите

Към изискванията, посочени в член 31, би следвало да се добави, че в обвързаната с шума система за заплащане, наред с външните разходи, свързани с шума, е необходимо да се отчитат и значителните разходи за преоборудване на товарните вагони и локомотивите.

*Изменение 5***член 47, параграф 5**

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
При определянето на критериите за приоритетност се обръща подобаващо внимание на важността на услугите за товарни превози и по-специално на услугите за международни превози на товари.	При определянето на критериите за приоритетност се обръща подобаващо внимание на важността на услугите за товарни превози и по-специално на услугите за <u>международни превози на товари, както и на превози, които служат за връзка с хинтерланда на морските пристанища</u>

Изложение на мотивите

Товарните превози от морските пристанища да получателите на товарите в хинтерланда и обратно натоварват непропорционално силно отделни участъци от маршрутите. Това може да се избегне като те бъдат вземани предвид в критериите за приоритетност, като по този начин ще се постигнат и по-добри връзки между морските пристанища и принадлежащия им хинтерланд

Изменение 6

Приложение I

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>Списък на елементите на железопътната инфраструктура</p> <p>Железопътната инфраструктура се състои от следните елементи, при условие че те формират част от постоянния път, включително обслужващите странични коловози, но с изключение на линиите, разположени в железопътни ремонтни заводи, локомотивни депа и частни разклонени линии или странични коловози:</p> <ul style="list-style-type: none"> — наземна област; — железопътна линия и леглото ѝ, по-специално диги, изкопи, дренажни канали и ровове, зидани ровове, земни траншеи, облицовъчни стени, насаждения за защита на страничните склонове и др.; пътнически и товарни перони; релсови пътища и пешеходни пътеки; оградни стени, плетове, ограждения; пожарозащитни шини; апаратура за нагreti точки; прелези и др.; снегозащитни заграждения; — инженерни структури: мостове, премоствания на тръби и други надлезни елементи, тунели, покрити изкопи и други подземни елементи; подпорни стени, конструкции за защита от лавини, падащи камъни и др.; — прелези на едно ниво с релсите включително устройства за осигуряване на безопасността на шосейния трафик; — горно строене на релсовия път и по-специално: релси, жлебови релси и контрарелси; траверси и напречници, малки фитинги за постоянен път, баластра включително чакъл и пясък; стрелки, прелези и др.; обръщателни платформи и траверси (с изключение на тези, които са запазени изключително за локомотиви); — път за достъп за пътници и товари включително достъп чрез шосе; — съоръжения за безопасност, сигнализация и телекомуникации на открито, в гари и в разпределителни гари включително уредби за генериране, трансформиране и разпределение на електрически ток за сигнализация и телекомуникации; сгради за такива инсталации или уредби; електромагнитни релсови спирачки; — осветителни инсталации за целите на трафика и безопасността; — уредби за трансформиране и пренос на електрическа мощност за влаковия транспорт: подстанции, захранващи кабели между подстанциите и контактните линии, контактни мрежи и подпори; трета релса с подпори; — сгради, използвани от инфраструктурния отдел. 	<p>Списък на елементите на железопътната инфраструктура</p> <p>Железопътната инфраструктура се състои от следните елементи, при условие че те формират част от постоянния път, включително обслужващите странични коловози, но с изключение на линиите, разположени в железопътни ремонтни заводи, локомотивни депа и частни разклонени линии или странични коловози:</p> <ul style="list-style-type: none"> — наземна област; — железопътна линия и леглото ѝ, по-специално диги, изкопи, дренажни канали и ровове, зидани ровове, земни траншеи, облицовъчни стени, насаждения за защита на страничните склонове и др.; пътнически и товарни перони; релсови пътища и пешеходни пътеки; оградни стени, плетове, ограждения; пожарозащитни шини; апаратура за нагreti точки; прелези и др.; снегозащитни заграждения; — инженерни структури: мостове, премоствания на тръби и други надлезни елементи, тунели, покрити изкопи и други подземни елементи; подпорни стени, конструкции за защита от лавини, падащи камъни и др.; — прелези на едно ниво с релсите включително устройства за осигуряване на безопасността на шосейния трафик; — горно строене на релсовия път и по-специално: релси, жлебови релси и контрарелси; траверси и напречници, малки фитинги за постоянен път, баластра включително чакъл и пясък; стрелки, прелези и др.; обръщателни платформи и траверси (с изключение на тези, които са запазени изключително за локомотиви); — път за достъп за пътници и товари включително достъп чрез шосе; — съоръжения за безопасност, сигнализация и телекомуникации на открито, в гари и в разпределителни гари включително уредби за генериране, трансформиране и разпределение на електрически ток за сигнализация и телекомуникации; сгради за такива инсталации или уредби; електромагнитни релсови спирачки; — осветителни инсталации за целите на трафика и безопасността; — уредби за трансформиране и пренос на електрическа мощност за влаковия транспорт: подстанции, захранващи кабели между подстанциите и контактните линии, контактни мрежи и подпори; трета релса с подпори; — сгради, използвани от инфраструктурния отдел; — <u>гарови постройки и части от тях, включително помощни съоръжения като чакални, търговски обекти за продажба на пътнически принадлежности, гарови тоалетни, гишета и автомати за продажба на билети, туристически бюра или информационни съоръжения за пътниците.</u>

Изложение на мотивите

В Приложение I следва да бъдат включени важните за транспорта елементи в гаровите постройки

*Изменение 7***Приложение III**

Текст, предложен от Комисията	Изменение
Услуги, предоставяни на железопътните предприятия (посочени в член 13)	Услуги, предоставяни на железопътните предприятия (посочени в член 13)
1. Пакетът за минимален достъп обхваща:	1. Пакетът за минимален достъп обхваща:
а) обработка на заявките за ползване на железопътен инфраструктурен капацитет;	а) обработка на заявките за ползване на железопътен инфраструктурен капацитет;
б) право на ползване на предоставения капацитет;	б) право на ползване на предоставения капацитет;
в) използване на стрелки и железопътни възли;	в) използване на стрелки и железопътни възли;
г) управление на влаковете, включително сигнализация, регулиране, диспечерски контрол, както и предаване и осигуряване на информация относно движението на влаковете;	г) управление на влаковете, включително сигнализация, регулиране, диспечерски контрол, както и предаване и осигуряване на информация относно движението на влаковете;
д) използване на електрозахранващо оборудване за задвижваща електроенергия, когато има такава;	д) използване на електрозахранващо оборудване за задвижваща електроенергия, когато има такава;
е) съоръжения за зареждане на гориво, когато има такива;	е) съоръжения за зареждане на гориво, когато има такива;
ж) всякаква друга информация, необходима за прилагането или извършването на услугата, за която е предоставен капацитетът.	ж) всякаква друга информация, необходима за прилагането или извършването на услугата, за която е предоставен капацитетът;
	<u>з) информацията, улесняваща насочването и достъпа до услугите в пътническите гари и техните сгради</u>
2. ⇔ Следва също да се осигурява ⇔ достъп до обслужващи съоръжения и до предоставянето на услуги ⇔ в следните съоръжения ⇔ обхваща:	2. ⇔ Следва също да се осигурява ⇔ достъп до обслужващи съоръжения и до предоставянето на услуги ⇔ в следните съоръжения ⇔ обхваща:
а) използване на оборудване за електрозахранване с ток за тракцията, доколкото е налице;	а) използване на оборудване за електрозахранване с ток за тракцията, доколкото е налице;
б) съоръжения за зареждане на гориво;	б) съоръжения за зареждане на гориво;
а) пътнически гари, техните сгради и други съоръжения ⇔, включително билетни и пътни информационни служби ⇔;	а) пътнически гари, техните сгради и други съоръжения, ⇔ включително билетни и пътни информационни служби ⇔;
б) товарни терминали;	б) товарни терминали;
в) разпределителни гари;	в) разпределителни гари;
г) съоръжения за композиране на влакове;	г) съоръжения за композиране на влакове;
д) странични коловози за гарирание;	д) странични коловози за гарирание;
е) съоръжения за поддръжка и други технически съоръжения;	е) съоръжения за поддръжка и други технически съоръжения;
ж) пристанищни съоръжения, свързани с железопътните дейности;	ж) пристанищни съоръжения, свързани с железопътните дейности;
з) съоръжения за осигуряване на техническа помощ, включително теглене.	з) съоръжения за осигуряване на техническа помощ, включително теглене
	<u>и) системата за продажба на билети.</u>

Текст, предложен от Комисията	Изменение
<p>3. Допълнителните услуги могат да включват:</p> <p>а) задвижваща електроенергия ⇔, таксите за която са представени във фактурата разделно от таксите за използване на електрозахранващо оборудване ⇔;</p> <p>б) предварително затопляне на пътнически влакове;</p> <p>в) доставка на гориво, ⇔ таксите за която са представени във фактурата разделно от таксите за използване на съоръжения за зареждане на гориво ⇔;</p> <p>г) специални договори за:</p> <p>— контрол на транспорт на опасни товари,</p> <p>— съдействие за движението на влакове със специално предназначение.</p> <p>4. Спомагателните услуги могат да включват:</p> <p>а) достъп до телекомуникационни мрежи;</p> <p>б) предоставяне на допълнителна информация;</p> <p>в) технически преглед на подвижния състав.</p>	<p>3. Допълнителните услуги могат да включват:</p> <p>а) задвижваща електроенергия, таксите за която са представени във фактурата разделно от таксите за използване на електрозахранващо оборудване;</p> <p>б) предварително затопляне на пътнически влакове;</p> <p>в) доставка на гориво, ⇔ таксите за която са представени във фактурата разделно от таксите за използване на съоръжения за зареждане на гориво ⇔;</p> <p>г) специални договори за:</p> <p>— контрол на транспорт на опасни товари,</p> <p>— съдействие за движението на влакове със специално предназначение.</p> <p>4. Спомагателните услуги могат да включват:</p> <p>а) достъп до телекомуникационни мрежи;</p> <p>б) предоставяне на допълнителна информация;</p> <p>в) технически преглед на подвижния състав.</p>

Изложение на мотивите

Информацията, позволяваща на пътниците да се ориентират и да получат достъп до услугите в гарата, не може да бъде обособявана за всеки отделен превозвач, тъй като това би нарушило нейната вътрешна свързаност и яснота. Като запазват стандартизираните и споделени средства за осведомяване, превозвачите могат да осигурят добро видимо присъствие на предоставената от тях услуга и да избегнат всякакви проблеми при разпределяне на местата за посрещане и уведомяване на пътниците.

Изменение 8

Приложение VIII

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>2. Диференцираните според шума такси за инфраструктура, посочен в член 31, параграф 5, следва да отговарят на следните изисквания:</p> <p>а) таксите да са диференцирани по начин, отчитащ в каква степен возилата, които са част от влаковата композиция, спазват нормите за шумовите емисии, установени чрез Решение 2006/66/ЕО (ТСОС „Шум“);</p> <p>б) да се отдава приоритет на шума от товарните вагони;</p> <p>в) диференцирането според нивата на шумовите емисии на товарните вагони ще позволи инвестициите във вагони, преоборудвани с най-целесъобразната в икономически смисъл налична нискошумова спирачна технология, да бъдат възвърнати в разумни срокове;</p>	<p>2. Диференцираните според шума такси за инфраструктура, посочен в член 31, параграф 5, следва да отговарят на следните изисквания:</p> <p>а) таксите да са диференцирани по начин, отчитащ в каква степен возилата, които са част от влаковата композиция, спазват нормите за шумовите емисии, установени чрез Решение 2006/66/ЕО (ТСОС „Шум“);</p> <p>б) да се отдава приоритет на шума от товарните вагони <u>такси, диференцирани според нивата на шумовите емисии, са възможни само за товарни вагони;</u></p> <p>в) диференцирането според нивата на шумовите емисии на товарните вагони ще позволи инвестициите във вагони, преоборудвани с най-целесъобразната в икономически смисъл налична нискошумова спирачна технология, да бъдат възвърнати в разумни срокове;</p>

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
<p>г) могат да бъдат разгледани други елементи за диференциране на таксите, в т.ч.:</p> <p>i) времето от денонощието, по-специално шумовите емисии през нощта,</p> <p>ii) влаковата композиция и нейното влияние върху нивата на шумовите емисии,</p> <p>iii) чувствителността на района, засегнат от местните емисии,</p> <p>iv) други класове за шумови емисии, които са значително по-ниски от посочените в буква а).</p>	<p>г) могат да бъдат разгледани други елементи за диференциране на таксите, в т.ч.:</p> <p>i) времето от денонощието, по-специално шумовите емисии през нощта,</p> <p>ii) влаковата композиция и нейното влияние върху нивата на шумовите емисии,</p> <p>iii) чувствителността на района, засегнат от местните емисии,</p> <p>iv) други класове за шумови емисии, които са значително по-ниски от посочените в буква а).</p>

Изложение на мотивите

Предложението за директива цели да даде възможност за възстановяване на външни разходи поради шумови емисии от железопътния транспорт само в случаите, когато такава възстановяване е възможно и в автомобилния транспорт. Само по такъв начин могат да се осигурят еднакви условия за конкуренция между железопътния и автомобилния транспорт.

Тази цел обаче не е постигната, тъй като определението на „експлоатация на влака“, шумовите емисии от която следва при това условие да бъдат включени в таксите като дял външни разходи, не подлежи на еднозначно тълкуване. Член 31 параграф 5 препраща към Приложение VIII, цифра 2. В него относно шумовите емисии, които следва да се отчитат при определянето на таксите, се прави позоваване на Решение на Комисията 2006/66/ЕО (ТСОС „Шум“) – ОВ L 37/1 от 8 февруари 2006 г. (вж. буква а). В приложението към цитираното тук Решение обаче стойностите на шумовите емисии са специфицирани не само за железопътни товарни вагони, а също и за пътнически вагони.

От тук следва, че външните разходи за шумови емисии могат да бъдат възстановявани и при железопътните пътнически превози. За разлика от това в автомобилния транспорт възстановяването е възможно само при товарните, но не и при пътническите превози.

С предложеното изменение се цели възстановяване на равните условия за конкуренция.

Брюксел, 28 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

Становище на Комитета на регионите относно „Свободата на държавите-членки да вземат решения за отглеждането на ГМО на своя територия“

(2011/C 104/13)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

- приветства предложението на Комисията, с което се цели промяна в съществуващото законодателство, така че да бъде предоставена на държавите-членки по-голяма свобода да вземат решения относно възможността за ограничаване или забрана за отглеждане на своя територия на ГМО, разрешени на равнище ЕС;
- приветства откритостта на подхода, изразяващ се в отчитане на мотиви от различно естество (социални, устойчивост, етика и др.), за да се забрани отглеждането на ГМО на определена територия;
- призовава по-специално Комисията да поясни изискванията и критериите относно прилагането на новите ограничителни мерки, които могат да бъдат предприети и подчертава, че местните и регионалните власти трябва задължително да бъдат приобщени в процеса на вземане на решения относно териториите, за които са отговорни;
- счита, че е належащо да бъдат взети предвид решенията и мерките за забрана, приети от държавите-членки или от регионите, тъй като в контекста на един прозрачен за потребителя пазар те не трябва да бъдат изправяни пред правен вакуум;
- подчертава следните проблеми, за които счита, че трябва да се решат преди изменението на Директива 2001/18/ЕО по отношение на възможността на държавите-членки да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на своя територия:
 - слабости на действащите разпоредби, свързани с етикетването на „продукти, произведени от ГМО“;
 - слабости на процедурите за оценка на риска и контрол;
 - отрицателно въздействие на генно модифицираните култури върху конвенционалните или биологичните култури и върху политиките в областта на развитието на селските райони
- счита, че е необходимо по-тясно сътрудничество между Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) и компетентните по отношение на отглеждането на ГМО национални и регионални органи, и приканва Комисията да продължи с вече предприетите в тази насока инициативи.

Докладчик:	г-н Savino Antonio Santarella (IT/ЕНП), кмет на Кандела
Отправни документи:	„Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 2001/18/ЕО по отношение на възможността на държавите-членки да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на своя територия“ СОМ(2010) 375 окончателен „Съобщение на Комисията до Европейския парламент, до Съвета, до Европейския икономическия и социален комитет и до Комитета на регионите относно свободата на държавите-членки да вземат решения за отглеждането на генетично модифицирани култури“ СОМ(2010) 380 окончателен

I. ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства предложението на Комисията, с което се цели промяна в съществуващото законодателство, така че да бъде предоставена на държавите-членки по-голяма свобода да вземат решения относно възможността за ограничаване или забрана за отглеждане на своя територия на ГМО, разрешени на равнище ЕС; отчита че предложението не застрашава разрешителната система и пускането на пазара, които вече са в сила на равнище ЕС;

2. припомня, че действащата европейска рамка признава възможността на държавите-членки да предприемат на национално равнище необходимите мерки, за да осигурят съвместното съществуване и да избегнат случайното присъствие на ГМО в конвенционалните или биологичните култури;

3. в допълнение подчертава, че Европейската комисия и Съветът признаха необходимостта от подобряване на съществуващите разпоредби относно отглеждането на ГМО и счита, че е належащо да бъдат взети предвид решенията и мерките за забрана, предприети от държавите-членки или от регионите, тъй като в контекста на един прозрачен за потребителя пазар те не трябва да бъдат изправяни пред правен вакуум;

4. отбелязва, че много регионални и местни власти са се обявили против генетично модифицираните култури на своя територия, провъзгласили са се за „райони без ГМО“ и са се обединили в мрежа;

5. отбелязва че основният елемент от този пакет е предложеното от Комисията въвеждане на нов член (26 б) в настоящата Директива 2001/18/ЕО, чиято цел би трябвало да бъде да даде възможност на държавите-членки да приемат мерки за ограничаване или забрана за отглеждането на всички или на конкретни ГМО, разрешени на равнище ЕС, на цялата си територия или на части от нея, при условие че тези мерки почиват на основания, различни от попадащите в обхвата на оценката на неблагоприятните последици за здравето и околната среда, които могат да възникнат от съзнателното освобождаване на тези ГМО в околната среда или пускането им на пазара;;

6. констатира също така, че подобни мерки могат да се отнасят единствено до отглеждането на ГМО, не трябва да възпрепятстват пускането на пазара и вноса на семена или генетично модифицирани продукти и трябва да бъдат в съответствие с Договорите и международните задължения, поети от ЕС, по-специално в рамките на Световната търговска организация;

7. отчита положителния подход, възприет от Европейската комисия, която преразглежда съществуващото законодателство относно отглеждането на ГМО в контекста на натрупания опит и прилагането на принципа на субсидиарност. Въпреки това счита, че представеното предложение не отговаря напълно на всички проблеми, които ГМО поставят пред селското стопанство и на развитието на териториите. КР призовава по-специално Комисията да поясни изискванията и критериите относно прилагането на новите ограничителни мерки, които могат да бъдат предприети и подчертава, че местните и регионалните власти трябва задължително да бъдат приобщени в процеса на вземане на решения относно териториите, за които са отговорни;

8. подчертава, че всъщност селскостопанските политики и политиките за развитие на селските райони ще изпитат последиците от тези решения, по-специално доколкото разрешаването на ГМО води до избори, които могат да се различават от използваните в отглеждането на традиционни култури. Генетично модифицираните култури, например, наблюдават на модели, даващи преимущество на монокултурите, и подчертават проблемите, свързани с отделянето на различните дистрибуторски мрежи и по-общо със съвместното съществуване на традиционни, биологични и генно модифицирани култури;

9. подчертава следните проблеми, за които счита, че трябва да бъдат решени преди изменението на Директива 2001/18/ЕО по отношение на възможността на държавите-членки да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на своя територия:

— слабости на действащите разпоредби, свързани с етикетването на „продукти, произведени от ГМО“;

— слабости на процедурите за оценка на риска и контрол;

— отрицателно въздействие на генно модифицираните култури върху конвенционалните или биологичните култури и върху политиките в областта на развитието на селските райони;

Слабости на разпоредбите, свързани с етикетиранието на „Продукти, произведени от ГМО“

10. счита, че настоящата система за етикетиранието на продуктите, произведени чрез използването на ГМО, съдържа слабости, най-вече що се отнася до продуктите от животински произход. По-специално, понастоящем голяма част от продуктите, произхождащи от генно модифицирани култури, са предназначени за животновъдството, поради което се превръщат в храна, предназначена за консумация от човека, едва след тяхната преработка (например месо, мляко, яйца) и следователно при настоящата нормативна уредба попадат извън обхвата на изискванията за етикетиранието. При това положение се отнема възможността за избор на крайния потребител, който, дори да е против ГМО, ги консумира без да осъзнава това, като си купува и/или консумира продукти, получени след преработката на ГМО;

11. би желал европейското законодателство да бъде изменено така, че да направи задължително обозначаването и етикетиранието на хранителните продукти, произведени от хранени с ГМО животни; смята, че ясното обозначаване на тези производни продукти ще доведе до създаването на два пазара, които ще предлагат възможност за икономическа печалба за производителите, неизползващи ГМО, и същевременно ще обезпечат информираността и свободата на избор за потребителя;

12. подчертава, че ако производните продукти не се етикетират, по всяка вероятност животните ще бъдат масово хранени с фуражи с ГМО, което ще доведе до икономически изкривявания и непропорционални финансови задължения за производителите и икономическите оператори, желаещи да изградят продоволствени вериги и производства без ГМО. По-специално производствените разходи на продуктите от животински произход (месо, мляко, яйца и др.) вероятно ще бъдат по-ниски в онези страни, които решат да отглеждат ГМО, поради което тези продукти със сигурност ще бъдат по-конкурентоспособни на пазара, за сметка на продуктите, които не съдържат ГМО;

Слабости на процедурите за оценка на риска и контрол

13. подчертава критиките, които често пъти се отправят към научните оценки, давани от Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) по отношение на вътрешното му функциониране и липсата на прозрачност и разбираемост на решенията му;

14. подчертава, че е необходима по-голяма координация между ЕОБХ и националните компетентни власти в рамките на процедурата по оценка на ГМО, като същевременно насърчава ЕОБХ да предприема по-силни и по-ефективни мерки, отчитайки научните оценки, давани от държавите-членки;

15. подчертава, че местните и регионалните власти представляват хомогенни административни райони и следователно са най-подходящото равнище за оценка на въздействието от въвеждането на генно модифицирани култури на своя територия, за разработване на мерки за съвместно съществуване, които да бъдат съвместими с принципа на устойчиво развитие, както и за балансиране на местните интереси и управление на най-подходящите решения;

16. счита, че в съответствие с принципа на субсидиарност е необходимо да се подчертае важността на съвместното съществуване на култури с ГМО и без ГМО за местните и регионалните власти. По-специално, от изключителна сложност е проблемът за съвместното съществуване, най-вече при наличието на генно модифицирани растения, при които трансгенът е бил вкаран в генома на клетъчното ядро, както и при наличието на култивирани растения, които са сродни с диви растения;

Отрицателно въздействие на генно модифицираните култури върху конвенционалните или биологичните култури и върху политиките в областта на развитието на селските райони

17. отбелязва, че генетично модифицираните култури могат да се окажат несъвместими с поддържането на качествени конвенционални култури или с биологичните култури и да лишат определени територии от средствата за създаване и прилагане на стратегии за развитие на селските райони, съобразени с тяхното особено положение и с техния потенциал;

Общи бележки по предложението за регламент

18. подчертава колко е важно това, че на държавите-членки се дава възможността да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на своя територия. Имайки предвид, че предложената нормативна уредба все пак дава допълнителна свобода на избор на държавите-членки и че всъщност предложението се базира върху даване на правомощия на държавите-членки, а не върху по-засилена хармонизация от страна на ЕС, може да се счита, че е постигнато основно съответствие на предложените мерки с принципите на субсидиарност и пропорционалност. Тази възможност би следвало да се прехвърля без ограничения на местните и регионалните власти;

19. счита, че възможността държавите-членки да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на своя територия може да позволи запазването на разнообразието от видове и начини на селскостопанско производство, а следователно и свободата на избор на земеделските стопани и потребителите, като по този начин се допринася за развитието на селските райони;

20. изразява съжаление, че похвалната възможност държавите-членки да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на своя територия се ограничава от обстоятелството, че при това държавите-членки или регионите не могат да се позовават нито на защитата на здравето на хората и животните, нито на опазването на околната среда;

21. подчертава необходимостта да се предостави на заинтересованите страни и на гражданите пълна и обективна научна информация относно използването на ГМО за храни и фуражи;

22. подчертава факта, че в страните от ЕС опитът по отношение на отглеждането на генетично модифицирани растения е все още много ограничен и откъслечен и че трябва да се засили цялата разяснителна работа сред обществеността в тази област;

Финансово и/или административно въздействие

23. подчертава, че в предложението за регламент не се съдържа изчерпателна информация относно предвидимите финансови и административни тежести, а само се посочва, че е трудно те да бъдат изчислени. Предвиденото увеличение на административните разходи за държавите-членки, свързано с мерките за изпълнение на евентуално ограничение за отглеждането на ГМО, като цяло изглежда малко вероятно, тъй като предложението не би променило съществено административната и контролна дейност, която вече се изисква от настоящата нормативна уредба по отношение на безопасността на генното инженерство в сектора на селскостопанските хранителни продукти;

24. припомня, че по отношение на финансовото въздействие върху икономическите субекти едно още по-строго ограничение за отглеждането на ГМО би подпомогнало допълнително множеството предприятия за биологични продукти, а така също и многобройните производители на семена, които акцентират върху факта, че техните продукти не съдържат ГМО, знаейки, че това би им донесло забележителен успех на пазара. В този контекст следва да се очаква изцяло положително финансово въздействие върху тези икономически субекти;

Наблюдение и оценка

25. счита, че е необходимо да се изготви оценка на териториалното въздействие на разпоредбата – подобен анализ би позволил по-специално да се отчетат напълно политическият и социално-икономическият аспект на мерките, свързани със забраната (или липсата на подобна забрана) за генно модифицирани култури както на национално, така и на регионално и местно равнище;

26. счита, че за да се направи най-добрият избор по отношение на ГМО, е необходимо да се създаде система за изготвяне на правилна научна оценка, която да не се основава единствено на познания вследствие на вече придобит опит и която, за да бъде наистина задълбочена и независима по отношение на рисковете, свързани с отглеждането на определен ГМО, може да се извършва също на местно и регионално равнище посредством специфични проучвания. По-специално от особена важност е въпросът за наличието на сродни диви растения на определена територия, което може да доведе до неконтролирано разпространение на трансгена, вкаран в култивираните генно модифицирани растения. Също така е необходимо да се подчертае, че регионалните и местните власти би трябвало да могат да се позовават на предпазната клауза, тъй като проблемът с чистотата на семената все още не е разрешен;

Препоръки

27. призовава най-напред да бъдат предприети коригиращи мерки по отношение на въпросите, които вече бяха посочени в началото на настоящото становище. По-специално въпросите за слабостите на разпоредбите, свързани с етикетването на продуктите, произведени от ГМО, оценката на риска, механизмите и правилата на международната търговия, както и проблемите, свързани с въздействието на генетично модифицираните култури върху конвенционалните култури, представляват първата стъпка към правилната оценка на възможността за въвеждане на разглежданите разпоредби. Препоръчително е до въвеждането на тези коригиращи мерки да останат в сила

настоящите забрани за отглеждане на определени ГМО, наложени от държавите-членки в съответствие с принципа на предпазливост;

28. поддържа необходимостта от регулиране на етикетването на хранителните продукти, произведени чрез използването на ГМО (например: месо, мляко, яйца);

29. счита, че е необходимо по-тясно сътрудничество между ЕОБХ и компетентните по отношение на отглеждането на ГМО национални и регионални органи и приканва Комисията да продължи с вече предприетите в тази насока инициативи;

30. приветства откритостта на подхода, изразяващ се в отчитане на мотиви от различно естество (социални, устойчивост, етика и др.), за да се забрани отглеждането на ГМО на определена територия;

31. е на мнение, че последователното прилагане на принципа на субсидиарност изисква специфичните обстоятелства на национално или регионално равнище във връзка със здравето на хората или животните и на опазването на околната среда също да се вземат предвид като основания за забрана или ограничаване на отглеждането на ГМО;

32. припомня и настоява, че е необходимо активно и отговорно участие на регионалните и местните власти в процеса на консултации относно отглеждането на ГМО;

33. по-специално настоява преди въвеждането на ГМО в дадена държава-членка да бъдат проведени специфични проучвания и оценки на въздействието, в рамките на които надлежно и своевременно да бъдат осъществени консултации със съответните регионални и местни власти;

34. би желал също така местните и регионални власти да получат необходимите средства, за да могат да се обръщат към държавата при мотивиран отказ за отглеждане на някои ГМО на тяхна територия;

35. приканва Комисията и държавите-членки да посочат необходимите ресурси и програми за предоставяне на максимална техническа и финансова подкрепа за научните изследвания, включително на регионално и местно равнище;

36. подчертава, че в националните и регионалните разпоредби относно ГМО трябва изрично да бъде включен принципът на предпазливост;

37. изразява съгласие с решението за създаване на нова, опростена процедура за нотифициране чрез дерогация от настоящата Директива 98/34/ЕО;

38. приканва държавите-членки и регионите да гарантират трансграничното сътрудничество със съседните на тях райони, за да защитят избора на държавите-членки по отношение на ГМО;

39. за тази цел препоръчва на Комисията да създаде уебсайт, който да предоставя възможност за достъп посредством интернет връзки към националните регистри на вече съществуващите култури;

40. подчертава, че не е сигурно дали предложението ще бъде в състояние да постигне поставените от него цели, предвид поетите международни задължения (по-специално към СТО);

41. обръща внимание на успеха на приетата европейска инициатива в областта на ГМО (регистрирани са над един милион подписа) и би желал да се запознае с начина, по който тя ще бъде включена в настоящия дебат.

Брюксел, 28 януари 2011 г.

Председател
на Комитета на регионите
Mercedes BRESSO

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

